

KONTRA

**Παρασκηνιακό όργιο
για την επέκταση του
Μνημόνιου**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Εξοπλισμοί μαμούθ

ΣΕΛΙΔΑ 3

Γιατί λασπομαχία;

**Ολα έχουν την πολιτική
ουσία τους**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Με αποφάσεις του ΣτΕ

**Παράνομες
κτηματογραφίες και
δασικοί χάρτες**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ο ΣΕΒ δίνει τα «φώτα»
του για να ορθοποδήσει
η δημόσια εκπαίδευση**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ετοιμάζονται να ολοκληρώσουν το
«σκάνδαλο Μελισσανίδη»;

**Τους προειδοποιούμε
να μην τολμήσουν**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Κανένα όφελος για τους λαούς
από τον διμπεριαλιστικό
ανταγωνισμό**

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

21ος χρόνος - αρ. φύλλου 904 - 11 Φλεβάρη 2017

www.eksegersi.gr

**Αν τα «σπάγαμε»
σε μαζική κλίμακα;**

Scripta... Verba...

Δεν θέλω να μιλήσω εκ μέρους των Ελλήνων, όμως κατά πάσα πιθανότητα, από την οπτική γωνία ενός οικονομολόγου, υπάρχει πολύ ισχυρός λόγος για την Ελλάδα να βγει από το ευρώ.

Τεντ Μάλοχ
(πρέσβης ΗΠΑ στην ΕΕ)

Για να καταλάβουμε πως η έξοδος από το ευρώ, στο πλαίσιο του καπιταλισμού και της εξάρτησης, δεν είναι κάποια προοδευτική κίνηση.

Μείωση αφορολόγητου χωρίς μείωση του ΦΠΑ, του ΕΝ-ΦΙΑ ή του φόρου των επιχειρήσεων που μπορεί να φέρει την ανάπτυξη δεν μπορεί να γίνει.

Πάνος Καμμένος

Ο πρόεδρος Πάνος, όπως συνηθίζει να λέει, τιμά τα παντελόνια που φορά. Γι' αυτό, πριν από κάθε κωλοτούμπα, τα βγάζει (για να διευκολύνεται στις κινήσεις του).

Νιώθω σαν κάποιος που δέχεται επιθέσεις από όλες τις πλευρές, αλλά είναι έτοιμος να αμυνθεί.

Φρανσουά Φιγιόν

Να αμυνθεί, ν' αποφύγει το νοκ άουτ και να χάσει στα σημεία.

Οι εκλογές του 2019 θα είναι οι πιο πολωτικές στην ιστορία της χώρας, γιατί η олигархία και τα στηρίγματά της διακυβεύουν τα πάντα, το χρήμα τους, την εξουσία τους, την ασυδοσία τους, τις ασυλίες τους.

Χριστόφορος Βερναρδάκης

Υπάρχουν άνθρωποι που τα πιστεύουν αυτά ή απλώς είναι όλοι συνένοχοι στη λαμογιά;

Αν ο Ιησούς ξαναδιάλεγε τους μαθητές του, θα έπαιρνε τον Ιούδα; Την ίδια απάντηση θα μπορούσα να δώσω κι εγώ.

Αλέκος Αλαβάνος

Μόνο που ο Ιούδας βρήκε μια συκιά και απαγχονίστηκε, ενώ ο Τσίπρας έγινε πρωθυπουργός.

Ο Τύπος όμως δεν αποτελεί μια απλή επιχειρηματική δραστηριότητα. Έχει αξίες, ευθύνες και αποστολή.

Γιώργος Καμίνης

Αξίες της αρπαχτής, ευθύνες για τη μαζική πλύση εγκυφάλου και αποστολή τη στήριξη του καπιταλισμού και του πολιτικού του προσωπικού.

Δεν απαιτείται άμεσα μια συνεργασία (όχι συγχώνευση) μεταξύ του ΣΥΡΙΖΑ και της Κεντροαριστεράς για να σχηματιστεί ένα σοβαρό αντίβαρο στην παραπέρα άνοδο της ΧΑ; Πώς είναι δυνατόν η Κεντροαριστερά να αγνοεί τέτοιου είδους κινδύνους;

Νίκος Μουζέλης

Ο άλλοτε (ή και τώρα) κολλητός του Σημίτη σε γραμμή Λαλιώτη-Σκανδαλίδη και μάλιστα από τις στήλες των «Νέων» του Ψυχάρη!

ΡΙΠΕΣ

◆ Μέχρι και τα τέλη Νοέμβρη του 2016, ο Τσακαλώτος έλεγε πως έτσι και δεν κλείσει η αξιολόγηση «καήκαμε» ◆ Αυτό πια έχει ξεχαστεί ◆ Δε βολεύει ως απατηλό επιχείρημα ◆ Μέτρα μέχρι 2,5 δισ. μπορεί να δεχτεί η Αθήνα για να κλείσει η αξιολόγηση ◆ Σχεδόν πανηγυρικός ο υπέρτιτος της κυβερνητικής ΕφΣυν την περασμένη Τρίτη ◆ Λες και τα δισεκατομμύρια είναι μαρουλόφυλλα ◆ Όπως καταλάβατε, το αφορολόγητο άρχισε ήδη να... «πετάει» ◆ «Τα μέτρα (εννοεί τα νέα μέτρα), είναι αναγκαστικό τίμημα της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ» δήλωσε ο Κούλης ◆ Σε ελεύθερη μετάφραση ◆ Υπογράψτε συμφωνία, φέρτε τα μέτρα, αλλά πολιτικά θα τα χρεωθείτε εσείς ◆ Μάγκας του γλυκού νερού ο Καμμένος ◆ Από ελικοπτερίου έριξε το στεφάνι στα Ιμια ◆ Μην παραβιάσουμε και τη συμφωνία της Μαδρίτης ◆ Μπορεί να την υπέγραψε ο Σημίτης και οι

ακροδεξιοί σαν τον Καμμένο να τον κατήγγειλαν για προδοσία, όμως τώρα τη σέβονται απολύτως ◆ Βλέπετε, τη συμφωνία επέβαλαν οι Αμερικανοί και ο Καμμένος είναι ο τελευταίος που θα ήθελε να τους δυσανεστήσει ◆ Τζάμπα μάγκας και ο Μπαλάφας ◆ Γιατί αν ο πολίτης αντιδρούσε προσεκτικώς μετά το «άντε πάινε ρε», όλα θα ήταν διαφορετικά ◆ Ποιο είναι το προσήκον σ' αυτές τις περιπτώσεις; ◆ Τον πλακώνεις στα χαστούκια ◆ Μέχρι να παρέμβουν οι ασφαλίτες-γορίλες, προλαβαίνεις να του ρίξεις καναδυό ◆ Στο Βαγιέκας δε χωράνε φασίστες ◆ Και οι οπαδοί της Ράγιο Βαγιεκάνο έδωσαν «τον πούλο» στον νεοναζί ουκρανό ποδοσφαιριστή που έφερε στην αγαπημένη τους ομάδα η διοίκηση ◆ Όσο για τον ίδιο τον φασίστα, κότα λειράτη ◆ Αποκήρυξε το ναζισμό «και τας παραφύαδας αυτού» ◆ Όπως κάνουν οι χρυσαυγίτες, ειδικά στο δικαστήριο

◆ Μόνο που οι οπαδοί της Ράγιο Βαγιεκάνο δεν τσίμπησαν και ο φασίστας πήρε «τον πούλο» ◆ Εδώ, οπαδοί της ΑΕΚ ανέλαβαν την υπεράσπιση της... Μονής Εσφιγμένου ◆ Προφανώς, επειδή έχει κι αυτή το δικέφαλο αετό! ◆ Ξεφτιλίκια... ◆ Τόση φαιά ουσία κατανάλωσε ο Πρετεντεράκος, τόσες σοφιστείες σκαρφίστηκε, για τον... ευγενή και μορφωμένο Κούλη, που στάθηκε απέναντι στον... αγενή και πεζοδρομιακό Τσίπρα ◆ Ο οποίος τον έκανε με τα κρεμμυδάκια για έναν και μοναδικό λόγο ◆ Γιατί η... γάτα Ιμαλαίων δεν μπορεί να συγκριθεί με τα τηλεφωνικά κέντρα της Siemens και τον... παραδοσιακό βίο της οικογένειας Μητσotάκη ◆ Ο Τσίπρας δεν έχει προλάβει ακόμα να γεμίσει τη ντουλάπα του με σκελετούς ◆ Οπότε, σε κάθε αντιπαράθεση σκανδαλογικού επιπέδου θα υπερέχει του Κούλη ◆ Τα ΦλωΡαΔια σήκωσαν μύτη ◆ Με το που θα φτιάξουν κόμμα, λένε, «παύ-

ει η ανάγκη πολιτικής λειτουργίας των υπαρκτών σχημάτων του χώρου» ◆ Κατουρήθηκαν από το φόβο τους η Φώφη και οι άλλοι πασόκοι ◆ Εκείνη η πανηγυρική εκδήλωση για τα δύο χρόνια «πρώτη φορά Αριστερά», με ομιλητή τον Τσίπρα, μάλλον δε θα γίνει ◆ Φαίνεται πως επικράτησαν ωριμότερες (και ψυχραιμότερες) σκέψεις ◆ Ο Καμίνης συνέγραψε άρθρο με τίτλο «Γιατί πρέπει να ζήσουν “Το Βήμα” και “ΤΑ ΝΕΑ”» ◆ Σωστό τον βρίσκουμε ◆ Τόσο αγώνα έδωσε γι' αυτόν το Συγκρότημα ◆ Μεγάλη είδηση ◆ Ο Ζίγκμαρ Γκάμπριελ ζητά από τους Μέρκελ και Σόιμπλε να μην είναι τόσο αυστηροί με την Ελλάδα ◆ Τέσσερα χρόνια συγκυβερνούν στη Γερμανία, δυο κυβερνήσεις άλλαξαν στην Ελλάδα, τώρα το θυμήθηκε ο Γκάμπριελ ◆ Τώρα έχει εκλογές και θέλει να παραστήσει τον αριστερούλη, μπας και τσιμπήσει κάνα ψηφαλάκι ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Στις δημοσκοπήσεις ως πρώτο κόμμα αποτυπώνεται το «κανένα» ή το «δεν έχω αποφασίσει». Αν αναλύσουμε τα πολιτικά χαρακτηριστικά όσων επιλέγουν μια τέτοια απάντηση θα διαπιστώσετε πως πρόκειται στο μεγαλύτερο μέρος του για έναν κόσμο που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ, που εξακολουθεί όμως να επικοινωνεί μαζί του και να τον παρακολουθεί, έστω κριτικά, χωρίς να μετακινείται προς άλλους πολιτικούς χώρους, τουλάχιστον για την ώρα. Με βάση αυτή την ανάλυση θεωρώ πως η κατάσταση είναι αναστρέψιμη. Αντιθέτως, θεωρώ πως η ΝΔ έχει «πιάσει ταβάνι» χωρίς να εμφανίζει καμία επιπλέον δυναμική». Η απόλυτη κοινότητα από τον Σκουρλέτη (συνέντευξη στην «Ημερήσια»). Δεν υπάρχει εκπρόσωπος κυβερνητικού κόμματος στο παρελθόν που να μην έχει πει τα ίδια για τις δημοσκοπήσεις. Όταν στήθηκαν οι κάλπες, βέβαια, καμιά κατάσταση δεν είχε αναστραφεί. Βλέπετε, πρέπει να

‘χεις και κάτι να δώσεις στους ψηφοφόρους για να τους κάνεις ν’ αλλάξουν γνώμη.

Κ Ο κύριος με το «άψογο» ντύσιμο που καμαρώνει δίπλα στον πρόεδρο της Βουλής είναι ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της «Παπαστράτος» ΑΕ. Η θυγατρική της «Philip Morris International», δώρισε στη Βουλή ένα γλυπτό του Καπράλου («Η καλλιέρ-

γεια και η επεξεργασία του καπνού», 1954), που ήταν τοποθετημένο στο εργοστάσιο του «Παπαστράτου». Ετσι, ο ΣΥΡΙΖΑ έγινε για μια φορά ακόμα «πλυντήριο» για τη διοίκηση ενός από τους πιο αντεργατικούς καπιταλιστικούς ομίλους, που πρόσφατα πρωταγωνίστησε σε αρνητικά δημοσιεύματα, εξαιτίας των καταγγελιών λόγω απόλυσης εργαζόμενου που έπασχε από αυτοάνοσο νόσημα και χρειά-

στηκε να απουσιάσει για κάποιες μέρες (δικαιολογημένα). Την προηγούμενη φορά διαφημιστής της «Παπαστράτος» έγινε η Φωτίου, τώρα το ρόλο του «πλυντηρίου» ανέλαβε να παίξει ο Βούτσος.

Κ Τεράστια, τιτάνια, ατελείωτη η Ελενίτσα η Αυλωνίτου. Είχε ένα επεισόδιο με πολίτη (πριν γίνει βουλευτίνα) και αλληλομηνύθηκαν. Επειδή στο μεταξύ έγινε βουλευτίνα, ζήτησε να μην αρθεί η ασυλία της, να μη δικαστεί η ίδια, αλλά να

δικαστεί κανονικά ο πολίτης, που είχε μηνύσει η ίδια!

Κ «Πολύ φοβάμαι ότι οι σύγχρονοι μου στην κυβέρνηση μου θα σώσουν για άλλη μία φορά τη χώρα υπογράφοντας πράγματα που γνωρίζουν ήδη ότι είναι καταστροφικά» δήλωσε σε τηλεοπτικό δελτίο ο Μπαρουφάκης, που με άφατη ικανοποίηση διαπιστώνει ότι άρχισε να «ξαναπουλάει» στην Ελλάδα και δεν αφήνει την ευκαιρία ανεκμετάλλευτη.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πλανάται το ερώτημα αν αργήσαμε και γιατί αργήσαμε. Πρακτικά αργήσαμε, αλλά το θέμα της μεταφοράς των ανθρώπων προκειμένου να ξεκινήσουμε τις εργασίες το είχαμε θέσει από τον Σεπτέμβριο. Δεν μπορούσαμε να ξεκινήσουμε τις εργασίες γιατί μέχρι και τον χιονιά και αμέσως μετά δεν μας δίνονταν οι χώροι για να αδειάσουμε τη Μόρια και να μπορέσουμε να δουλέψουμε. Ευτυχώς, τώρα δόθηκαν. Θα καλούσα και πάλι να συνεχίσουμε σε αυτή την πορεία, χωρίς καμία προσπάθεια δαιμονοποιήσεων και επιμερισμού άδικων ευθυνών ή οτιδήποτε άλλο.

Ιωάννης Μουζάλας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

11/2: Ημέρα 112 (επείγουσες κλήσεις), Ιαπωνία: Εθνική γιορτή, Καμερούν: Ημέρα νεολαίας, Λιβερία: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων **11/2/1902: Η αστυνομία χτυπά διαδηλώτριες σουφραζέτες (Βρυξέλλες)** 11/2/1916: Σύλληψη Εμα Γκόλντμαν επειδή έδωσε διάλεξη για τον οικογενειακό προγραμματισμό 11/2/1977: Βόμβα στο βιβλιοπωλείο «Πλανήτης» (είχε προαναγγελλθεί την προηγούμενη από τον νεοφασίστα Αργύρη Κακκαβά) 11/2/1981: Βόμβα σε άγαλμα Κωνσταντίνου και φασιστικό βιβλιοπωλείο «Ελευθέρη Σκέψη» 11/2/1987: Βόμβα σε κτίριο υπουργείου οικονομικών (ΕΛΑ) **11/2/1990: Απελευθέρωση Νέλσον Μαντέλα μετά από 27 χρόνια φυλάκισης** 11/2/1993: Βόμ-

βα στην Εφορία Μοσχάτου (17N) 12/2: Ημέρα γάμου, ημέρα κόκκινου χεριού (για παιδιά που στρατεύονται σε πολέμους), ΗΠΑ: Ημέρα Λίνκολν, Μιανμάρ: Ημέρα ένωσης **12/2/1945: Συμφωνία Βάρκιζας** 12/2/1981: Βόμβα σε γραφείο ΒΕΟ, ΔΕΗ και σε λεωφορείο σχολικής επιχείρησης 12/2/1992: Εξουδετέρωση βόμβας στις τουαλέτες κέντρου «Καν Καν» (ΕΛΑ-1η Μήν) 13/2: Ημέρα ραδιοφώνου 13/2/2001: Πεθαίνει σε κρατητήρια ο 47χρονος Ρουμάνος Κονσταντίν Κατούρ (παρά τον βαρύ τραυματισμό του δεν μεταφέρεται σε νοσοκομείο) 13/2/2006: Σοβαρά κακοποιημένος από λιμενικό 15χρονος αφγανός πρόσφυγας, νεκρός 21χρονος που συμμετέχει στο επεισόδιο (Πάτρα) 14/2: Ημέρα ερωτευμένων **14/2/1973: Αστυνομική ει-**

σβολή εναντίον 1.500 φοιτητών στο ΕΜΠ, άγριοι ξυλοδαρμοί, εκατό συλλήψεις, έντεκα παραπομπές, σε δίκη και 37 στον στρατό με διακοπή αναβολής, παραίτηση Συγκλήτου 14/2/1974: Σύλληψη τριών ατόμων που μετέφεραν αντιδικτατορικές προκηρύξεις του ΚΚΕσσ. από τη Δυτική Γερμανία 15/2: Ημέρα κατά παιδικού καρκίνου, Σερβία: Εθνική εορτή, Καναδάς: Ημέρα της σημαίας 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυτιλιακής εταιρείας (ΕΛΑ-1η Μήν) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά υπαίθριου γκαράζ αμερικανικής πρεσβείας (17N) 16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918) 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών.

Διαρροή Καμμένου

Εξοπλιστικό πρόγραμμα μαμούθ

Την περασμένη Κυριακή, σε μεγάλη συνέντευξή του στη Real News, ο στρατάρχης (και ναύαρχος και πτέραρχος) Καμμένος μας προϊδέασε: «Χρειάζεται επέκταση των αμυντικών συμφωνιών και ιδιαίτερα με τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής που θα διασφαλίσει ενίσχυση του αμυντικού οπλοστασίου της χώρας».

Την Τετάρτη, με non paper μάθαμε κάποιες λεπτομέρειες, που αποδόθηκαν σε «υψηλόβαθμο παράγοντα» (τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια;): «με εντολή του κ. Πάνου Καμμένου, και μετά από εισήγηση των επιτελείων, ξεκίνησε η διαδικασία για την αναβάθμιση των μαχητικών αεροσκαφών F-16, εκδηλώθηκε ενδιαφέρον προς την αμερικανική κυβέρνηση για την προμήθεια αεροσκαφών πέμπτης γενιάς (F-35) και βρίσκεται σε τελικό στάδιο η υποστήριξη και συντήρηση των αντιαεροπορικών πυραύλων S-300».

Επιστρέφοντας καταχαρούμενος από την τελετή ενθρόνισης του Τραμπ, στην οποία μαζί με τον Παππά είχαν εκπροσωπήσει την κυβέρνηση, χρησιμοποιώντας για το ταξίδι το πρωθυπουργικό αεροπλάνο, ο Καμμένος μας είχε πει για τις συναντήσεις του με κάτι τύπους από το επιτελείο του Τραμπ, τους οποίους βρήκε τίγκα στον πατριωτισμό (λόγω ελληνικής καταγωγής) και διαισθημένους «να βοηθήσουν την Ελλάδα». Μετά, συναντήθηκε με τον αμερικανό πρέσβη στην Αθήνα, Geoffrey R. Pyatt, «και συζήτησαν θέματα αμοιβαίας αμυντικής συνεργασίας», σύμφωνα με τη λακωνική ανακοίνωση του ΥΠΕΘΑ. Κι ύστερα... δεν ήρθαν οι μέλισσες, αλλά το non paper.

Παλιότερα, συνηθίζαμε να λέμε πως όποτε ανεβαίνει η ένταση στο Αιγαίο, φτάνει η ώρα για αγορά νέων πολεμικών συστημάτων, από Ελλάδα και Τουρκία. Επί πολλά χρόνια, ως γνωστόν, υπήρχε η γνωστή ποσόστωση του 7 προς 10. Για κάθε 10 δολάρια πολεμικού υλικού που παρήγγελε η Τουρκία, έπρεπε να κάνει 7 δολάρια παραγγελία η Ελλάδα. Η συγκεκριμένη αναλογία θεωρούνταν ιδανική για να διατηρείται η οπλική ισορροπία στις δυο πλευρές του Αιγαίου. Μετά, εξαιτίας του μνημονιακού σφιγίματος, η ελληνική πλευρά έκανε λίγο «κράτει».

Βέβαια, αποφασίστηκε το πρόγραμμα εκσυγχρονισμού των αεροσκαφών ναυτικής συνεργασίας P3 Orion, ύψους 500 εκατ. δολαρίων, το οποίο -όταν πήγαν να το κάνουν προηγούμενες κυβερνήσεις- ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε ως σκάνδαλο. Δεν μπορούν, όμως, τα αμερικάνικα μονοπώλια παραγωγής οπλικών συστημάτων να συμβιβαστούν με μια «ψωροπαραγγελία» από έναν από τους καλύτερους πελάτες τους.

Πάμε γι' άλλα, λοιπόν. Ανέβηκε η ελληνοτουρκική ένταση στο Αιγαίο, ήρθε ο καιρός για νέες παραγγελίες οπλικών

συστημάτων. Ο Ερντογάν -σύμφωνα με τα γραφόμενα στον τουρκικό Τύπο- συζήτησε με τη Μεί για συμπαραγωγή πολεμικών αεροπλάνων, ενώ η Τουρκία φέρεται να συμμετέχει και στην παραγωγή των αμερικανικών F-35, οπότε η Ελλάδα δεν πρέπει να μείνει πίσω στην κούρσα των εξοπλισμών.

Τα F-16 έχουν «παλιώσει» σύμφωνα με τους στρατοκράτες. Μέχρι πρότινος κυκλοφορούσαν φήμες ότι σκοπεύουν να πουλήσουν 38 απ' αυτά στη Βουλγαρία, προκειμένου να εξοικονομηθούν χρήματα, που τόσο τα έχει ανάγκη ο κρατικός προϋπολογισμός. Τώρα, σχεδιάζουν να τα αναβαθμίσουν, μετατρέποντας τις σειρές Block 50 και Block 52 σε Block V. Κόστος; Γύρω στα 1,7 δισ. Όσα έκοψαν από την Κοινωνική Ασφάλιση με τη συμφωνία για την πρώτη αξιολόγηση του τρίτου Μνημονίου!

Το F-35 stealth είναι αυτή τη στιγμή το πιο ακριβό πολεμικό αεροπλάνο. Το καθένα από αυτά κοστίζει γύρω στα 100 εκατομμύρια δολάρια «γυμνό». Σ' αυτά πρέπει να προστεθούν άλλα 50 εκατομμύρια ανά αεροπλάνο για οπλισμό, ανταλλακτικά και εκπαίδευση χειριστών. Επειδή μια παραγ-

γελία πολεμικών αεροπλάνων δεν μπορεί να περιλαμβάνει λιγότερα από είκοσι κομμάτια, μιλάμε για ένα κόστος 3 δισ. δολαρίων! Δύσκολα μπορεί να το σηκώσει αυτή τη στιγμή ο ελληνικός προϋπολογισμός, όμως αν ξεκινήσει η σχετική συζήτηση, μπορεί να αποβλέπει ακόμα και σε ελληνική συμμετοχή στο πρόγραμμα παραγωγής. Αν στο μεταξύ η διοίκηση Τραμπ στηρίζει αυτό το πρόγραμμα, που ανήκει στη Lockheed Martin, και δεν προσανατολιστεί στο F-18, που ανήκει στη Boeing (αυτό είχε αφήσει αμυδρά να εννοηθεί ο Τραμπ).

Όσο για τον «εκσυγχρονισμό» των S-300, αυτός μάλλον ως στοιχείο εξισορρόπησης έναντι της Ρωσίας προβάλλεται. Ως γνωστόν, οι S-300 αγοράστηκαν από την Κύπρο, αλλά ουδέποτε επιτράπηκε να τοποθετηθούν στο νησί. Ενταφιάστηκαν για χρόνια στην Κρήτη και μόλις το 2013 έγινε η πρώτη δοκιμή εκτόξευσης από ρώσους ειδικούς. Αν πραγματικά αντικαταστήσουν τους «ληγμένους» πυραύλους, το κόστος φτάνει το 1 εκατ. δολάρια ανά πύραυλο. Δύσκολα, όμως, θα επιτρέψουν οι Αμερικάνοι να γίνει κάτι τέτοιο (για ευνόητους λόγους).

Ανεξάρτητα από τις εξελίξεις που θα δρομολογηθούν άμεσα και το χρονοδιάγραμμα που θα επιλεγεί, εκείνο που βλέπουμε είναι τη συκυσμένη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να ακολουθεί την πεπατημένη των προκατόχων της, μετατρέποντας τον ιδρώτα και το αίμα του ελληνικού λαού σε κέρδη για τα μονοπώλια της αμερικανικής πολεμικής βιομηχανίας και σε μίζες για ολόκληρο το κύκλωμα που διεκπεραιώνει αυτές τις δουλειές.

Αδίστακτοι ψεύτες

Δώσαμε τη 13η σύνταξη, έλεγε ο Σπίρτζης στον Χατζηνικολάου το πρωί της περασμένης Τρίτης. Ποια 13η σύνταξη, δεν ήταν εφάπαξ; ρώτησε ο Χατζηνικολάου. Όχι, είναι μόνιμη, γιατί θα έχουμε συνεχώς υπεραποδόσεις και θα τη δίνουμε κάθε χρόνο, απάντησε ατάραχος ο Σπίρτζης, ποντάροντας στη «συνεργασία» του δημοσιογράφου. Γιατί αν ο Χατζηνικολάου ζητούσε από τους συνεργάτες του να του φέρουν την επιστολή μετάνοιας και συγνώμης που έστειλε τον περασμένο Δεκέμβρη ο Τσακαλώτος, θα άφηνε τον Σπίρτζη στηλη άλατος.

Εγραφε ο Τσακαλώτος στη δήλωση μετάνοιας: «Αναφορικά με το μέτρο για τις συντάξεις, αξίζει να σημειωθεί ότι τόσο ο πρωθυπουργός όσο και εγώ έχουμε ξεκαθαρίσει δημόσια, και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, ότι αυτή είναι μια εφάπαξ πληρωμή και **δεν υπάρχει πρόθεση να αποτελέσει μόνιμο κομμάτι της μεταρρύθμισης του συνταξιοδοτικού**, που τέθηκε πρόσφατα σε εφαρμογή». Όσο για τις τυχόν «υπεραποδόσεις» τα επόμενα χρόνια, πέρα από την υπόσχεση ότι «μέτρα με δημοσιονομικές επιπτώσεις πρέπει να συζητούνται και να συμφωνούνται με τους θεσμούς, στο πλαίσιο των δεσμεύσεών μας από το Μνημόνιο», περιγράφει και τους τομείς: «Αναγνωρίζουμε ότι ο διαθέσιμος δημοσιονομικός χώρος μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε στοχευμένα μέτρα για την ενδυνάμωση της κοινωνικής προστασίας (ειδικά στο Πρόγραμμα για το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης) και/ή για τη μείωση των φορολογικών βαρών που προκύπτουν από τις μνημονιακές δεσμεύσεις. Ειδάλλως, θα χρησιμοποιήσουμε την υπεραπόδοση για τη δημιουργία ενός «μαξιλαριού ρευστότητας» (cash buffer) ή/και για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών».

Όπως βλέπετε, δεν υπάρχει τομέας «13η σύνταξη» για το μέλλον. Είναι συγκεκριμένοι οι τομείς στους οποίους θα κατευθύνεται τυχόν υπεραπόδοση στο «πρωτογενές πλεόνασμα». Όμως οι αδίστακτοι ψεύτες λένε ότι τους κατέβει, γιατί έχουν απέναντί τους δημοσιογράφους πρόθυμους να τους επιτρέψουν να λένε τα πιο χοντρά ψέματα.

Προαναγγελθείσα... μετοίκηση

Χρονικό μιας προαναγγελθείσας μετοίκησης μπορεί να χαρακτηριστεί η δήλωση ανεξαρτητοποίησης του ποταμίσκου βουλευτή Λάρισας Κ. Μπαργιώτα. Μιλάμε για μετοίκηση, γιατί ο Μπαργιώτας δε θα μείνει για πολύ ανεξάρτητος. Θα πάει στο ΠΑΣΟΚ (συγγνώμη, Δημοκρατική Συμπράταξη θέλαμε να πούμε). Το λέει και στην προς «αγαπητό Σταύρο» επιστολή του, στην οποία επισημαίνει ότι «οι άνθρωποι που πιστέψαμε στο Ποτάμι, φεύγουμε», γιατί «η συλλογικότητα δε λειτουργήσει ποτέ» και στο κόμμα κάνει κουμάντο «μία διαρκώς συρρικνούμενη ηγετική “ομάδα” που απέτυχε να παράξει πολιτική». Κατηγορεί, δε, αυτή τη μικρή ηγετική ομάδα επειδή δεν μπήκε στις διαδικασίες για την «ανασύσταση ενός νέου, μαζικού πολιτικού φορέα στο χώρο της κεντροαριστεράς».

Η απάντηση του γραφείου Τύπου του Ποταμιού αποκάλυψε εκνευρισμό: «Κάποιοι πρόλαβαν σε λίγο χρόνο να κάνουν την πολιτική επάγγελμα αντιγράφοντας όλα τα κόλπα του παλιού συστήματος. Και στο άγχος τους, μην κλείσουν οι θέσεις στα ψηφοδέλτια στα καινούργια τους κόμματα, ανεξαρτητοποιούνται βιαστικά και δηλώνουν πρόθυμοι. Δίχως ποτέ να έχουν εκφράσει οποιαδήποτε διαφωνία, εγκαταλείπουν το Ποτάμι με την πρωτοφανή στα χρονικά δικαιολογία ότι δεν μπορούν να μετέχουν σε κάτι μικρό! Όσο για το “μεγάλο” που τους καλεί και τους περιμένει, μια μονάδα παραπάνω στις δημοσκοπήσεις ήταν αρκετή για να δείξει τον γνωστό, παλιό αλαζονικό του εαυτό. Ο παλαιοκομματισμός δεύτερη φύση τους και ο προοδευτισμός σημαία ευκαιρίας». Εκείνος, όμως, που έσπασε το κοντέρ ήταν ο γραμματέας Οργανωτικού, κάποιος Παντελής Αβραμίδης, που το έριξε στο ξεκατίνιασμα. Κατηγόρησε τον Μπαργιώτα ότι δε συμμετείχε στις συνεδριάσεις του Πολιτικού Συμβουλίου επικαλούμενος «πολλή δουλειά στο ιατρείο». Και τις λίγες φορές που πήρε μέρος «το μόνο θέμα που έβγαζε ήταν να πάμε στην Δημοκρατική Συμπράταξη. Προσοχή: όχι να συνεργασθούμε αλλά να πάμε! Καμία άλλη πρόταση, καμία άλλη έγνοια!» Ασε που στις 23 Νοέμβρη, στην κοινή συνεδρίαση του Πολιτικού Συμβουλίου και της Κοινοβουλευτικής Ομάδας είχε πει: «Κι αν δεν θέλει ο Σταύρος να πάμε στο ΠΑΣΟΚ, να πάμε στην ΝΔ, κάπου να πάμε όμως γιατί θα εξαφανισθούμε!»

Αντε να προσχωρήσει και η Μάρκου στη ΔΗΣΥ (φαίνεται πως το παζαρεύει ακόμα), για να μείνει μόνο ο Λυκούδης, που αναμένεται να κάνει θεαματική είσοδο, όχι ως άτομο (όπως ο Μπαργιώτας), αλλά ως ηγέτης... κόμματος (των ΜΕΤΑρρυθμιστών, αν δεν τους θυμόσαστε). Ο Λυκούδης έδωσε και είδηση για τον Μπαργιώτα, εκτιμώντας ότι δε θα πάει στη ΔΗΣΥ (μένει να το δούμε). Σε σχέση με το Ποτάμι, όμως, μίλησε σαν τρίτος και όχι ως βουλευτής του: «Πολιτικά, έχω εκφράσει εδώ και πολύ καιρό, τις διαφορετικές μου αντιλήψεις σε σχέση με το πώς νομίζω ότι κινείται το Ποτάμι, σε μια απομονωτική λογική, που εκτιμώ ότι δεν του κάνει καλό, ούτε και βοηθάει στην ευρύτερη προσπάθεια για την Κεντροαριστερά. Είμαι όμως από τους ανθρώπους που πιστεύουν ότι ποτέ δεν είναι αργά και νομίζω ότι το Ποτάμι έχει κάθε δυνατότητα να αναπροσαρμόσει την τακτική του και να γίνει πρωταγωνιστικός πόλος σε αυτήν την προσπάθεια, αν ευοδωθεί». Και συμπλήρωσε με νόημα: «Αυτό που λέω είναι ότι το Ποτάμι μπορεί να το κάνει αυτό, δεν λέω ότι το κάνει».

Εν αναμονή νέας διάσκεψης για το Κυπριακό

Μπορεί στο προσκήνιο να μην έχουμε κάποια θεαματική εξέλιξη σχετικά με το Κυπριακό, όμως το παρασκήνιο οργιάζει. Και δεν αναφερόμαστε στις συναντήσεις Αναστασιάδη-Ακιντζί, που περισσότερο έχουν εθιμοτυπικό χαρακτήρα (να διατηρήσουν ζεστό το κλίμα, να μη φανεί ότι τα έχουν σπάσει), όσο στις επαφές (εκ του μακρόθεν και εκ του σύνεγγυς) των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Οι συνομιλίες της Μεί με τον Ερντογάν στην Αγκυρα αποδεικνύονται ιδιαίτερα «παραγωγικές», αν σκεφτούμε ότι το Ανώτατο Δικαστήριο της Βρετανίας έκρινε πως οι βρετανικές δικαστικές αρχές μπορούν να συνεργάζονται με αυτές της Βόρειας Κύπρου. Αυτό δε συνιστά, βέβαια, αναγνώριση της ΤΔΒΚ ως κράτους, είναι όμως ένα βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, αφού οι Τουρκοκύπριοι δε θα χρειάζεται να περνούν πλέον από τις δικαστικές αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας προκειμένου να ρυθμίσουν υποθέσεις

τους με το Ηνωμένο Βασίλειο.

Βρετανία και ΗΠΑ, που βρίσκονται σε απόλυτο συντονισμό, εξακολουθούν να βάζουν βέτο σε συμμετοχή οποιουδήποτε άλλου στην κυοφορούμενη νέα διάσκεψη. Στόχος τους είναι ν' αποκλείσουν τη Ρωσία (που ζητά να πάρει μέρος με την ιδιότητα του μόνιμου μέλους του Συμβουλίου Ασφάλειας του ΟΗΕ). Δεν είναι τυχαίο άρθρο που δημοσιεύτηκε την περασμένη Τρίτη στους «New York Times» και κατηγορεί τη Ρωσία ότι δεν επιθυμεί να υπάρξει λύση αλλά συνεχής παρέλκυση, και προς τούτο προσπαθεί να επηρεάσει πολιτικές δυνάμεις στη Λευκωσία. Ως προς τον αποκλεισμό της Ρωσίας οι απαιτήσεις των Αμερικανοβρετανών συμπίπτουν μ' αυτές του Ερντογάν, που ζητά «πενταμερή και μόνο» (δηλαδή τα δύο «συνιστώντα κράτη» της μελλοντικής Συνομοσπονδίας και οι τρεις «εγγυήτριες δυνάμεις», Βρετανία, Ελλάδα, Τουρκία). Ετσι, η πενταμερής διεξάγεται επί τη βάσει των συνθηκών Ζυρί-

χης-Λονδίνου, προσφέροντας έτσι τη «δικαιολογητική βάση» για τη συνέχιση του καθεστώτος των «εγγυήσεων», δηλαδή για την παραμονή τουρκικών στρατευμάτων στο νησί.

Ο ειδικός απεσταλμένος του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ Εσπεν Μπαρθ Αιντε ταξίδεψε στην Αγκυρα και θα κάνει τον καθιερωμένο γύρο περνώντας από τη Λευκωσία και μετά από την Αθήνα, προκειμένου να προετοιμάσει το έδαφος για επίσκεψη του ίδιου του Γκουτέρες, με στόχο να φιξάρει επανάληψη της διάσκεψης στη Γενεύη, που τοποθετείται στο δεύτερο δεκαπενθήμερο του Μάρτη.

Δεν ξέρουμε αν ο Αναστασιάδης (κι από κοντά ο Τσίπρας) είναι έτοιμος να υπογράψει μια συμφωνία χειρότερη και από το σχέδιο Ανάν, όμως αν τη βάλει σε δημοψήφισμα, όπως έχει πει, μάλλον θα δοκιμάσει την ίδια απογοήτευση που δοκίμασαν οι εμπνευστές του σχεδίου Ανάν.

Φτωχαδάκια!

Στον απόηχο του σκανδάλου των ντιζελοκινητήρων, που κόστισε αρκετά στο γερμανικό μονοπώλιο της VW, το εποπτικό συμβούλιο της εταιρίας σχεδιάζει να μειώσει τις ετήσιες αποζημιώσεις που παίρνουν τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου (δηλαδή, τα στελέχη που παίρνουν τις βασικές επιχειρηματικές αποφάσεις). Μη φανταστείτε τίποτα μισθούς για εργατάκια. Πλαφόν 10 εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο θα βάλουν. Δηλαδή, πάνω από οχτακόσια χιλιάδικα το μήνα μόνο από μια εμφανή πηγή (οι «αφανείς» είναι... αλλοιού παππά βαγγέλιο). Βέβαια, θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν και τα μπόλους, μόνο που ένα ποσοστό απ' αυτά θα δίνεται σε μετοχές της εταιρίας, ώστε τα στελέχη να έχουν ένα επιπλέον κίνητρο για να αυξήσουν την κερδοφορία της.

Οι κυοφορούμενες αποφάσεις της VW έχουν και πολιτικό άρωμα, καθώς εμπλέκεται το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα (SPD), που κυβερνά το ομόσπονδο κρατίδιο της Κάτω Σαξονίας, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της VW (στο Βόλφσμπουργκ έχει το αρχηγείο της και το μεγαλύτερο εργοστάσιο παραγωγής αυτοκινήτων στον κόσμο). Το κρατίδιο της Κάτω Σαξονίας κατέχει ένα 20% των μετοχών της VW και ο πρωθυπουργός Στέφαν Βέλντ όπως και ο υπουργός Οικονομικών Ολαφ Λίεβ είναι μη εκτελεστικά μέλη του διοικητικού συμβουλίου της VW. Το SPD ανέβασε ψηλά στην προεκλογική του ατζέντα το ζήτημα των υψηλών αμοιβών των στελεχών των επιχειρήσεων. Ο ίδιος ο υποψήφιος του SPD για την καγκελαρία, Μάρτιν Σουλτς, σε μία από τις πρώτες προεκλογικές ομιλίες του καταφέρθηκε ενάντια στις υψηλές αμοιβές των ανώτατων στελεχών των γερμανικών μονοπωλίων, στην προσπάθειά του να καταδημαγωγήσει τη γερμανική εργατική τάξη και να αποκαταστήσει τους παλιούς δεσμούς που αυτή είχε με τους σοσιαλδημοκράτες.

Οι μεγαλοαστοί μαντζαράι, όμως, αντέδρασαν αμέσως και ο «αναίδης» Σουλτς βρέθηκε αμέσως με την πλάτη στον τοίχο. Αποκαλύφθηκε ότι το μεγαλοστέλεχος του SPD Κριστίν Χόχμαν-Ντέρνχαρντ, πρώην υπουργός Δικαιοσύνης στη σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Εσσης, εργάστηκε για ένα χρόνο ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου και επικεφαλής του νομικού τμήματος της VW και αποχωρώντας στα τέλη Γενάρη πήρε ως αποζημίωση 13 εκατομμύρια ευρώ! Διαρρέοντας αυτή την πληροφορία οι μεγαλοαστοί μαντζαράι ήταν σαν να θύμιζαν στον Σουλτς το βιβλικό «ο αναμάρτητος υμών πρώτος λίθον βαλέτω», απαιτώντας να σταματήσει το SPD να δημαγωγεί προεκλογικά με ζητήματα που αφορούν την ανώτερη διοικητική κάστα των μονοπωλίων. «Πρέπει να πω με κάθε ειλικρίνεια ότι έχω ένα σκληρό χρονικό διάστημα που ζω μ' αυτό», δήλωσε ο Σουλτς αναφερόμενος στην αποζημίωση της συντρόφισσάς του.

Αν δει κανείς το βιογραφικό της σοσιαλδημοκρατίας Κριστίν Χόχμαν-Ντέρνχαρντ, θα βρει ένα τυπικό παράδειγμα της ανάλυσης του Λένιν για την άσκηση της πολιτικής εξουσίας από τα μονοπώλια στα ιμπεριαλιστικά κράτη. Τα μονοπώλια, έγραφε ο Λένιν στο μνημειώδες έργο του «Ιμπεριαλισμός, το ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού», διοικούν απευθείας το κράτος με την τοποθέτηση ανθρώπων τους σε κρίσιμα πόστα της κυβέρνησης και του κρατικού μηχανισμού.

Η δρ Χόχμαν-Ντέρνχαρντ από το 1981 μέχρι το 1989 υπηρέτησε ως δικαστίνα σε διάφορα «κοινωνικά δικαστήρια» στη Φρανκφούρτη και στο Βιζμπάντεν και σε κρατιδιακό επίπεδο στην Εσση. Από το 1989 μέχρι το 1991 ήταν δημοτική σύμβουλος στη Φρανκφούρτη. Το 1991 έγινε υπουργός Δικαιοσύνης στην Εσση και το 1995 υπουργός Επιστημών και Τεχνών (μέχρι το 1999). Από το 1999 μέχρι το 2011 υπηρέτησε ως δικαστίνα στο Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας, ειδικευμένη στο οικογενειακό δίκαιο (πήρε αποφάσεις για αναγνώριση δικαιωμάτων σε ομόφυλες οικογένειες). Το 2011, πέρασε στη Daimler AG, με αρμοδιότητα τις σχέσεις με τους περίπου 275.000 εργαζόμενους του μονοπωλίου. Έκανε τόσο καλή δουλειά που το 2013 η Daimler της ανανέωσε το συμβόλαιο για άλλα τρία χρόνια. Τον Οκτώβριο του 2015 από την Daimler AG πέρασε στην Volkswagen AG, ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου με αρμοδιότητα την... ακεραιότητα και τις νομικές υποθέσεις. Η VW κλυδωνιζόταν τότε από το σκάνδαλο με τους «μαϊμουδισμένους» ντιζελοκινητήρες και πλήρωσε στη Daimler το υπόλοιπο του κλειστού συμβολαίου που είχε η σοσιαλδημοκρατίσσια νομικός, που έπιασε «δουλειά» στη VG την 1η Γενάρη του 2016.

Ποιος χρειάζεται τις αυταπάτες;

Η είδηση δόθηκε από τον Αμερικάνικο στρατό: συνεχίζεται κανονικά το πρόγραμμα παράδοσης τεθωρακισμένων και οπλισμένων οχημάτων μεταφοράς προσωπικού στις Δημοκρατικές Δυνάμεις της Συρίας (SDF). Στην ιστοσελίδα της Φωνής της Αμερικής υπάρχει και το σχετικό προπαγανδιστικό βιντεάκι (<http://www.voanews.com/a/3708648.html>).

Στο βίντεο βλέπουμε τα οχήματα να κινούνται στους δρόμους της Βόρειας Συρίας, βλέπουμε τον διοικητή των SDF Ταλάλ Σιλό να δηλώνει ότι τα τεθωρακισμένα είναι λίγα, αλλά ελπίζει πως θα αυξηθούν, βλέπουμε μαχητή των SDF να εξαιρεί τις επιχειρησιακές τους ικανότητες και άλλον μαχητή να κρεμάει τη σημαία των SDF σε ένα από τα τεθωρακισμένα (φωτογραφία).

Αν προβληματίζεστε τι είναι οι SDF, σας πληροφορούμε ότι είναι συμμαχία των κουρδικών YPG με μικρότερες αντικατεστωτικές ομάδες και ξένους μαχητές. Πρόκειται για στρατιωτικό μέτωπο των Κούρδων της Συρίας

(PYD), επικεφαλής του οποίου βρίσκεται ο στρατιωτικός διοικητής των YPG. Εχουμε γράψει και άλλες φορές για τη συνεργασία των Κούρδων της Συρίας με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές, όμως το βίντεο αποδεικνύει ότι αυτή έχει αναβαθμιστεί. Ο Ταλάλ Σιλό, άλλωστε, έχει παραδεχτεί σχετικά πρόσφατα (<http://aranews.net/2016/06/sdf-spokesman-says-us-forces-syria-trainers-military-advisors/>), ότι αμερικανοί στρατιωτικοί ειδικοί εκπαιδεύουν το στρατό του. «Εχουμε δει αυτούς τους αμερικανούς ειδικούς με εμβλήματα των Δυνάμεων Προστασίας του

Κουρδικού Λαού (YPG) στις πλάτες τους, κι αυτό αντανakλά το ότι συμπάσχουν με τις YPG, που είναι βασικό μέλος των SDF που μάχονται ενάντια στο ISIS στη βόρεια Συρία», έλεγε.

Όπως καταλαβαίνετε, ο μύθος της λαϊκής επανάστασης, της άμεσης δημοκρατίας και όλων των υπόλοιπων που γράφτηκαν και ακούστηκαν για την περιοχή της Ροτζάβα (συριακό Κουρδιστάν) διαλύθηκε κάτω από τις ερπυστρίες των αμερικάνικων τεθωρακισμένων και των διαταγών που οι αμερικανοί εκπαιδευτές δίνουν στους κούρδους και τις κούρδισσες που εκπαιδεύουν.

Ρουμανία

Νίκη των διαδηλώσεων ενάντια στη διαφθορά

Ντραγκνέα, που αντιμετώπιζει κατηγορίες για υπεξαίρεση 24.000 ευρώ από τα κρατικά ταμεία. Εκατοντάδες είναι τα στελέχη του κόμματος που αντιμετωπίζουν κατηγορίες για διαφθορά και διασπάθιση δημοσίου χρήματος, γεγονός που φούντωσε περισσότερο την οργή του λαού που βλέπει αυτό το νόμο, τον πρώτο νόμο που ψήφισαν οι σοσιαλδημοκράτες αφότου ανέλαβαν την κυβέρνηση πριν από ένα μήνα, σαν προσπάθεια να απαλλάξουν τα στελέχη τους από τα νομικά μπλεξίματα που έχουν σε μια χώρα που η κρατική διαφθορά είναι παροιμιώδης.

Στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, το Δεκέμβριο του 2016, ο ρουμάνικος λαός είχε να επιλέξει ανάμεσα στη Σκύλλα και στη Χάρυβδη. Από τη μια οι σοσιαλδημοκράτες, που παρέδωσαν την κυβέρνηση στη Δεξιά ύστερα από την τραγωδία του «Κολεκτίβ» και το σκάνδαλο διαφθοράς που ξέσπασε τον Οκτώβριο του 2015, και από την άλλη η

Δεξιά, που από την πρώτη μέρα που ανέλαβε την κυβέρνηση ψήφισε σκληρά αντιλαϊκά μέτρα που βύθισαν ακόμα περισσότερο στη φτώχεια το ρουμάνικο λαό. Τελικά, ο λαός, ελλείψει πραγματικής ταξικής κατεύθυνσης, επανέφερε τους σοσιαλδημοκράτες στην εξουσία με ποσοστό που έφτανε το 46%.

Από το 2012 και τις λαϊκές διαδηλώσεις ενάντια στο ξεπάτωμα της δημόσιας υγείας (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/672/Διεθνή/15719.Η-θύελλα-της-οργής>) έχουν να γίνουν μεγάλες διαδηλώσεις στη Ρουμανία που να διεκδικούν τη βελτίωση της ζωής των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Στις ογκώδεις διαδηλώσεις των τελευταίων ημερών κυριαρχούσε η ρουμάνικη σημαία δίνοντας τους έναν πατριωτικό τόνο.

Σε παλιότερο ρεπορτάζ (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/781/Διεθνή/21802.Συνθήκες-Μπαγκλαντές-στην-Ευρώπη>) είχαμε δημοσιεύσει οικονομικά

Προς μεγάλη λύπη του Ερντογάν, που πίστευε ότι αυτό ήταν μια... παρεκτροπή του Ομπάμα, που θα τη σταματούσε ο Τραμπ, όμως είδε το πρόγραμμα τροφοδοσίας των Κούρδων της Συρίας ακόμα και με βαριά όπλα (όπως είναι τα συγκεκριμένα τεθωρακισμένα και οπλισμένα με βαριά πολυβόλα οχήματα) να συνεχίζεται κανονικότερα και επί Τραμπ.

Γιατί, όμως, τόσες αναρχικές και αριστερές αυταπάτες για ένα κίνημα με εθνικά χαρακτηριστικά, που πολιτικά κινούνταν στη βάση του γνωστού μεσανατολικού αστικού «πραγματισμού» («ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου»); Γιατί άνθρωποι και συλλογικότητες με αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό τρέφουν με τόση ευκολία (και τόσο φανατισμό) ελπίδες που δεν είναι και τόσο δύσκολο να διαπιστώσεις ότι είναι φρούδες; Γιατί το αντικαπιταλιστικό κίνημα να έχει ανάγκες από αυταπάτες, ριζωμένες πότε στη Ροτζάβα, πότε στο Ντονέτσκ και πότε στην... Κούβα και στον καστρικό κρατικό καπιταλισμό;

στοιχεία που απεικονίζουν σε ένα βαθμό τη σκληρή καπιταλιστική εκμετάλλευση που βιώνει η ρουμάνικη εργατική τάξη από ντόπιες επιχειρήσεις και από δυτικά μονοπώλια. Σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat, η Ρουμανία κατατάσσεται στις χώρες με τη χαμηλότερη τιμή της εργατικής δύναμης στην Ευρώπη μαζί με την Τουρκία, τη Βουλγαρία και τη Μακεδονία, με το ωρομίσθιο να μην ξεπερνά τα 7 λεί την ώρα. Οι χώρες αυτές σχηματίζουν το λεγόμενο «ευρωπαϊκό Μπαγκλαντές». Σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία της Ρουμανίας, ο μέσος μηνιαίος μισθός το Νοέμβριο του 2011 ήταν 2.054 λεί μικτά (ισοδυναμούσαν με 472 ευρώ περίπου) και 1.491 λεί καθαρά (δηλαδή 342 ευρώ περίπου).

Οίκοι μόδας όπως οι Prada και Hugo Boss και μεγάλες αλυσίδες ρούχων όπως οι Adidas, Primark, Zara και H&M είναι ανάμεσα στις φірμες που ράβουν τα εμπορεύματά τους στο «ευρωπαϊκό Μπαγκλαντές». Από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία μέχρι τη Σλοβακία, τη Μολδαβία και τη Γεωργία, περίπου τρία εκατομμύρια εργάτες, στην πλειοψηφία γυναίκες, ράβουν ρούχα για τις φірμες αυτές με εξευτελιστικά μεροκάματα, σε εξοντωτικές συνθήκες, χωρίς εργατικά δικαιώματα, σύμφωνα με ρεπορτάζ του βρετανικού «Guardian» τον Ιούνιο του 2014. Στη Ρουμανία, πολλοί εργάτες στον ίδιο κλάδο πληρώνονται για πλήρη απασχόληση με 124 ευρώ το μήνα, δηλαδή 55 ευρώ λιγότερο από τον κατώτερο μισθό που είναι 179 ευρώ.

Κυβέρνηση «αντισυστημικών» δισεκατομμυριούχων!

Τη νέα κυβέρνησή του παρουσίασε την περασμένη Τετάρτη ο νεοεκλεγείς πρόεδρος των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ. Όλοι τους είναι ένας κι ένας, αποκαλύπτοντας πόσο... «αντισυστημικός» είναι ο Τραμπ. Ας δούμε τι καπνό φουμάρουν ορισμένα από τα «σαΐνια» της νέας κυβέρνησης:

♦ Υπουργός Εξωτερικών έγινε ο Ρεξ Τίλερσον, επί 41 χρόνια πρόεδρος της Exxon Mobil, που αποφάσισε να «συνταξιοδοτηθεί» και να εγκαταλείψει την προεδρία στα τέλη του περασμένου χρόνου. Τα 151 εκατομμύρια δολάρια σε μετοχές της εταιρίας, που διαθέτει στο χαρτοφυλάκιό του ο Τίλερσον, μπορούν να... εγγυηθούν για το... «αντισυστημικό» ποίον του!

♦ Ο νέος υπουργός Οικονομικών, Στίβεν Μνιούτσιν, πρώην μεγαλοστέλεχος της Γκόλντμαν Σαξ και πολυεκατομμυριούχος, υποσχέθηκε να μειώσει τους φόρους στους καπιταλιστές από 35% σε 15%.

♦ Ο υπουργός Πολέμου, ο 66χρονος Τζέιμς Ματίς, είναι απόστρατος στρατηγός των Πεζοναυτών με το παρατσούκλι «τρελό σκυλί». Είχε διοριστεί από τον Ομπάμα ως ο 11ος διοικητής της κεντρικής στρατιωτικής διοίκησης της Μέσης Ανατολής, Νοτιοανατολικής Αφρικής και Κεντρικής Ασίας από το 2011 μέχρι το 2013 και είχε υπηρετήσει τόσο στο Ιράκ όσο και στο Αφγανιστάν. Γέννημα θρέμμα των γερακιών του Πενταγώνου.

♦ Ο πρώην διοικητής του Γκουαντάναμο και απόστρατος στρατηγός των Πεζοναυτών, Τζον Κέλι, θα είναι ο νέος υπουργός Δημόσιας Ασφάλειας. Η εμπειρία του σίγουρα θα του φανεί χρήσιμη στο... θεάρεστο έργο που έχει κληθεί να αναλάβει.

♦ Η ανάδειξη του 69χρονου Τζεφ Σέσιονς στη θέση του υπουργού Δικαιοσύνης, γνωστού για την πολύχρονη αντίθεσή του στα δικαιώματα των έγχρωμων στις ΗΠΑ και για τα ρατσιστικά του «αστειάκια», όπως ότι «η Κου Κλουξ Κλαν ήταν Ο.Κ. μέχρι που ανακάλυψα ότι κάπνιζαν χόρτο», προκαλεί

σε την αγανάκτηση των οργανώσεων νομικής υπεράσπισης των Αφροαμερικανών, τις οποίες κάποτε ο Σέσιονς είχε αποκαλέσει «κομμουνιστικής έμπνευσης». Μιλάμε για... πόρρο δημοκράτη, από τους παλιούς του αμερικάνικου Νότου!

♦ Ο 66χρονος Αντι Πάτζντερ, CEO αλυσίδας φαστφουντάδικων, ήταν σίγουρα ο πιο... κατάλληλος για την θέση του υπουργείου Εργασίας! Φανατικός πολέμιος της αύξησης του ωρομίσθιου στα 15 δολάρια την ώρα (πράγμα για το οποίο έχει εδώ και χρόνια ξεκινήσει κίνημα σε δεκάδες πόλεις των ΗΠΑ), ο Πάτζντερ αποτελεί... εγγύηση ότι θα... αγωνιστεί για τα δικαιώματα της εργατιάς!

♦ Ο 66χρονος Ρικ Πέρι, ο μακροβίτερος κυβερνήτης του Τέξας (επί 15 χρόνια), ως υπουργός Ενέργειας θα εξηγήσει στους αμερικάνους συμπολίτες του ότι η «κλιματική αλλαγή» δεν προκαλείται από τη βιομηχανία αλλά από άλλους παράγοντες (άγνωστο ποιους), αφού η επιστήμη δεν έχει ακόμα καταλήξει με σιγουριά πάνω στο θέμα! Μπορεί ο Πέρι να μην κέρδισε στο Dancing with the stars ως διαγωνιζόμενος πριν από κάποια χρόνια, όμως τα κατάφερε καλύτερα στο Dancing with Trump...

♦ Στην ίδια συνομοταξία ανήκουν και οι υπόλοιποι υπουργοί της νέας «αντισυστημικής» κυβέρνησης, με τον 79χρονο δισεκατομμυριούχο υπουργό Εμπορίου Γουίλμπερ Ρος (2.9 δισ. δολάρια η περιουσία του κατά το Forbes), γνωστό ως «βασιλιά των χρεοκοπιών» επειδή έβγαλε χρήμα από τις χρεοκοπίες επιχειρήσεων ποντάροντας ως επενδυτής-κοράκι σ' αυτές τις χρεοκοπίες, την επίσης δισεκατομμυριούχο υπουργό Παιδείας και πολέμια των δημόσιων σχολείων, Μπέτσι Ντεβός, της οποίας η οικογένεια (σύμφωνα με το Forbes) κατέχει περιουσία 5.1 δισ. δολαρίων ενώ ο αδελφός της είναι ιδρυτής της κακόφημης εταιρίας μισθοφόρων Blackwater, γνωστής για τον βρώμικο ρόλο της στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, και τη δισεκατομμυριούχο υπουργό Μικρών Επιχειρήσεων Λίντα Μακμάχον (1 δισ. δολάρια η περιουσία της), που ξόδεψε τεράστια ποσά για να στηρίξει τον Τραμπ καθώς είχε αποτύχει να εκλεγεί στο Κονγκρεστικό.

Αυτά τα αφιερώνουμε εξαιρετικά σε όλους όσους έχασαν το παραμύθι του «αντισυστημικού» Τραμπ που θα φέρει άλλον αέρα στην Αμερική και τον κόσμο ολόκληρο! Η δυσωδία έχει αρχίσει να αναδύεται από την πρώτη κιόλας μέρα της διακυβέρνησής του.

Στραπάτσα για τον Τραμπ

Η δημαγωγία του Τραμπ έφαγε τα πρώτα της στραπάτσα. Μετά από τις μεγάλες διαδηλώσεις εναντίον του και τις διαμαρτυρίες κατά του προεδρικού διατάγματος για την απαγόρευση εισόδου στις ΗΠΑ όλων των ατόμων που προέρχονται από το Ιράν, το Ιράκ, τη Λιβύη, τη Σομαλία, το Σουδάν, τη Συρία και την Υεμένη (πάνω από 60 χιλιάδες άτομα) για τους επόμενους τρεις μήνες, είτε πρόκειται για μετανάστες είτε για απλούς ταξιδιώτες, οι Πολιτείες της Ουάσιγκτον και της Μινεσότα άσκησαν προσφυγή κατά του Π.Δ. Τραμπ και το μπλόκαραν προσωρινά, με το αιτιολογικό ότι προκάλεσε τεράστια αναστάτωση τόσο στους πολίτες όσο και σε ορισμένες καπιταλιστικές επιχειρήσεις στις οποίες δουλεύουν άτομα από αυτές τις χώρες (βλ. http://agportal-s3bucket.s3.amazonaws.com/uploadedfiles/Another/News/Press_Releases/States_Response_to_Motion_for_Stay.pdf).

Η απάντηση Τραμπ -μέσω Twitter- ήταν... τραμπικιά! Εφτασε στο σημείο να αποκαλέσει τον ομοσπονδιακό δικαστή -που είχε διοριστεί επί Μπους- «αποκαλούμενο δικαστή»! Τα ασυμμάζευτα προσπάθησε να μαζέψει ο εκπρόσωπος Τύπου Σιν Σπάισερ, στο briefing της περασμένης Τρίτης, με τη δήλωση ότι ο Τραμπ σέβεται το δικαστικό σώμα!

Οι τρεις εφέτες που κλήθηκαν να αποφανθούν για το αν είναι νόμιμο οι Πολιτείες να αναστέλλουν προσωρινά το Π.Δ. Τραμπ φαίνεται να μην πείθονται από τα «επιχειρήματα» των κυβερνητικών παραγόντων, που κατέθεσαν την περασμένη Τρίτη στο εφετείο. Αν η έφεση που άσκησε η κυβέρνηση στην αναστολή του Π.Δ. γίνει δεκτή, τότε η υπόθεση ίσως παραπεμφθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο. Η πολιτική ξεφτίλα πάντως δεν μπορεί να αποφευχθεί.

Από την άλλη, η πρώτη «αντιτρομοκρατική» επιχείρηση, που κόστισε τη ζωή σε έναν αμερικανό κομάντο στην Υεμένη (και σε μερικά παιδάκια επίσης, μεταξύ των οποίων και ένα 8χρονο κορίτσι), δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Μετά την κατακραυγή, η κυβέρνηση της Υεμένη απέσυρε την άδεια για διέξαγωγή τέτοιων επιχειρήσεων από τις ΗΠΑ, ενώ ο ηγέτης της Αλ Κάιντα στην Υεμένη εκφράστηκε με σαρκασμό για την «επιτυχημένη επίθεση». Μία επίθεση που κράτησε 50 λεπτά και οδήγησε σε απώλειες αμάχων, αλλά και στους κόλπους του αμερικάνικου στρατού (εκτός από τον νεκρό υπήρξαν και τρεις τραυματίες). Τι απάντησε ο εκπρόσωπος Τύπου του Λευκού Οίκου, Σιν Σπάισερ; Οτι η επίθεση δεν είχε ως στόχο ηγετικά στελέχη της Αλ Κάιντα, αλλά ήταν επίθεση «συλλογής πληροφοριών»! Τι να απαντήσει ο έρμος; Οτι έγιναν ρόμπες σκοτώνοντας παιδάκια ενώ έχασαν κι έναν δικό τους;

Η... εκκίνηση Τραμπ μπορεί να ήταν εκκωφαντική με όλα αυτά τα καραγκιοζιλίκια, όμως κινδυνεύει να του γυρίσει μπούμερανγκ και πλέον οι πάντες να τον παίρνουν στο ψιλό!

Αβυσσος η ψυχή του ψηφοφόρου!

Τι τύχη μπορεί να έχει ένας υποψήφιος πρόεδρος που ζητά συγγνώμη επειδή διόρισε τη σύζυγό του ως συνεργάτιδα, αλλά ταυτόχρονα αρνείται να επιστρέψει τα λεφτά που αυτή πήρε, γιατί ήταν -λέει- ο μισθός της; Τότε για ποιο λόγο ζήτησε συγγνώμη; Και γιατί κάνει γαργάρα τις κατηγορίες ότι η απασχόληση της συζύγου του ήταν εικονική; Ο Φρανσουά Φιγιόν απογοήτευσε τη γαλλική Δεξιά με την άμυνα που προσπάθησε να ορθώσει απέναντι στην καταιγίδα του Penelope Gate, με το οποίο διασκεδάει όλη η Ευρώπη. «Ναι προσέλαβα την σύζυγό μου ως συνεργάτιδα για 15 χρόνια, με μισθό 3.677 ευρώ καθαρά το μήνα. Ήταν συνεργασία εμπιστοσύνης με την οικογένειά μου, που σήμερα προκαλεί δυσπιστία. Λυπάμαι βαθύτατα και ζητώ συγγνώμη από τους Γάλλους», δήλωσε, χωρίς να υπεισέλθει στην ουσία της καταγγελίας, που δεν αφορούσε τις απολαβές της Πενελόπ Φιγιόν, αλλά το ότι οι υπηρεσίες που υποτίθεται ότι προσέφερε ήταν «μαϊμού».

Ο Φιγιόν, που αρνήθηκε να απαντήσει σε ερώτηση σχετικά με την ποινική διαδικασία που έχουν ξεκινήσει οι γαλλικές εισαγγελικές αρχές, δηλώνοντας πως δε θα παρασυρθεί «σε ένα μιντιακό δικαστήριο», ανάλωσε μεγάλο μέρος της συνέντευξης που έδωσε στην αναλυτική παρουσίαση των τραπεζικών του λογαριασμών, μη κατανοώντας ότι έτσι ήταν σαν να απολογούνταν σε ένα ποινικό δικαστήριο, προσπαθώντας να αποδείξει ότι δεν είναι λαμόγιο!

Απαντώντας στο ερώτημα που θέσαμε στην αρχή, θα πούμε ότι δεν ξέρουμε τι τύχη θα έχει ο Φιγιόν. Δεν ξέρουμε πώς «μετράει» στη συντηρητική και θρησκόληπτη γαλλική επαρχία η εικόνα του καλού χριστιανού και καλού οικογενειάρχη, πάνω στην οποία προσπάθησε να χτίσει τη δημόσια απολογία του ο Φιγιόν. Δεν ξέρουμε αν η μη παραίτησή του από την υποψηφιότητα, όπως ζητούσαν οι εσωκομματικοί του αντίπαλοι, είναι απλώς ένα πολιτικό άσφαιρο πείσμα ή αν είναι αποτέλεσμα ενός πολιτικού σχεδίου που στηρίζεται σε ρεαλιστικές εκτιμήσεις. Το «άβυσσος η ψυχή του ψηφοφόρου» ισχύει για την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία παντού και διαχρονικά.

Αυτό θα πει ασφάλεια!

Για το πόσο «ασφαλής» χώρα είναι το Αφγανιστάν δε χρειάζεται και πολλή επιχειρηματολογία, αλλά με τόσα που ακούμε για τους μετανάστες που κακώς το εγκαταλείπουν και «μας φортώνονται», θα πρέπει να εξηγήσουμε και τα αυτονόητα. Σύμφωνα λοιπόν με τα στοιχεία που έδωσε ο ΟΗΕ την περασμένη Δευτέρα (<http://www.un.org/apps/news/story.asp?NewsID=56113#.WJuWn38aZow>), το 2016 σκοτώθηκαν 900 παιδιά και τραυματίστηκαν πάνω από 2.500, ενώ οι συνολικές απώλειες (θάνατοι και τραυματισμοί) ξεπέρασαν τις 11.500 (ποσοστό αύξησης περίπου 24% σε σχέση με το 2015). Οι επιθεωρητές του ΟΗΕ ανέφεραν ότι για τα δύο τρίτα των απωλειών ευθύνονται οι επιθέσεις των Ταλιμπάν και για το ένα τέταρτο οι κυβερνητικές επιθέσεις. Συμπλήρωσαν επίσης ότι οι απώλειες που προκλήθηκαν από τους βομβαρδισμούς των αφγανικών και διεθνών δυνάμεων διπλασιάστηκαν σε σχέση με το 2015.

Υπενθυμίζουμε ότι τον Οκτώβρη του 2015 οι Αμερικάνοι είχαν βομβαρδίσει «κατά λάθος» το νοσοκομείο της Κουντουζ στο βόρειο Αφγανιστάν σκοτώνοντας 22 ασθενείς και προκαλώντας σοβαρές καταστροφές. Το νοσοκομείο ανήκε στους Γιατρούς χωρίς Σύνορα και σε αυτό νοσηλεύονταν κάθε χρόνο δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι!

Δνε μπορούμε να καταλάβουμε γιατί οι μετανάστες από το Αφγανιστάν δε θέλουν να γυρίσουν πίσω. Αυτό είναι πραγματικά... ανεξήγητο!

Κρυμμένες επιθέσεις...

Τα παραπάνω στοιχεία μην τα παίρνετε και τοις μετρητοίς αφού σύμφωνα με τους Military Times (<http://www.militarytimes.com>)

com/articles/airstrikes-unreported-syria-iraq-afghanistan-islamic-state-al-qaeda-taliban) η αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση έχει αποκρύψει χιλιάδες δυνητικά θανατηφόρες αεροπορικές επιθέσεις που έγιναν επί σειρά ετών στο Ιράκ, τη Συρία και το Αφγανιστάν. Μόνο το 2016, οι «κρυμμένες» αυτές επιθέσεις, που δεν καταγράφηκαν στη βάση δεδομένων της αμερικάνικης στρατιωτικής αεροπορίας, ξεπέρασαν τις 456!

Αυτή η βάση δεδομένων χρησιμοποιείται για την άντληση στοιχείων από το Κογκρέσο, από στρατιωτικούς αναλυτές και από τα μίντια. Τα στοιχεία που αναφέρονται σε άλλες στρατιωτικές πηγές, σύμφωνα με τους Military Times, εμφανίζουν προφανή ασυμφωνία με αυτή τη βάση δεδομένων. Μόνο για το 2016, η αμερικάνικη αεροπορία αναφέρει 23.740 αεροπορικές επιθέσεις, ενώ η ιστοσελίδα του υπουργείου Πολέμου των ΗΠΑ τις κατεβάζει μόλις στις 17.861! Ποιος νοιάζεται για πεντέξι χιλιάδες επιθέσεις παραπάνω;

στο ψαχνό

Αν τα «σπάγαμε» μαζικά;

Τα γεγονότα της περασμένης Τετάρτης στο υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης είναι γνωστά: οι πενταετείς πυροσβέστες, που διεκδικούν την ανανέωση των συμβάσεών τους, μόλις είδαν τα ρολά της εισόδου να κατεβαίνουν και μια διμοιρία ΜΑΤ να κινείται προς την είσοδο του υπουργείου, όπου ήδη είχε ανέβει αντιπροσωπεία συνδικαλιστών, όρμησαν, σήκωσαν με το ζόρι το ρολό, έκαναν «θερινή» την πρόσοψη του υπουργείου και «εγκαταστάθηκαν» εκεί, κάνοντας στην ουσία κατάληψη.

Δεν έφυγαν από εκεί, παρά τις προσπάθειες των «συνδικαλιστών», μέχρι που η Γεροβασίλη, έντρομη απ' αυτό που ενδεχομένως θα ακολουθούσε, ανακοίνωσε ότι την Τρίτη θα κατατεθεί στη Βουλή διάταξη που θα παρατείνει τις συμβάσεις μέχρι να ολοκληρωθεί η διαδικασία μονιμοποίησης των πενταετών πυροσβεστών. Και πάλι, χρειάστηκαν ώρες μέχρι να πειστούν και οι τελευταίοι να εγκαταλείψουν το χώρο.

Είχαμε πολλά χρόνια να δούμε τέτοιο «στιγμιότυπο» της ταξικής πάλης. Δηλαδή, να δούμε τη δίκαιη αντιβία ως «εργαλείο» διεκδίκησης. Να δούμε τους γραφειοκράτες συνδικαλιστές να παραμερίζονται και την πρόσοψη ενός υπουργείου να «κατεδαφίζεται», χωρίς ο μηχανισμός καταστολής να μπορεί να κάνει τίποτα, γιατί η σύγκρουση που θα ακολουθούσε θα ήταν σφοδρή και οι επιτιθέμενοι εργαζόμενοι ήταν -και λόγω επαγγέλματος- εφοδιασμένοι με τα απαραίτητα μέσα για ν' αντέξουν στα χημικά.

Μιλάμε για «στιγμιότυπο» της ταξικής πάλης, γιατί δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές θα χάσουν τον έλεγχο ή ότι η κυβέρνηση θα τηρήσει τη δέσμευσή της (η μονιμοποίηση «εξαρτάται από τους θεσμούς» φρόντισε να διαμηνύσει ο Τόσκα). Όμως, ακόμα και το ελάχιστο (η δέσμευση ότι θα ψηφιστεί ρύθμιση που θα παρατείνει τις συμβάσεις τους, επομένως δε θα βρεθούν άνεργοι) δε θα υπήρχε, αν δεν μεσολαβούσε το «ντου» και η κατάληψη.

Ο τρόμος που κατέλαβε την εξουσία, από τους υπουργούς μέχρι τους διοικητές της αστυνομίας, είναι χαρακτηριστικός για τη δύναμη που δίνει στα αγωνιζόμενα κοινωνικά στρώματα το σπάσιμο της αστικής νομιμότητας και η ανάπτυξη της αντιβίας. Αυτές οι λίγες ώρες που οι πενταετείς πυροσβέστες κατέλαβαν το ισόγειο ενός υπουργείου, όχι διεκπεραιώνοντας κάποιο επιμελώς οργανωμένο «χάπενινγκ», αλλά καθιστώντας σαφές πως απαιτούν λύση «εδώ και τώρα», είναι άκρως διδακτικές για όλους μας.

Ας αναρωτηθούμε: τι θα συνέβαινε αν τα «σπάγαμε» μαζικά; Αν αντί για άσφαιρες κινητοποιήσεις, που μόλις βρίσκουν απέναντί τους την αστική νομιμότητα (είτε πρόκειται για μια δικαστική απαγόρευση, είτε για πολιτική επιστράτευση, είτε για τις δυνάμεις καταστολής) κηρύσσουν άτακτη υποχώρηση, γινόταν κάθε φορά - και σε μαζική κλίμακα - πράξη το σύνθημα «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», με ό,τι αυτό συνεπάγεται, θα βρισκόμασταν εδώ που βρισκόμαστε σήμερα;

Η ιστορία της ταξικής πάλης είναι μια ιστορία διαρκών συγκρούσεων. Αλλωστε, η ίδια η λέξη «πάλη» υπονοεί τη σύγκρουση. Με σχέδιο, με προετοιμασία, με υπολογισμό των συσχετισμών, αλλά όλ' αυτά για να προετοιμάσουν τη διεξαγωγή της πάλης, ώστε να είναι νικηφόρα, και όχι για να χρησιμοποιούνται ως πρόσχημα για να ακυρώσουν την πάλη στο όνομα της «ανωριμότητας των συνθηκών». Ας βγάλουμε τα σωστά διδάγματα, λοιπόν!

Όπως αποδεικνύει η φωτογραφία, η ΕΔΕΜ (Ενωση Δημοκρατικής Εθνικής Μεταρρύθμισης) προσχώρησε στη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Αν αναρωτιόσαστε τι είναι αυτή η ΕΔΕΜ και ψέγετε τον εαυτό σας επειδή δεν την γνωρίζετε, σας λέμε να μην αισθάνεστε την παραμικρή τύψη. Ούτε εμείς γνωρίζαμε ότι υπήρχε τέτοιο «μαγαζί». Από τη φωτογραφία με την (πάντα) χαμογελαστή Φώφη πληροφορηθήκαμε την ύπαρξη της ΕΔΕΜ, που ιδρύθηκε μετά τις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2014 από κάποιον δικηγόρο ονόματι Πόντα (συγγνώμη, αλλά ούτε αυτόν τον γνωρίζαμε) και φαίνεται να τρέφει ιδιαίτερη λατρεία για τους «έλληνες επιχειρηματίες της θάλασσας». Προφανώς το εν λόγω «μαγαζί» δεν αντιπροσωπεύει τίποτα σε κοινωνικό επίπεδο, αλλά στη σημερινή φάση της «Κεντροαριστεράς» ισχύει το δόγμα «μάζευε κι ας είν' και ρώγες». Μετά το ΠΑΣΟΚ, τη ΔΗΜΑΡ, τις Κινήσεις Πολιτών και το ΚΙΔΗΣΟ, άλλη μια υπογραφή εμπλουτίζει την πινακοθήκη της ΔΗΣΥ και υπογραμμίζει τη... φτώχεια των ΦλωΡαΔια.

KONTRES

Αντιλαϊκή εξίσωση

Η κυβέρνηση καμαρώνει ότι το 2016 υπήρξε «υπεραπόδοση εσόδων». Κάνει, όμως, ότι δε βλέπει τη νέα αύξηση των απλήρωτων φόρων, που εκτινάχθηκαν στα 12,157 δισ. ευρώ. Τι σημαίνει αυτό; Με απλά λόγια σημαίνει ότι αυξάνεται συνεχώς η υπερφορολόγηση και παράλληλα αυξάνονται και οι απλήρωτοι φόροι. Με τη συνεχή αύξηση των φόρων, κάποιοι «κλατάρουν» και παύουν να πληρώνουν, ενώ όσοι έχουν ακόμα τη δυνατότητα να πληρώνουν επιβαρύνονται ολοένα και περισσότερο, ώστε να καλύπτουν και τις απώλειες από εκείνους που δεν μπορούν πια να πληρώσουν και τις συνεχώς αυξανόμενες απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Αυτή η αντιλαϊκή εξίσωση αποτελεί το φορολογικό δόγμα της μνημονιακής περιόδου. Πολίτες που στο παρελθόν πλήρωναν κανονικά τις φορολογικές τους υποχρεώσεις οδηγούνται σε αδυναμία πληρωμής (μιλάμε κυριολεκτικά για «στυψίμο») και οι υπόλοιποι καλούνται να πληρώσουν ολοένα και περισσότερους φόρους. Ας σημειωθεί ότι αυτό αφορά μόνο την άμεση φορολογία, γιατί η υπερφορολόγηση συνεχίζεται και στον τομέα της έμμεσης φορολογίας, την οποία κανείς δεν μπορεί να την αποφύγει. Όσο και να ρίξει την κατανάλωσή του, πρέπει να ζήσει, άρα πληρώνει αναγκαστικά ΦΠΑ και ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Αλητάμπουρες

Στην Ελλάδα θα πρέπει να εφαρμοστεί μια «δημοσιονομικά ουδέτερη πολιτική», χωρίς περαιτέρω προσαρμογή πέραν αυτής που ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη, υποστηρίζει στην έκθεσή του το ΔΝΤ. Ωστόσο, συμπληρώνει, θα απαιτηθούν «δημοσιονομικές μεταρρυθμίσεις», όπως μείωση του αφορολόγητου, προκειμένου να διευρυνθεί η φορολογική βάση.

Εκτός από κοινωνικά ανάλητοι, είναι και αλητάμπουρες. Μιλούν για «δημοσιονομικά ουδέτερη πολιτική» και την ίδια στιγμή προτείνουν μείωση του αφορολόγητου, που περισσότερο απ' όλους θα πλήξει τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Προκλητικοί νταβατζήδες

Ο Ψυχάρης θεώρησε απαραίτητο να διορθώσει τον Τσίπρα που είχε πει ότι υπέκλεψε για προσωπικούς λόγους μέρος του δανείου ύψους 50 εκατ. ευρώ, μέσω του οποίου αγόρασε το 25% των μετοχών του ΔΟΛ. Τα λεφτά, λέει, τα πήρε αυτοπροσώπως ο Λαμπράκης και τα μοίρασε στα τρία, όσοι ήταν και οι κληρονόμοι του. Αργότερα, όταν το Χρηματιστήριο κατρακύλησε, η τράπεζα του σύστησε (του Ψυχάρη) να αγοράσει τις μετοχές του ΔΟΛ που προσφέρονταν «σε τιμές προκλητικά χαμηλές» και «τελικά η τράπεζα οργάνωσε επιτυχώς την αγορά των μετοχών του ΔΟΛ με δημόσια προσφορά για λογαριασμό του Σταύρου Ψυχάρη».

Με τον πιο προκλητικό τρόπο έρχεται να ομολογήσει ότι απέκτησε το πανίσχυρο Συγκρότημα Λαμπράκη χωρίς να βάλει δεκάρα τσακιστή ο ίδιος!

Άλλες εποχές

Ανεξάρτητα από το αν ο Τσίπρας «βόλεψε» ή όχι και την οικογένειά του στο πρωθυπουργικό αεροπλάνο, κάνοντας στάση στο Παρίσι και ανεξάρτητα από το μείζον πολιτικό πρόβλημα των συναντήσεων με εκπροσώπους μονοπωλιακών ομίλων σε μια ξένη πρωτεύουσα, υπάρχει και το ζήτημα της ίδιας της χρήσης του πανάκριβου πρωθυπουργικού

Πρόστυχοι ανησυχούντες

Την επιστολή Γκάμπριελ προς Μέρκελ, στην οποία ο μέχρι τώρα ηγέτης των γερμανών σοσιαλδημοκρατών εκφράζει την «έντονη ανησυχία» του για τη διαπραγμάτευση με την Ελλάδα και επικρίνει τους χειρισμούς του Σόιμπλε, δεν την είδαμε. Το πρωτόκολλο ανάμεσα στα κόμματα του «μεγάλου συνασπισμού» που κυβερνά τη Γερμανία τηρήθηκε απόλυτα. Είχαμε μόνο ένα δημοσίευμα της Handelsblatt. Από διαρροή των σοσιαλδημοκρατών, προφανώς, που συνδέεται με την άτυπη έναρξη της προεκλογικής περιόδου. Αυτή εξηγεί και το περιεχόμενο της διαρροής.

Οι σοσιαλδημοκράτες άλλαξαν αρχηγό (έφεραν από την Ευρωβουλή τον «άφθαρτο» Σουλτς) και σε επίπεδο προεκλογικής διαμαγωγίας κινούνται προς τ' αριστερά, με στόχο να «ψειρίσουν» ψήφους από την «Αριστερά» και τους «Πράσινους». Το κλείσιμο του ματιού προς τον ΣΥΡΙΖΑ είναι απαραίτητο για κάτι τέτοιο. Ο ΣΥΡΙΖΑ «πουλάει» στους ψηφοφόρους της σοσιαλδημοκρατίας και της αστικής ψευτοαριστεράς στη Δυτική Ευρώπη.

Πρόκειται, βέβαια, για πολιτικάντικη προστυχιά. Ποτέ μέχρι τώρα, στα τέσσερα χρόνια του «μεγάλου συνασπισμού» χριστιανοδημοκρατών-σοσιαλδημοκρατών στη Γερμανία δεν είχαμε κάποια παρέμβαση του αντικαγκελάριου Γκάμπριελ, του ΥΠΕΞ Στάινμάγιερ ή άλλου υπουργού ή στελέχους του SPD, για χαλάρωση έστω της πίεσης πάνω στις ελληνικές κυβερνήσεις. Όσο για τον Σουλτς, όποτε χρειάστηκε συντάχθηκε πλήρως με το «διευθυντήριο» των Βρυξελλών και με τον Σόιμπλε, χρησιμοποιώντας μάλιστα μερικές φορές στυγνή, επιθετική και ονειδιστική για τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ γλώσσα. Ας θυμόμαστε, λοιπόν, ότι χριστιανοδημοκράτες και σοσιαλδημοκράτες υπερασπίζονται εξίσου φανατικά τα συμφέροντα του γερμανικού χρηματιστικού κεφαλαίου και του γερμανικού ιμπεριαλιστικού κράτους.

αεροπλάνου για ψύλλου πήδημα. Το παίρνει ο Τσίπρας και πάει στην Αβάνα για την κηδεία του Κάστρο, το παίρνουν ο Καμμένος με τον Παππά και πάνε στην Ουάσινγκτον για την ενθρόνιση του Τραμπ. Ξανά-ανά ο Τσίπρας για το δρομολόγιο Αθήνα-Λισαβόνα-Παρίσι-Αθήνα. Αυτοί δεν είναι που τον πρώτο καιρό φωτογραφίζονταν στο κήτος κάποιου C-130 για τα εντός Ελλάδας ταξίδια και διακήρυτταν ότι θα ταξιδεύουν με αεροπλάνα της γραμμής και σε οικονομική θέση, για να μην επιβαρύνουν το ελληνικό κράτος; Αυτοί δεν είναι που έλεγαν ότι θα πουλήσουν το ένα από τα τρία VIP αεροπλάνα, για να εξοικονομήσουν λεφτά; Πάνε και αυτές οι υποσχέσεις μαζί με όλες τις άλλες.

Συντεχνιακή υποκρισία

Συντεχνιακή υποκρισία «μυρίζει» η σφοδρή ανακοίνωση της Πανελληνίας Ένωσης Φιλολόγων για «την επιχειρούμενη—σύμφωνα με πρόταση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής—κατάργηση του μαθήματος της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας και Γραμματείας από το ωρολόγιο πρόγραμμα γενικής παιδείας της Β Λυκείου και—κατά συνέπεια—τον εξοβελισμό ενός ακόμα εμβληματικού για την ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης κειμένου, της *Αντιγόνης* του Σοφοκλή, που μέχρι σήμερα διδάσκεται από το πρωτότυπο επί δίδωρο σε όλους ανεξαίρετως τους μαθητές που φοιτούν στην αντίστοιχη τάξη».

Ετσι όπως γίνεται η διδασκαλία, από το αρχαίο κείμενο, ο μαθητής βασανίζεται με την εκμάθηση νεκρών λέξεων και συντακτικών τύπων, χωρίς να έχει καμιά επαφή με την ουσία του κειμένου. Αν η ΠΕΦ ενδιαφερόταν για την «ουσιαστική αγωγή δημοκρατίας» και την «μαθητεία στην αντίσταση απέναντι στις αυθαιρεσίες της εκάστοτε εξουσίας» (δε θα συζητήσουμε το ότι αυτό είναι μόνο μια επιφανειακή ανάγνωση της «Αντιγόνης»), τότε θα ακολουθούσε τον μεγάλο δάσκαλο Δημήτρη Γληνό, που από τη δεκαετία του 1920 ξεκίνησε αγώνα ενάντια στον ψευτοκλασικισμό, όπως τον χαρακτήριζε, εισηγούμενος τη διδασκαλία των αρχαιοελληνικών κειμένων από μετάφραση. Τις απόψεις του Γληνού συμμερίστηκαν και φιλόλογοι των επόμενων γενεών (Μπουζάκης, Καρούζος, Μαρωνίτης, Μάνος, Παπανούτσος κ.ά.).

Απανθρωπιά

Επιβεβαίωσε ουσιαστικά ο ΕΟΠΥΥ ότι για καρκινοπαθή που ζητησε έγκριση για χορήγηση ακριβού φαρμάκου ζητήθηκε να συμπληρωθεί ο ιατρικός φάκελος με αναφορά στο προσδόκιμο επιβίωσής του. Η διαδικασία παρουσιάστηκε σαν... τυπική. Οντως τυπική της μνημονιακής περιόδου που χαρακτηρίζεται από κοινωνική αναλγησία έως απανθρωπιά. Γιατί τι άλλο εκτός από απανθρωπιά είναι να ζητάς από καρκινοπαθή να σου γράψει... πόσος καιρός του μένει ακόμα, ώστε να υπολογίσεις πόσο θα σου κοστίσει μέχρι να πεθάνει; Ούτε το δικαίωμα στη μάχη για τη ζωή, που συχνά ανατρέπει τις ιατρικές προβλέψεις, δεν του αναγνωρίζεις.

Ωχ, Παναγία μου...

«Θεοτόκε η ελπίς, πάντων των Χριστιανών, Σκέπε, φρούρει, φύλαττε τους ελπίζοντας εις Σε». Όχι, δεν είναι απόσπασμα από μάθημα τακτικής προς τους ποδοσφαιριστές του από τον γνωστό γραφικό προπονητή (μας έχει λείψει τόσο καιρό που δε βρίσκει ομάδα να κοουτσάρει). Είναι η κατακλείδα της επίσημης δήλωσης που έκανε ο πρόεδρος Πάκης στην Καλαμάτα, όπου μετέβη για να συμμετάσχει σε μια τοπική θρησκευτική γιορτή. Όπως είπε, «αντί για άλλη δήλωση θέλω σήμερα εδώ, στην Καλαμάτα, την Πόλη της Παναγίας, και μέσα σ' αυτούς τους ταραγμένους καιρούς για τον Λαό μας, την Ευρωπαϊκή μας Οικογένεια και ολόκληρη την Ανθρωπότητα, να επαναλάβω τους στίχους του Μεγαλυναρίου της Υπαπαντής του Κυρίου» (διατηρούμε όλα τα κεφαλαία αρχικά γράμματα, όπως ακριβώς παρατίθενται στη σχετική ανάρτηση στην ιστοσελίδα της προεδρίας της Δημοκρατίας: <http://www.presidency.gr/?p=12205>).

Ετσι εξηγείται

Τώρα καταλάβαμε το λόγο του τεράστιου θαυμασμού που τρέφει ο πρωθυπουργικός σύμβουλος Νίκος Καρανίκας για την Ελένη Μενεγάκη. Διάβασε τόσο Τολστόι, τόσο Ρίτσο, τόσο Ντοστογιέβσκι, τόσο Βάρναλη, τόσο Λένιν, Μαρξ και Μπακούνιν, τόσο Ρουσό και Ντιντερό, τόσο Μπρικνέρ και Μποβουάρ, τόσο Φουκό και Ουάιλντ στα νιάτα του, που μπούχτισε. Γι' αυτό και πλέον διαβάσει μόνο «κινέζικη φιλοσοφία και στρατηγική» και παρακολουθεί με νουδώς Μενεγάκη, «γιατί είναι όμορφη, ευγενική, διακριτική, δεν κοιτοσμπολεύει και δεν προσβάλλει ποτέ κανέναν άνθρωπο», γιατί «είναι ένας στρατηγός της τηλεόρασης. Υπάρχει ο πόλεμος των αριθμών και τον κερδίζει. Και καθώς είναι ενταγμένη σε αυτόν τον πόλεμο, αναπτύσσει μια ευφυΐα. Είναι η ευφυΐα του στρατηγού».

Μην αναρωτηθείτε «πού τα μάζεψαν όλ' αυτά τα νούμερα»; Και οι παλιοί ευρωαναθεωρητές τέτοιοι ήταν. Δηθενιστές του κερατά, που διάβαζαν βιβλία διαγωνίως (ή με τη μέθοδο αρχή-μέση-τέλος) για να κάνουν τους μορφωμένους. Απλά, η εξουσία τους ξεβράκωσε. Έδειξε πόσο φελλοί είναι.

ZOOM

Κανένα όφελος για τους λαούς από τον διμπεριαλιστικό ανταγωνισμό

«Ο Τραμπ προκαλεί αναταραχή, επιτίθεται στη Γερμανία, προσπαθεί να την αποκόψει από την υπόλοιπη Ευρώπη, απειλεί την ευρωπαϊκή άμυνα. Η Λεπέν κηρύσσει το τέλος της ΕΕ και ακόμη και του ΝΑΤΟ. Βρισκόμαστε ενώπιον μιας διπλής επίθεσης, τόσο από το εξωτερικό όσο και από το εσωτερικό. Ο Τραμπ και η Λεπέν είναι οι δυο όψεις του ίδιου κινδύνου. Και έως τώρα δεν υπήρξε καμιά αντίδραση εκ μέρους μας. Αυτή ήταν η απάντηση που περίμενα, ακόμη και αν θα προτιμούσα να ήταν προϊόν μιας ευρύτερης πολιτικής συζήτησης. Επιτέλους, η Γερμανία δείχνει διατεθειμένη να αναλάβει εκείνον τον ηγετικό ρόλο που δεν είχε θελήσει ποτέ να ασκήσει στο παρελθόν. Λέω μόνο ένα πράγμα: καιρός ήταν!».

Ο Ρομάνο Πρόντι έσπευσε να χαιρετίσει από τις στήλες της «κεντροαριστερής» «Ρεπούμπλικα» τη δήλωση της Ανγκελα Μέρκελ, στο περιθώριο της συνόδου κορυφής της ΕΕ στη Βαλέτα της Μάλτας, ότι «τα τελευταία χρόνια έδειξαν πως θα υπάρξει μια ΕΕ πολλών ταχυτήτων και ότι δεν πρέπει να συμμετέχουν πάντα όλες οι χώρες-μέλη στα ίδια στάδια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης». Η Μέρκελ, βέβαια, είχε εξηγήσει ότι «η συνοχή της Ευρώπης» μπορεί να εξασφαλιστεί «όταν οι χώρες-μέλη δεν υποχρεώνονται να συμμετέχουν σε όλα τα στάδια της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης» και είχε φέρει ως παράδειγμα τη ζώνη του ευρώ, στην οποία δε συμμετέχουν όλες οι χώρες-μέλη της ΕΕ. Όλοι, όμως, κατάλαβαν ότι αυτό που είπε δεν ήταν το αυτονόητο, αυτό που ήδη συμβαίνει, αλλά κάτι καινούργιο. Κάτι που βάζει φρένο στη διαδικασία της «ολοκλήρωσης» και οδηγεί σε μια κατεύθυνση πιο κοντά στο παλιό πρότυπο της ΕΟΚ. Αλλωστε, και μόνο η χρήση του όρου «πολλές ταχύτητες» από τη γερμανίδα καγκελάριο, ενός όρου «απαγορευμένου» μέχρι τώρα από τους «φεντεραλιστές» (μεταξύ των οποίων και η αστική πλειοψηφία των «ευρωλιγούρηδων» στην Ελλάδα), δεν ήταν τυχαία.

Στις 25 του ερχόμενου Μάρτη, απ' αφορμή τη συμπλήρωση 60 χρόνων από τις συνθήκες της Ρώμης, με τις οποίες ιδρύθηκαν η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας (ΕΥΡΑΤΟΜ), με τη συμμετοχή έξι χωρών (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Βέλγιο, Ολλανδία, Λουξεμβούργο), οι ηγέτες της σημερινής ΕΕ θα ξανασυγκεντρωθούν στην «Αιώνια Πόλη» για να υπογράψουν μια διακήρυξη που θα αναφέρεται σ' αυτό που η Μέρκελ περιέγραψε ως «Ευρώπη πολλών ταχυτήτων».

Αν και ακόμα δε έχουμε καμιά ιδέα για το τι θα περιλαμβάνει αυτή η διακήρυξη, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι από μια διακήρυξη μέχρι τη Συνθήκη υπάρχει τεράστια απόσταση. Η ΕΕ είναι συγκροτημένη επί τη βάση συνθηκών, με τελευταία στη σειρά αυτή της Λισαβόνας, που έχουν περάσει

στη συνταγματική τάξη των χωρών-μελών της, σε αρκετές περιπτώσεις ακόμα και με δημοψηφισματικές διαδικασίες. Επομένως, όποιο κι αν είναι το περιεχόμενο της κυοφορούμενης Διακήρυξης της Ρώμης, αυτή θα αποτελεί περισσότερο μια πολιτική ατζέντα, παρά ένα επεξεργασμένο οικονομικό σχέδιο, που θ' αλλάξει μέσα σε τακτό χρονικό διάστημα τη δομή της ΕΕ. Παρά ταύτα, οι «ευρωπαϊστές» σαν τον Πρόντι πανηγυρίζουν προκαταβολικά για την «Ευρώπη του μέλλοντός μας», η οποία θα περιγραφεί εν σπέρματι στη Διακήρυξη της Ρώμης το Μάρτη.

Υποψιαζόμαστε ότι θα πρόκειται για περιγραφή αυτού που ήδη ισχύει, τυλιγμένου σ' ένα ωραίο αμπαλάζ, προς προεκλογική χρήση των αντι-λεπενιστών στη Γαλλία, των αντι-εναλλακτικών στη Γερμανία και των αντι-πενταστεριστών στην Ιταλία. Δηλαδή, της παραδοσιακής Δεξιάς και της Σοσιαλδημοκρατίας, που αντιμετωπίζουν πρόβλημα από τη Λεπέν, από την AfD, από το «Κίνημα 5 Αστέρων». Γιατί δεν υπάρχει στην κοινή άμυνα, άλλες στην τραπεζική ένωση κ.ο.κ. Μόνο που για να θεσπιστούν τέτοιου είδους σχέσεις εντός της ΕΕ θα χρειαστούν χρόνια διαπραγματεύσεων και εκτεταμένες αλλαγές στη Συνθήκη και στο παράγωγο Δίκαιο. Προεκλογικά, βέβαια, αυτό μπορεί να λειτουργήσει ως επιχείρημα κατά των λεγόμενων «ευρωσκεπτικιστών». Να πουν, δηλαδή, ότι οι ίδιες οι ηγέτριες δυνάμεις της ΕΕ και πρωτίστως η Γερμανία οδηγούνται στην αποδοχή μιας συμμετοχής αλά καρτ στα διάφορα επίπεδα της ΕΕ.

Αυτό δε σημαίνει, όμως, ότι όλα βαίνουν καλώς στην Ευρωλάνδη. Το Brexit, μολονότι η Βρετανία δε συμμετείχε στη ζώνη του ευρώ και είχε ήδη πετύχει αρκετές εξαιρέσεις από τους κοινούς ευρωενωστικούς κανόνες, υπήρξε αναμφισβήτητο ένα πλήγμα για την ΕΕ. Η απειλή ενός «εμπορικού» πολέμου από την πλευρά των ΗΠΑ δημιουργεί αβεβαιότητα στην ΕΕ (ακόμα δεν ξέρουν τι θα γίνει τελικά). Η Λεπέν προσπαθεί να ζυπνήσει την «εθνική υπερηφάνεια» του γαλλικού ιμπεριαλισμού, ενώ και ο Μακρόν επιδίδεται σε αντιγερμανική ρητορική. Τα ίδια κάνει ο Γκρίλο στην Ιταλία, ενώ ο Ρέντσι (πριν ακόμα παραιτηθεί) ήγειρε ζητήματα ενάντια στη «γερμανική λιτότητα» και είναι σίγουρο ότι θα επανέλθει, ενόψει εκλογών.

Η ανισόμετρη ανάπτυξη του καπιταλι-

σμού στο ιμπεριαλιστικό του στάδιο έφερε τη Γερμανία σε ηγεμονική θέση έναντι των άλλων βασικών ιμπεριαλιστικών κέντρων της «γηραιάς ηπείρου», οπότε είναι λογικό να οξυνθεί ο διμπεριαλιστικός ανταγωνισμός, καθώς οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που έχασαν έδαφος προσπαθούν να το ανακτήσουν. Μπορεί αυτή η όξυνση του διμπεριαλιστικού ανταγωνισμού να οδηγήσει στη διάλυση της ΕΕ; Θεωρητικά ούτε αυτό μπορεί να αποκλειστεί, χωρίς να μπορεί να προβλεφτεί (αυτή τη στιγμή) πώς ακριβώς θα εξελιχθεί ο ανταγωνισμός και από ποια στάδια θα περάσει. Το μόνο βέβαιο είναι πως δεν πρόκειται να φτάσουμε σε κάποια «ολοκλήρωση», σε ένα υπερ-ιμπεριαλιστικό κράτος, όπως προέβλεπαν πριν από μερικά χρόνια διάφοροι αγράμματοι οπαδοί ενός «καουτσικισμού χωρίς των Κάουτσκι». Αν επιβεβαιώνεται κάτι -για μια ακόμα φορά- είναι η θεωρία του Λένιν για τη φύση του ιμπεριαλισμού, ο οποίος θεωρητικά τείνει προς ένα παγκόσμιο υπερμονοπώλιο, όμως πρακτικά αυτή η πορεία ποτέ δεν ολοκληρώνεται, γιατί την εμποδίζουν όλες οι αντιθέσεις που χαρακτηρίζουν το μονοπωλιακό καπιταλισμό.

Περιττεύει να σημειώσουμε ότι η Ευρώπη είναι ήδη «πολλών ταχυτήτων». Και δεν αναφερόμαστε μόνο στα διαφορετικά επίπεδα ισχύος ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που παράγουν συνεχώς φυγόκεντρες τάσεις, αλλά κυρίως στο διαχωρισμό ανάμεσα στον ιμπεριαλιστικό «πυρήνα» και στην εξαρτημένη «περιφέρεια», ανάμεσα στις χώρες του μονοπωλιακού καπιταλισμού και στις χώρες μέσης καπιταλιστικής ανάπτυξης (μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα). Ενόψει αυτής της πραγματικότητας, η οποία αποσιωπάται από την αστική προπαγάνδα, το ερώτημα είναι αν μια μελλοντική χαλάρωση στους αυστηρούς κανόνες συγκρότησης της ΕΕ θα επιφέρει χαλάρωση και στις σχέσεις εξάρτησης.

Η απάντηση είναι όχι. Γιατί οι σχέσεις εξάρτησης υπήρχαν πολύ πριν δημιουργηθεί η ΕΕ και θα εξακολουθήσουν να υπάρχουν ακόμα και αν η ΕΕ διαλυθεί «εις τα εξω συντετέθη». Οι σχέσεις εξάρτησης παράγονται από τον ίδιο το μονοπωλιακό καπιταλισμό και όχι από τις διμπεριαλιστικές συμφωνίες τύπου ΕΕ. Σ' αυτό το θέμα θα χρειαστεί κάποια στιγμή να επανέλθουμε, γιατί η μνημονιακή πολιτική και ιδεολογική κρίση έχει παράξει διάφορα «φρούτα», όπως τους οπαδούς της «εξόδου από το ευρώ», που αφήνουν στο απυρόβλητο τον ελληνικό καπιταλισμό, λες και αυτός μπορεί να υπάρξει και να διαιωνίζεται χωρίς την εξάρτησή του από τα μονοπώλια των ιμπεριαλιστικών χωρών (με ή χωρίς ευρώ, εντός ή εκτός ΕΕ).

Και για να ολοκληρώσουμε αυτή τη σύνομη ανάλυση, ας θέσουμε ένα τελευταίο ερώτημα: μπορούν οι διμπεριαλιστικές αντιθέσεις να λειτουργήσουν προς όφελος των λαών; Ναι, αλλά μόνο υπό τον όρο της ύπαρξης ενός ισχυρού επαναστατικού κινήματος, που επιτίθεται στον καπιταλισμό με αξιώσεις νίκης, σε μια ή περισσότερες χώρες. Ενα αδυνατισμένο -λόγω αντιθέσεων ανάμεσα στους διάφορους πόλους του ιμπεριαλιστικού στρατόπεδο μπορεί να γίνει παράγοντας που θα λειτουργήσει επικουρικά υπέρ του επαναστατικού κινήματος, όταν αυτό υπάρχει. Όταν, όμως, απουσιάζει ένα τέτοιο κίνημα, τότε κάθε προσπάθεια «κίνησης» ανάμεσα στις αντιθέσεις μεταξύ των ιμπεριαλιστών, θα καταντήσει αναπόφευκτα στήριξη ενός από τα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα σε βάρος των άλλων.

Πέτρος Γιώτης

Επιθέσεις φασιστικών συμμοριών

Η ξενοφοβική και ρατσιστική προπαγάνδα απ' όλο τον εσμό των στηλοβατών του καπιταλισμού, η διαχείριση των προσφυγικών ροών με τρόπο που να εξευτελίζει τη ζωή των ανθρώπων που αναζητούν σε ξένη γη ένα καλύτερο όνειρο για επιβίωση μαζί με την ανέχεια, τη φτώχεια, την πολιτιστική υποβάθμιση, την καταστροφή των ντόπιων εργαζόμενων στρωμάτων, που έγινε δραματική και ολική με την κρίση, βγάζουν ένα εκρηκτικό μείγμα και δίνουν αέρα στα πανιά των φασιστικών συμμοριών, που συνεχίζουν να δρουν, ειδικά στα λαϊκά και υποβαθμισμένα προάστια.

Προχθεσινό μόλις παράδειγμα οι τραμπουκισμοί των νεοναζιστών της Χρυσής Αυγής σε σχολείο στο Πέραμα, που είχε οριστεί για την υποδοχή των προσφυγόπουλων, κατά τη διάρκεια της ενημέρωσης του εκπαιδευτικού προσωπικού και των γονέων.

Νέο κρούσμα οι επιθέσεις φασιστικών συμμοριών σε μετανάστες στη Δυτική Αττική. Τα γεγονότα καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η Α' ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής:

«Εντείνονται το τελευταίο διάστημα οι επιθέσεις φασιστοειδών συμμοριών ενάντια σε μετανάστες στη Δυτική Αττική.

Στο τελευταίο περιστατικό Πακιστανός εργάτης γης δέχτηκε δολοφονική ρατσιστική επίθεση στον Ασπρόπυργο ενώ επέστρεφε απ' τη δουλειά του στο χωράφι με φωνές του τύπου "Φύγε από την χώρα μας. Θα σε χτυπάμε όπου σε βρίσκουμε". Ο μετανάστης βρέθηκε στο νοσοκομείο με βαριές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις.

Αυτό το περιστατικό είναι ένα απ' τα πολλά που έγιναν στη Δυτική Αττική και κυρίως στον Ασπρόπυργο.

Αυτές οι ρατσιστικές επιθέσεις ξανάρχονται σε μια περίοδο που οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής ξαναβγάζουν τα τάγματα εφόδου οργανώνοντας εισβολές σε σχολεία με επικεφαλής υπόδικους βουλευτές.

Οι ευθύνες της κυβέρνησης είναι μεγάλες γιατί δεν έχει καταφέρει να σταματήσει αυτές τις δολοφονικές δραστηριότητες. Αραγε η Αστυνομία δεν υπάρχει στην περιοχή; Δεν γνωρίζει πρόσωπα και καταστάσεις; Γιατί δεν επεμβαίνει αφού υπάρχουν συγκεκριμένες περιγραφές ατόμων που παίρνουν μέρος σ' αυτές τις επιθέσεις;

Οι μετανάστες είναι «χρήσιμοι» μόνο για να δουλεύουν με μεροκάματα πείνας στα χωράφια και στη βιομηχανική ζώνη της περιοχής;

Εμείς οι Έλληνες ξέρουμε ότι όταν φεύγει ο μετανάστης και ο πρόσφυγας απ' τον τόπο του αφήνει πίσω το βίος του, την μητέρα και τον πατέρα του. Αφήνει πίσω τη μνήμη του για τον βίο στο λίκνο που τον έθρεψε. Αφήνει πίσω του πολλούς απ' αυτούς που ήταν τα χαμόγελα και οι περισυλλογές του στο δρόμο για τις δουλειές του.

Αλλωστε εμείς οι κάτοικοι αυτής της χώρας της Ελλάδας γνωρίζουμε πολύ καλά απ' αυτά. Δεν υπάρχει ελληνική οικογένεια που να μην έχει στις τάξεις της έναν μετανάστη ή πρόσφυγα που ζει σε κάποια άλλη χώρα στα πέρατα της οικουμένης, ή να μην ήλθαν πρόσφυγες σ' αυτόν τον τόπο παππούδες ή και οι γονείς. Αλλωστε μια Ελλάδα ζει ανά τον κόσμο και οι μισοί περίπου κάτοικοι αυτής της χώρας έχουν ρίζα προσφυγιάς. Δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τους χιλιάδες Έλληνες που παλιά αλλά και σήμερα διωγμένοι κυριολεκτικά ή μεταφορικά απ' αυτή τη χώρα ζουν στις ξένες πατρίδες, αλλά και αυτούς που ήλθαν σ' αυτό τον τόπο ξεριζωμένοι και κυνηγημένοι για να γλιτώσουν απ' το λεπίδι των διωκτών τους, ή για να βρουν καλύτερες συνθήκες ζωής.

Η Δυτική Αττική και κυρίως ο Ασπρόπυργος αποτελείται από ένα κοινωνικό μωσαϊκό που δημιουργήθηκε από μεταναστευτικές ροές τόσο απ' το εσωτερικό της χώρας όσο και απ' το εξωτερικό. Δεν είναι δυνατόν σ' αυτή την κοινωνία με έντονο το Ποντιακό στοιχείο (επίσης ξεριζωμένο και κατατρεγμένο) και τους οικονομικούς μετανάστες των προηγούμενων δεκαετιών στον Ασπρόπυργο, να υπάρχουν αντιλήψεις και ενέργειες που αντιμετωπίζουν τους νέους μετανάστες και πρόσφυγες ως μιάσματα.

Η εκπαιδευτική κοινότητα δε δείχνει καμιά ανοχή σ' αυτές τις ενέργειες και στις σχεδιασμένες επιθέσεις από παραστρατιωτικά σώματα ταγμάτων εφόδου.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί θεωρούμε ότι είναι χρέος μας να ζητήσουμε απ' όλους: τους μαθητές μας, τους γονείς τους, τις τοπικές κοινωνίες, να χτίσουμε σχέσεις και δομές που προωθούν το όραμα για μια κοινωνία ισότητας, δικαιοσύνης και ελευθερίας.

Συμμετέχουμε στην Αντιρατσιστική συγκέντρωση την Τρίτη 7/2/17 στις 5:00 μμ στη πλατεία Δημαρχείου στον Ασπρόπυργο.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ Α' ΕΛΜΕ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Ο ΣΕΒ δίνει τα «φώτα» του για να ορθοποδήσει η δημόσια εκπαίδευση

Ειδική έκθεση με τίτλο «Η έξοδος από την κρίση ξεκινάει από τα θρανία» έδωσε στη δημοσιότητα ο ΣΕΒ (Σύνδεσμος Επιχειρήσεων και Βιομηχανιών), για να μας δια φωτίσει για τις απαραίτητες αλλαγές που θα πρέπει να γίνουν στη δημόσια εκπαίδευση. Με τον τρόπο αυτό, οι μεγαλοκαπιταλιστές συμμετέχουν «δημιουργικά» στο δημόσιο «διάλογο», μιας και αναγνωρίζονται διαχρονικά απ' όλες τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου ως βασικός πυλώνας των «παραγωγικών φορέων της χώρας» [εξ ου και η συμμετοχή τους στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας (ΕΣΥΠ)] και τώρα στο Εθνικό Συμβούλιο Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού (ΕΣΕΚΑΑΔ)].

Οι καπιταλιστές, αφού κάνουν τη διάκριση ανάμεσα στη δουλειά που γίνεται στο δημόσιο σχολείο από αυτή που πραγματοποιείται στα πρότυπα σχολεία (αυστηρή επιλογή των μαθητών με εξετάσεις, αξιολόγηση, αυξημένα προσόντα διδακτικού προσωπικού, κ.λπ.) και αφού εξάρουν τις επιτυχίες των ιδιωτικών σχολείων (δε μπορούν να μην ευλογήσουν τα γένια τους) εντοπίζουν τις «παθολογίες» του δημόσιου σχολείου στα εξής:

♦ Στην κακή διαχείριση των ανθρώπινων πόρων, τη στιγμή που υπάρχει υπερεπάρκειά τους. Συγκεκριμένα, ο υπερβολικός συγκεντρωτισμός που επιβάλλει το Υπουργείο όχι μόνο στη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού προγράμματος αλλά και στη διαχείριση των πόρων, στερεί το Ελληνικό σχολείο από τη δυνατότητα να αξιοποιήσει προς όφελος των μαθητών τις δυνατότητες των Ελλήνων εκπαιδευτικών.

♦ Στην έλλειψη αποκέντρωσης. Η σημαντικότερη πρόκληση για το Ελληνικό σχολείο σήμερα εντοπίζεται στην αποκέντρωση από την ασφυκτική μικροδιοίκηση που επιβάλλει το Υπουργείο.

♦ Στην έλλειψη των δομών εκείνων διοίκησης και αξιολόγησης σε όλα τα επίπεδα συνεργασίας, που θα επιτρέψουν σε αυτή την αυτονομία να οδηγήσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Κοντολογίς, οι καπιταλιστές μάς λένε ότι το σχολείο δεν έχει ανάγκη από πρόσθετους διορισμούς, αφού υπάρχει υπερεπάρκεια ανθρώπινων πόρων, αποσιωπώντας τα χιλιάδες κενά που υπάρχουν κάθε χρονιά, καθώς και το γεγονός ότι τα κενά καλύπτονται (στο βαθμό που καλύπτονται) με δεκάδες χιλιάδες αναπληρωτές και συμβασιούχους κάθε μορφής.

Θεωρούν δε, ότι η περίφημη «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, στη διοίκηση, τη διαμόρφωση του προγράμματος και τη διαχείριση των πόρων (οικονομικών και ανθρώπινων) είναι το φάρμακο για να θεραπευτούν οι πληγές της δημόσιας εκπαίδευσης. Η «αυτονο-

μία» με συμπληρωματικό στοιχείο την «αποκέντρωση», δηλαδή την εκχώρηση των υποχρεώσεων του κράτους στους μπατιρημένους Δήμους και από κει στις πλάτες της εργαζόμενης κοινωνίας είναι το δίδυμο της επιτυχίας.

Ως προς αυτά τα δυο ζητήματα, οι καπιταλιστές, συμφωνούν απόλυτα με τον Γαβρόγλου και τη διαχείριση της κατάστασης στην εκπαίδευση που κάνουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. «Κόφτης» στην Παιδεία με κάθε μέσο, ώστε να μειώνονται οι δημόσιες δαπάνες και θεωρίες (Γαβρόγλου), που αναμένουν την πραγματοποίησή τους μετά την ολοκλήρωση του «διαλόγου» για αυτονομία της σχολικής μονάδας (διοικητική, παιδαγωγική, οικονομική), για επαναφορά της αξιολόγησης και για αποκέντρωση.

Οι βιομήχανοι δεν αμφισβητούν τη «στενότητα των πόρων» που έχει επιβάλει η κρίση και αναζητούν μέσα σ' αυτό το πλαίσιο την «ποιότητα της εκπαίδευσης», την οποία συνδέουν «με τις αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας». Δηλαδή, η ποιότητα της εκπαίδευσης αποτιμάται με το πόσο ικανά γκαρσόνια και εργάτες λειψών γνώσεων και δεξιοτήτων «παράγει» το εκπαιδευτικό σύστημα, μιας και ο ελληνικός καπιταλισμός είναι δεμένος στο άρμα του παγκόσμιου καπιταλιστικού καταμερισμού της εργασίας.

Ταυτόχρονα, συνδέουν την ποιότητα της εκπαίδευσης με τα αποτελέσματα του διεθνούς διαγωνισμού κατάκτησης δεξιοτήτων PISA.

Αφήνουν σαφή υπονοούμενα για τη δημόσια δαπάνη για τη μισθοδοσία των εκπαιδευτικών (χαρακτηρίζεται «γενναιόδωρη»), την οποία θεωρούν υψηλή, τον αριθμό των σχολικών αργιών, καθώς και για το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών (προφανώς θέλουν να αυξηθεί), ενώ δημαγωγούν, όπως και όλοι οι καλοθελητές, με την αναλογία διδασκόντων προς μαθητές, την οποία θεωρούν «ευνοϊκή», βγάζοντας το μέσο όρο ανάμεσα σε αυτή που ισχύει στις απομακρυσμένες περιοχές και τα νησιά και αυτή των μεγάλων αστικών κέντρων με τα πολυπληθή τμήματα.

Από την πρόταση των βιομηχανών δε θα μπορούσε να λείπει η κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που αποτελεί «καρφί» στα μάτια όλου του εσμού του νεοφιλελευθερισμού και των καπιταλιστών, ώστε να ανοίξει ο δρόμος για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και στην Ελλάδα.

Αφού κάνουν αυτήν την περισπούδαστη ανάλυση, οι καπιταλιστές καταλήγουν στις εξής 12 προτάσεις:

1. Ενίσχυση της αυτονομίας των διοικήσεων των σχολείων στη λήψη αποφάσεων που αφορούν τη διαμόρφωση του εκπαιδευτικού προγράμματος και την διαχείριση του προϋπολογισμού του σχολείου.

2. Ενίσχυση πόρων για τη διδασκαλία μαθημάτων πληροφορικής, επιχειρηματικότητας και αγωγής του πολίτη στις δύο βαθμίδες.

3. Καθιέρωση εθνικών στρατηγικών στόχων βάσει των οποίων θα αξιολογούνται τα σχολεία, με παράλληλη ενίσχυση της εποπτείας της διοίκησης του σχολείου ώστε η αυξημένη ελευθερία διαχείρισης να συνοδεύεται από ανάλογη λογοδοσία και επαρκή διαφάνεια.

4. Αύξηση της εμπλοκής των τοπικών αρχών, ιδανικά με ανάληψη

και μέρους της ευθύνης χρηματοδότησης και την αντίστοιχη ευθύνη εποπτείας.

5. Προγράμματα ανάπτυξης διδακτικών δεξιοτήτων των πτυχιούχων που σκοπεύουν να εργαστούν ως εκπαιδευτικοί.

6. Ανάπτυξη και εδραίωση ομαδικής δουλειάς των δασκάλων και της εξατομικευμένης εκπαίδευσης.

7. Ανάπτυξη συστημάτων αξιολόγησης, σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο μονάδας.

8. Ταύτιση των αυξημένων αρμοδιοτήτων που θα έχει η διοίκηση του σχολείου με μια διαδικασία επιλογής που θα διασφαλίζει ότι οι θέσεις αυτές θα πληρώνονται από διευθυντές με την απαραίτητη επιστημονική κατάρτιση και διοικητική ικανότητα.

9. Στόχος των παραπάνω θα είναι η καλύτερη διαχείριση των ανθρώπινων πόρων, ώστε να αυξηθούν οι μέσες ώρες διδασκαλίας και να μειωθούν οι ανάγκες για έκτακτους εκπαιδευτικούς.

10. Ορθή κατανομή των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων για τη συνολική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος.

11. Αντικατάσταση του άρθρου 16 του Συντάγματος με το άρθρο 14 του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων, που έχει κυρωθεί από την Ελληνική Βουλή με το Ν3671/2008 και αναγνώριση του γονεϊκού δικαιώματος επιλογής της εκπαίδευσης που θα λάβουν τα παιδιά καθώς και αναγνώριση και κατοχύρωση της ανεξαρτησίας της σε όλες της βαθμίδες και σε όλους τους τύπους εκπαίδευσης.

12. Πολιτική διαφάνειας (open data) στο σύνολο των δημόσιων πόρων που κατευθύνονται σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Γιούλα Γκεσουλή

Δημοκρατικό όργανο η Κομισιόν!

Ρωτήθηκε ο Νίκος Παππάς (Real FM, 6.2.2017) αν είναι σε γνώση της κυβέρνησης η πληροφορία ότι ο Γιούνκερ πρόκειται να αναλάβει πρωτοβουλία για να κλείσει τώρα η αξιολόγηση, να θεωρηθεί αυτό επαρκής συνθήκη για να συμπεριληφθεί η Ελλάδα στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ και το θέμα των μέτρων για μετά το 2018 και της συμμετοχής του ΔΝΤ να μετατεθεί για μετά τις γερμανικές εκλογές, και εμμέσως επιβεβαίωσε, λέγοντας: «Η Κομισιόν μπορεί και πρέπει να παίξει έναν πάρα πολύ ενεργό ρόλο. Η κινητικότητα του προέδρου Γιούνκερ είναι κάτι θεμιτό και ευκαίιο, διότι όπως γνωρίζετε είναι και ο πρώτος πρόεδρος της Κομισιόν ο οποίος εξελέγη εκ των αποτελεσμάτων των Ευρωεκλογών. Αρα περιμένουμε από τους **θεσμούς, οι οποίοι έχουν και τη δημοκρατική λογοδοσία στο DNA τους** να παίξουν αυτόν τον ενεργό ρόλο».

Τι άλλο θ' ακούσουμε; Η Κομισιόν είναι όργανο που «έχει τη δημοκρατική λογοδοσία στο DNA της»! Ακόμα και τυπικά, το μόνο που άλλαξε είναι η εκλογή του προέδρου της Κομισιόν απευθείας από το εκλογικό σώμα. Το αποφάσισαν όταν ήταν σίγουροι ότι οι συσχετισμοί είναι τέτοιοι που θα εκλεγεί ο δεξιός Γιούνκερ. Οι σοσιαλδημοκράτες θα περιμένουν να εκλεγεί ο δικός τους υποψήφιος αν αλλάζουν οι πολιτικοί συσχετισμοί σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, ενώ δεν έχουν πρόβλημα με προσωπικότητες της Δεξιάς όπως ο Γιούνκερ. Γιατί αν λογοδοτεί κάπου η Κομισιόν δεν είναι οι λαοί των κρατών-μελών της ΕΕ, δεν είναι καν το Ευρωκοινοβούλιο που εξακολουθεί να έχει ρόλο σχεδόν διακοσμητικό, αλλά είναι οι κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ. Η πολιτική καθορίζεται στα συμβούλια και τις συνόδους κορυφής και η Κομισιόν την εφαρμόζει με εξαιρετικό φανατισμό. Πόσο θρασύς πρέπει να είσαι για να μιλάς για «δημοκρατική λογοδοσία» σ' αυτές τις συνθήκες;

Νομοσχέδιο-σκούπα του υπουργείου Παιδείας

Υπηρετώντας το Μνημόνιο

Στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής συζητείται το νομοσχέδιο-σκούπα του υπουργείου Παιδείας που φέρει τον τίτλο «Ρύθμιση θεμάτων του κρατικού πιστοποιητικού γλωσσομάθειας, της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδας και άλλες διατάξεις» (το σημείωμα αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ). Με το νομοσχέδιο, η συγκυβέρνηση επείγεται να ρυθμίσει χίλιες δυο «εκκρεμότητες» στην εκπαίδευση, καθώς και τη μεταφορά της Εθνικής Βιβλιοθήκης στο πολιτιστικό πάρκο «Κέντρο Πολιτισμού Ιδρυμα Σταύρος Νιάρχος» (οι δωρεές τέτοιου είδους από τους καπιταλιστικούς ομίλους είναι σύνθηρες φαινόμενο. Οι καπιταλιστές θεωρούνται «εθνικοί ευεργέτες» και απαλλάσσονται από τα εγκλήματα που διαπράττουν σε βάρος των εργατών και του περιβάλλοντος, ενώ έχουν μεγάλα φορολογικά οφέλη).

Οι «εκκρεμότητες» ρυθμίζονται σε τρόπο ώστε να βγαίνει ωφελημένο το κεφάλαιο και να υπηρετείται η σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία που έγινε δυσβάστακτη με τα μνημόνια. Από τις άπειρες διατάξεις του (το νομοσχέδιο έχει 30 άρθρα) σταχυολογούμε τις εξής:

◆ Κεφάλαιο Α'

Άρθρο 3

Το Κρατικό Πιστοποιητικό Γλωσσομάθειας (ΚΠΓ) θεσμοθετήθηκε το 1999 και οι πρώτες εξετάσεις για την απόκτησή του διενεργήθηκαν το 2003. Με το νομοσχέδιο θεσπίζεται και η δυνατότητα ηλεκτρονικών εξετάσεων.

Οι συριζαίοι αποδέχονται ως τετελεσμένο μια απαράδεκτη κατάσταση και δε διστάζουν να δηλώσουν χωρίς καμιά ενοχή τα εξής: «Περαιτέρω, τα εξετάστρα και το κόστος προετοιμασίας για τις εξετάσεις του ΚΠΓ ήταν (και είναι) σχετικά υψηλά. Ωστόσο η δαπάνη κάθε ενδιαφερομένου για τη συμμετοχή στις εξετάσεις του ΚΠΓ ανέρχεται περίπου στο 50% της μέσης δαπάνης για συμμετοχή σε εξετάσεις πιστοποίησης των ξένων συστημάτων» (αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου).

Για τις ηλεκτρονικές εξετάσεις θεσπίζονται εξετάστρα και η δαπάνη επιβαρύνει αποκλειστικά τους εξεταζόμενους. Η υποχρέωση του κράτους μετακυλίεται στις τσέπες των πολιτών: «Οι ηλεκτρονικές εξετάσεις για το ΚΠΓ χρηματοδοτούνται αποκλειστικά μέσω των εξετάστρων που καταβάλλουν οι υποψήφιοι για τη συμμετοχή τους στις εξετάσεις αυτές και δεν επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός».

◆ Κεφάλαιο Γ'

Άρθρο 7

Καθιερώνεται από το σχολικό έτος 2016-2017 στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια δημόσια

και ιδιωτική εκπαίδευση ο Ενιαίος Αριθμός Μαθητή, ο οποίος είναι αμετάβλητος καθ' όλη τη διάρκεια της φοίτησης του μαθητή. Ο Ενιαίος Αριθμός Μαθητή εκδίδεται μετά την εγγραφή του μαθητή στο σχετικό πληροφοριακό σύστημα του ΥΠΠΕΘ, το γνωστό myschool.

Εκτός από τις ενστάσεις και επιφυλάξεις που μπορεί να διατυπώσει κανείς για τον κίνδυνο που μπορεί να διατρέχουν τα προσωπικά δεδομένα του μαθητή, γεγονός είναι ότι το υπουργείο θέλει να ελέγξει αυστηρά κάθε λεπτομέρεια λειτουργίας του σχολείου, με γνώμονα κυρίως τον ασφυκτικό έλεγχο των δαπανών και των εκπαιδευτικών.

Άρθρο 8

Οι συριζαίοι διαιωνίζουν το απαράδεκτο καθεστώς της ανάθεσης της καθαριότητας του σχολείου σε εργαζόμενους με απαράδεκτους όρους εργασίας, αντί για την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού με αξιοπρεπείς όρους εργασίας και αμοιβών:

«Από την έναρξη του διδακτικού έτους 2018-2019 και εφόσον οι ανάγκες των δήμων για τον καθαρισμό των σχολικών μονάδων δεν καλύπτονται από το υπάρχον προσωπικό, μπορεί να καλυφθούν με συμβάσεις, που καταρτίζονται από τους οικείους δήμους, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία».

Άρθρο 9

Αναγνωρίζεται η προϋπηρεσία των εκπαιδευτικών μετά τη μονιμοποίησή τους για τη βαθμολογική ένταξή τους και όχι για τη μισθολογική, βεβαίως, βεβαίως. Η προϋπηρεσία που αναγνωρίζεται δε μπορεί να υπερβαίνει τα επτά (7) έτη για εργασιακή σχέση πλήρους απασχόλησης. Όλα αυτά τη στιγμή που χιλιάδες εκπαιδευτικοί εργάζονται για πολλά χρόνια στον ιδιωτικό τομέα, καθώς διορισμοί έχουν να γίνουν εδώ και μια εξαετία, ενώ τις «χρυσές εποχές» γίνονταν και πάλι με το σταγονόμετρο.

Άρθρο 10

Βασικότερη επιδίωξη του υπουργείου Παιδείας είναι η εξοικονόμηση δαπανών με κάθε κόστος. Η εξοικονόμηση προσωπικού γίνεται σε βάρος της ποιότητας ζωής των εκπαιδευτικών, σε βάρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας και των μαθητών. Οι πρώτοι που πλήρωσαν «το μάρμαρο» ήταν οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων.

Τη φορά αυτή στο στόχαστρο μπήκαν και πάλι οι εκπαιδευτικοί Φυσικής Αγωγής. Με το νομοσχέδιο, αυτοί που «αποδεδειγμένα πλεονάζουν» (αφού, βεβαίως, έχει προηγηθεί μια διαδικασία συγχωνεύσεων και καταργήσεων τμημάτων και σχολείων και μια διαδικασία μείωσης ωρών λειτουργίας των σχολείων και παράλληλα αύ-

ξησης του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών) καλούνται να συμπληρώσουν το διδακτικό τους ωράριο όχι μόνο στις σχολικές μονάδες της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αλλά και στα Εθνικά ή Δημοτικά Κολυμβητήρια, που υλοποιούν αθλητικά εκπαιδευτικά προγράμματα υπό την εποπτεία του ΥΠΠΕΘ. Και αυτό όχι μόνο στην έναρξη της σχολικής χρονιάς, αλλά «οποτεδήποτε κριθεί αναγκαίο από τον αρμόδιο Περιφερειακό Διευθυντή».

Άρθρο 11

Οι μαθητές με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες ήταν και είναι πάντα τα απόπαιδα της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Οι ευαίσθητοι συριζαίοι κρίνουν ότι ένας αριθμός τεσσάρων (4) παιδιών μ' αυτές τις δυσκολίες (π.χ. δυσλεξία, δυσγραφία, δυσαριθμσία, δυσαναγνωσία, δυσορθογραφία) είναι αποδεκτός μέσα σε ένα τμήμα συμβατικού σχολείου με 25 μαθητές, μεταξύ των οποίων και κάποιος αλλοδαπός με άλλου είδους δυσκολίες προσαρμογής!

Φανταστείτε τι έχει να γίνει στα λαϊκά προάστια, όπου τα πολυπληθή τμήματα είναι πολλά και οι ανημπορίες της οικογένειας τεράστιες!

Άρθρο 12

Ρυθμίζονται τα της Τάξης Μαθητείας, της εξασφάλισης δηλαδή τσάμπα εργατικού δυναμικού στα καπιταλιστικά κάτεργα.

Άρθρο 15

Ικανοποιείται το αίτημα της ΟΙΕΛΕ για σύσταση ξεχωριστής Διεύθυνσης Ιδιωτικής Εκπαίδευσης στο υπουργείο Παιδείας.

Το νομοσχέδιο διατείνεται ότι έτσι θα αντιμετωπίζονται «ολιστικά» τα ζητήματα των ιδιωτικών σχολείων, εμείς, όμως, θυμίζουμε ότι, παρόλο που έχει ψηφισθεί ο νόμος Φίλη, οι σχολάρχες αλωνίζουν και δρουν ανενόχλητοι, χωρίς να παρεμβαίνουν οι αρμόδιες διευθύνσεις εκπαίδευσης. Πάνω απ' όλα πολιτική βούληση χρειάζεται για να τα βάλεις με τους εμπόρους

της γνώσης και το κεφάλαιο που αυτοί εκπροσωπούν και οι συριζαίοι έχουν αποδείξει ότι ούτε θέλουν ούτε μπορούν να το κάνουν αυτό.

Άρθρο 18

Ξαναφτιασιδώνεται το ΕΣΥΠ (που δε λειτουργήσει). Καταργείται και λανσάρεται με νέο όνομα: Εθνικό Συμβούλιο Εκπαίδευσης και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού (ΕΣΕΚΑΑΔ).

Το ΕΣΕΚΑΑΔ αποτελεί «ένα ιδιαίτερης σημασίας γνωμοδοτικό όργανο προς τον υπουργό Παιδείας», για «μειζονος σημασίας θέματα» που σχετίζονται «με το σχεδιασμό της εκπαιδευτικής πολιτικής», «της βιώσιμης ανάπτυξης», την «εν γένει σύνδεση της εκπαίδευσης με την αγορά εργασίας και την απασχόληση» και «την αναπτυξιακή πορεία της χώρας».

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, η σύστασή του «υλοποιεί με τον βέλτιστο τρόπο τους στόχους της Ευρωπαϊκής Εκπαιδευτικής Πολιτικής, όπως έχουν διατυπωθεί από τα αρμόδια θεσμικά όργανα της ΕΕ σε νομικά δεσμευτικά κείμενα, διακηρύξεις και επιχειρησιακά προγράμματα». Εξ ου και η συμμετοχή των «επαγγελματιών» και «παραγωγικών φορέων» σε αυτό, όπως συνέβαινε και στο ΕΣΥΠ.

Κατά τους συριζαίους, το Συμβούλιο αποτελεί το απαύγασμα της πρωτοπορίας, η λειτουργία του οποίου θεραπεύει «τη στρατηγική διαμόρφωση της εκπαιδευτικής πολιτικής εν όψει των οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο». Κοντολογίς, η συγκυβέρνηση χρειάζεται μια «ομπρέλα» που θα νομιμοποιεί με τις «εμπεριστατωμένες» γνώμες της την αντιεκπαιδευτική πολιτική, στην κατεύθυνση που υποδεικνύει το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο, προκειμένου αυτό να ικανοποιεί, μέσω των προγραμμάτων της εκπαίδευσης, της δομής και της λειτουργίας της, τις ανάγκες του.

Γιούλα Γκεσουύλη

«Φτιάχνονται» με την εξουσία

Η Φωτίου (και όχι μόνο) δε διστάζει να εκστομίζει τα πιο χοντρά ψέματα από ραδιοφώνου και ο Πολάκης αναλαμβάνει να «φτιάξει» τους συριζαίους που προσέρχονται να τον ακούσουν: «Η αξιολόγηση θα κλείσει και θα είναι ντάλα μεσημέρι... δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος να μην κλείσει η αξιολόγηση... Δεν πρόκειται να δεχθούμε προληπτική νομοθέτηση. Η επιμονή στην προληπτική νομοθέτηση στοχεύει στην πολιτική ταπείνωση της κυβέρνησης, για να καταφέρουν να μας ρίξουν. Και θέλουν να μας ρίξουν γιατί το μαχαίρι μπαίνει πολύ βαθιά στα θέματα διαφθοράς».

Αυτά τα είπε σε πρόσφατη ομιλία του στο Δημαρχείο Αιγάλεω, μπροστά σε προσεκτικά επιλεγμένο ακροατήριο. «Ο λαός όσο και αν είναι πικραμένος, σε μας ακουμπά την ελπίδα του», συνέχισε. Όσο για τα γκάλοπ, είναι ψεύτικα. Ακούστε τον Πολάκη που ξέρει: «Ο κόσμος είναι σε στάση αναμονής και στο χέρι μας είναι να αποδείξουμε ότι μπορούμε». Αν πάει να τα πει αυτά στον κόσμο, θα τον πλακώσουν στις σφαλιάρες και στα φτυσίματα. Το στενό κομματικό ακροατήριο, όμως, τέτοια θέλει για να «φτιαχτεί» και να καταλάβει ότι η εξουσία είναι «uber alles».

Ελεεινά ψέματα και για τα σχολικά γεύματα

Στις 2 Φλεβάρη, η γνωστή Θεανώ Φωτίου εμφανίστηκε σε ραδιοσταθμό για ν' ανακοινώσει -με το γνωστό... ανεπανάληπτο ύφος της- ότι ξεκινά πρόγραμμα σχολικών γευμάτων, πρώτον για να καταπολεμήσει τα φαινόμενα υποσιτισμού που παρατηρούνται σε δημοτικά σχολεία, λόγω της φτώχειας και της οικονομικής κρίσης και δεύτερον για να περιορίσει την παχυσαρκία στα παιδιά. Ως γνωστόν, η Φωτίου έχει λάβει επάξια τον τίτλο της υπουργού Γεμιστών και Φρούτων.

Σύμφωνα με τη Φωτίου, θα διατεθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό **25 εκατ. ευρώ**, ποσό που είναι η πρώτη φορά που καταβάλλεται γι' αυτό τον σκοπό. Όπως είπε με καμάρι, αυτό το πρόγραμμα δεν έχει καμιά σχέση με τη συνεισφορά εταιριών και ιδιωτών σε προγράμματα σίτισης. «Το κράτος ετοιμάζεται για μια μεγάλη αλλαγή» διασάλπισε η αναπληρώτρια υπουργός, τονίζοντας ιδιαίτερα το γεγονός ότι τα γεύματα τα σχεδιάζει το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο. Όλο αυτό το πρόγραμμα συνιστά «μια εκπαιδευτική πολιτική για την Αριστερά» είπε η υπουργός, με τη σεμνότητα που χαρακτηρίζει την ίδια και εν γένει τους συριζαίους.

Απαντώντας στους κυλικειάρχες, η Φωτίου ζήτησε τη συνεργασία τους (όπως και των εκπαιδευτικών και των γονιών), αλλά ξεκαθάρισε: «Δε θέλω, όμως, να μπερδέψουμε τη φιλοσοφία του προγράμματος. Το πρόγραμμα δεν είναι μια τυρόπιτα. Το πρόγραμμα είναι ζεστό γεύμα. Είναι κανονικό ζεστό γεύμα, που παρασκευάζεται και δίνεται στα σχολεία. Το να τρώει (το παιδί) μέσα στο σχολείο είναι και ένα θέμα εκπαιδευτικής πολιτικής για την Αριστερά. Δηλαδή, σιγά-σιγά τα παιδιά μας πρέπει να μάθουν να τρώνε υγιεινά, διότι πέρα από τα πολύ μεγάλα ποσοστά παιδικής φτώχειας που έχει η χώρα μας, είναι πρώτη και στα ποσοστά παχυσαρκίας, παιδικής παχυσαρκίας. Υπάρχει μια μεγαλύτερη στόχευση, πέρα από τη φτώχεια». Και καθώς την είχε πιάσει ο γνωστός οίστρος (τον παθαίνει όταν δει μπροστά της μικρόφωνο ή κάμερα), συνέχισε ακάθεκτη: «Δεν είναι μόνο να αντιμετωπίσουμε τη φτώχεια, δεν είναι μόνο να αντιμετωπίσουμε την υγιεινή και την παχυσαρκία της νέας γενιάς, είναι κυρίως να δημιουργήσουμε την έννοια της συλλογικότητας, όλοι μαζί μπορούμε, όλοι μαζί τρώμε, όλοι μαζί προσπαθούμε!»

Είπε ακόμα η Φωτίου: «Εμείς φέτος θα οργανώσουμε **έντεκα εκατομμύρια γεύματα**. Από τώρα μέχρι του χρόνου τέτοια εποχή. Τα οποία θα ξεκινήσουν, μέσα στο Φεβρουάριο αρχίζουμε και θα επεκταθούν και τη νέα σχολική χρονιά. Είναι μεγάλο το εγχείρημα, όλους τους χρειαζόμαστε να βοηθήσουν. Αλλά θα βοηθήσουν μέσα σε μια φιλοσοφία, όχι έξω από τη φιλοσοφία. Ούτε είναι εδώ φιλανθρωπία. Εμείς δε δίνουμε στο παιδί κρυφά τίποτε. Όλα τα παιδάκια τρώνε μαζί. Και για αυτό πάμε σε περισχές που είναι πολύ χτυπημένες από τη φτώχεια».

Στις 7 Φλεβάρη, κατατέθηκε εσπευσμένα σε άσχετο νομοσχέδιο («Εθνικό Μητρώο Φορτοεκφορτωτών, Εθνικό Μητρώο Ιδιωτικών Φορέων Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις») **εκπρόθεση** τροπολογία που υπογράφεται από τους υπουργούς Οικονομίας, Παιδείας, Εργασίας, Οικονομικών και από τους αναπληρωτές υπουργούς Οικονομίας, Εργασίας και Οικονομικών, που έχει ως σκοπό την «ουσιαστική καταπολέμηση της παιδικής φτώχειας και της επισιτιστικής ανασφάλειας των μαθητών», μέσω της υλοποίησης του Προγράμματος «Σχολικά Γεύματα».

Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας, **δεν είναι δυνατή η τήρηση των νόμιμων προθεσμιών για να γίνουν διαγωνισμοί**, γι' αυτό η παρασκευή των σχολικών γευμάτων θα γίνει με **απευθείας αναθέσεις**. Το πρόγραμμα θα έχει διάρκεια **τριών μηνών** (μέχρι το τέλος της τρέχουσας σχολικής χρονιάς δηλαδή και όχι μέχρι του χρόνου τέτοια εποχή, που έλεγε η Φωτίου), ενώ -όπως αναγράφεται στην Εκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους- «η εν λόγω δαπάνη εκτιμάται, σύμφωνα με το επισπεύδον Υπουργείο, σε **875 χιλ. ευρώ** περίπου (συμμετοχή 10.000 μαθητών προς **2,5 ευρώ/γεύμα** για **35 σχολικές ημέρες**).

Ακόμα και αν τριπλασιάσουμε τα ποσά, για να αναχθούμε σε ετήσια βάση, θα έχουμε 1.050.000 γεύματα (και όχι 11 εκατομμύρια, που έλεγε η Φωτίου), κόστους 2.625.000 ευρώ (και όχι 25 εκατομμυρίων, που έλεγε η Φωτίου). **Δεκαπλασίασε** τα ποτά για να κάνει προπαγάνδα που θυμίζει τη χούντα.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως τότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Στις 12 Φεβρουαρίου του 1946 κοινοποιείται ο ενδιαφέρων απολογισμός του πρώτου έτους από τη συμφωνία της Βάρκιζας: 1.192 νεκροί, 6.413 τραυματίες, 70.000 συλλήψεις, 165 βιασμοί γυναικών, 6.567 ληστείες, 572 επιδρομές σε τυπογραφεία, 100.000 καταδιωκόμενοι και 166 ομάδες ακροδεξιών οπλοφόρων δρουν στη χώρα...

«Αν δεν κουνηθείς, δεν θα καταλάβεις τις αλυσίδες» (Ρόζα Λούξεμπουργκ).

Ρε με κάτι απίστευτους τύπους που έχουμε μπλέξει (αν και ο συγκεκριμένος μάς είναι γνωστός από πολύ παλιά!) Ξαναχτύπησε ο Νίκος Καρανίκας, ο τσιπρο-σύμβουλος στρατηγικού σχεδιασμού, με άρθρο στην «Αυγή» (ποια χρυσή ρε!). Και μάλιστα διαίρεσε... εις δύο σάρκες τον Πασκάλ Μπρικνέρ: στον Πασκάλ και τον Μπρικνέρ! Όπως ο βαθυστόχαστος -τέρας καλλιέργειας και ευφράδειας- αρχηγός του με τη Λέσβο και τη Μυτιλήνη. Βαθύτατη καλλιέργεια και μόρφωση ο θαυμαστής της Ελένης Μενεγάκη, που για να μας πείσει γράφει: «Εμείς διαβάσαμε Τολστόι, Βάρναλη, Ρίτσο, Λένιν, Μαρξ, Μπακούιν. Αγαπούσαμε τον Ντοστογιέφσκι, προτιμούσαμε να ανιχνεύσουμε τον διαφωτισμό από τον Ρουσσώ ή τον υλιστή και άθλιο Ντιντερό. Εκείνοι διαβάζανε “4 τροχούς”, “Moto” και “Marie Claire”, όταν εμείς διαβάσαμε φιλοσοφία. Τους κοροϊδεύαμε ως αντιδραστικούς και αυτοί με τη σειρά τους μας κοροϊδεύαν ως γραφικούς και κουλτουριάρηδες». Δικέ μου... ανατριχιαστήκαμε.

Από τους γύρους και τις επαφές με τα δολοφονικά φασιστικά καθεστώτα, δεν θα μπορούσε φυσικά να λείπει (και) η Ουκρανία. Η κυβέρνηση που νομιμοποιεί τους εγκώριους ναζί και στήνει μαζί τους εθνικιστικές φιέστες, δεν είναι δυνατό να έχει οποιοδήποτε πρόβλημα με τους ξένους. Ειδικά όταν αυτοί βρίσκονται στην πολιτισμένη Ευρωλάνδη, που τόσο ανάγκη τους έχει αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Και τους ναζί και τα τσιράκια τους.

«Με την πρόφαση να περισώσουν τάχα κάτι από την καταστροφή, μα στην πραγματικότητα για να εξασφαλίσουν αξιώματα, πρωτοκαθεδρίες, φαγοπότια, ρεμούλες για τον εαυτό τους, τους συγγενείς τους και τους φίλους τους, δέχθηκαν να κυλιούνται καθημερινά στη λάσπη της προδοσίας, να κοψομεσιάζονται, να υποβοηθάνε τη λεηλασία και την ερήμωση της χώρας τους και να δίνουνε πρόσχημα νομιμότητας σε όλα τα κακουργήματα των κατακτητών...» (Δημήτριος Γληνός).

Το ξαναγράψαμε, αλλά η θλιβερή υπόθεση «Τσιπραλέξι» κλιμακώνεται, μη γνωρίζοντας όρια:

Τέτοιο ακραϊνή κομμουνιστή, τόση αριστεροσύνη
δεν ξαναείδε όχι μοναχά η ρωμιούσηνη
μα ούτε ούλος ο ντουινιάς σ' ανατολή και δύση!

Κάποιος να βγει μωρέ παιδιά και να τον σταματήσει.

Μεγάλη υπόθεση αυτό το μαρκάρισμα των καταστημάτων με αυτοκόλλητα για τα POS. Μπορεί κανείς να μην ξέρει τι θα κάνει με τις αποδείξεις και τι θα ισχύσει φέτος, μπορεί να μην έχει κάρτα, μπορεί να μην έχει ούτε μετρητά, θα ξέρει όμως ποιο κατάστημα έχει POS (πώς;) και ποιο όχι.

«Όταν γράφεις και μιλάς, πρέπει πάντα να σκέφτεσαι τον απλό εργάτη που πρέπει να σε καταλάβει, να πιστέψει στο κάλεσμά σου και να σε ακολουθήσει με προθυμία. Πρέπει να σκέφτεσαι για ποιον γράφεις και σε ποιον μιλάς» (Giorgi Dimitrov - «Ο φασισμός»).

«Αχτος». Ενα φωνήεν και τρία σύμφωνα, μια ακραϊνώς βαρβαρική συλλαβή, αποτύπωμα της επέλασης. Που η ιστορία την πήρε και την κόλλησε σ' ένα νευρικό πρόσωπο με τραβηγμένα χαρακτηριστικά, γωνιώδες και αγωνιώδες. Κι έπειτα έτριψε τα χέρια της από ευχαρίστηση για τη μεγάλη επιτυχία. «Θα διαπρέψει αυτή η σκύλα, με τη βαρβαρική ακολουθία συμφώνων. Η φάτσα της είναι γερμανική. Το ίδιο και αυτή η συλλαβή. Το ίδιο και ο προσανατολισμός της (μη) ιδεολογίας της. Οι Γερμανοί είναι φίλοι μας», είπε...

«Ηταν αντιεξουσιαστής» λέει και φυσικά δεν ζητά συνγνώμη που τον σκότωσε. Πόλεμο έχουμε. Ο Κορκοκέας δεν έκανε τίποτε άλλο από το να επιβεβαιώσει αυτό τον πόλεμο που μαίνεται και το βαθύ, αμετανόητο, συνειδητό μίσος του.

Cork on E.A.: ο φελλός πάνω στην Ελληνική Αστυνομία. Για να μη βγαίνουν οι οσμές... Cork: φελλός και στα γερμανικά. Core con: ενάντιος πυρήνας στα αγγλικά. Cor con: μ...νι-κόρνα στα γαλλικά. Τι χρειά άλλων μαρτύρων έχουμε;

Κοκκινουσκούφίτσα

«Διμέτωπος» του ΠΑΣΟΚ

Ενθαρρυσμένη από τις δημοσκοπήσεις, που δείχνουν συγκρατημένη ανοδική τάση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, από τη διάλυση του Ποταμιού και το πέρασμα βουλευτών του στη ΔΗΣΥ και από τη χαμηλή απήχηση που έχει η πρωτοβουλία των ΦλωΡαΔια στα αστικά ΜΜΕ, η ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ διαμορφώνει έναν πολιτικό λόγο που τείνει να εμφανίσει την «Κεντροαριστερά» ως έναν τρίτο πόλο, διακριτό από τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η Γεννηματά κατηγορεί τα δύο μεγαλύτερα αστικά κόμματα για «κομματικό εγωισμό», ζητά «όλοι να κάνουν πίσω από τις εμμονές τους» και ζητά κυβέρνηση «εθνικής συνεννόησης», αλλά όχι από τη σημερινή Βουλή. «Ζητώ από τον ελληνικό λαό να μας δώσει τη δύναμη για να μπορέσουμε να είμαστε καταλύτης των εξελίξεων», φωνάζει με το γνωστό ύφος της η Φώφη. Και συνεχίζει: «Οι πολιτικοί συσχετισμοί πρέπει να αλλάξουν. Με τη δύναμη που έχουν σήμερα ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ δεν ακούν κανέναν. Επιβάλλουν την επιθυμία τους

να διαδέχονται ο ένας τον άλλον και να εναλλάσσονται στον ρόλο του σωτήρα με το μαγικό ραβδί. Απλά αυτός ο σωτήρας δεν υπάρχει. Δύναμη στη Δημοκρατική Συμπαράταξη, μείωση των ποσοστών της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να αποδεχθούν ότι η σωτηρία της χώρας βρίσκεται στην εθνική συνεννόηση, στο σχέδιο που πρέπει να συνδιαμορφώσουμε και να υλοποιήσουμε όλοι μαζί. Οποτε και αν γίνουν εκλογές εμείς είμαστε έτοιμοι και η στάση μας απόλυτα ξεκάθαρη».

Όσο για την πρόταση των ΦλωΡαΔια, ήταν τόσο ιταμή -σε ύφος και σε περιεχόμενο- που διευκόλυνε τα μάλα το ΠΑΣΟΚ στην απόρριψή της με την εξής ανακοίνωση: «Προσκλησεις προς κοινοβουλευτικά κόμματα, από μεμονωμένα πρόσωπα, “προσωπικότητες” χωρίς κοινωνική αναφορά, που θέτουν μάλιστα όρους και προϋποθέσεις άμεσης διάλυσής τους, πέραν του ότι αγγίζουν τα όρια της γραφικότητας και της θρασύτητας, είναι απαράδεκτες, ελιτίστικές και διασπαστικές. Δεν έχουν στόχο την ενότητα και αναγέννηση του χώρου και γι' αυτό δεν ενδιαφέρουν τον κόσμο της παράταξης που ήδη τους έχει γυρίσει την πλάτη. Υπηρετούν

αλλότριους σκοπούς».

Ετσι, οι ΦλωΡαΔια θα μείνουν μόνο με τον Θεοδωράκη, που έχει ήδη χάσει περισσότερους από τους μισούς βουλευτές του. Αν τα βρουν, ο Θεοδωράκης θα έχει μόνο τον εαυτό του, τον Αμυρά, τον Μαυρωτά, τον Ψαριανό και τον Δανέλλη (αν δε φύγει και κανένας από δαύτους, με σκοπό να επανεκλεγεί). Στο τέλος, δε θα

έχουν άλλη λύση όλοι μαζί από το να αναζητήσουν εκλογική «συνεργασία» με τη ΝΔ, ώστε να φιλοξενηθούν στα ψηφοδέλτια της. Γιατί στους αστικούς πολιτικούς χώρους εκείνο που μετράει είναι η συμμετοχή σε οποιαδήποτε βαθμίδα της εξουσίας. Αμα μείνεις «στην απέξω» για αρκετό καιρό, σε ξεχνούν οι πάντες και πέφτει σε κατάθλιψη.

Βατερλό της Θάνου

Σε προσωπικό Βατερλό της Β. Θάνου εξελίχθηκε η σύγκληση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, αφού 40 αρεοπαγίτες ψήφισαν ότι δεν υπάρχει ανάγκη αύξησης των ορίων ηλικίας τους και 25 ψήφισαν ότι πρέπει μεν να αυξηθούν τα όρια ηλικίας, χωρίς όμως να περιγράφουν τη διαδικασία (άμεσα με νόμο ή στο πλαίσιο αναθεώρησης του Συντάγματος;). Προκειμένου να πετύχει αυτή τη μειοψηφία, η Θάνου δε δέχτηκε να τροποποιήσει το ερώτημα, που έμεινε σε μια γενική μορφή: «αν διαπιστώνεται ανάγκη αύξησης των ορίων ηλικίας των δικαστικών λειτουργών». Αποδείχτηκε, δηλαδή, «λίγη» και σε συνδικαλιστικό επίπεδο, γιατί αν συνέδεε την ανάγκη αύξησης με συνταγματική αναθεώρηση, ίσως να έπαιρνε περισσότερες ψήφους.

Το δικό της άγχος, όμως, που μετατράπηκε σε πείσμα, ήταν να πάρει μια απόφαση που θα έλεγε ότι η αύξηση των ορίων ηλικίας μπορεί να γίνει με κοινό νόμο, μπας και καταφέρει ναβάλει τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να παραβιάσουν ρητή διάταξη του Συντάγματος και να καταφέρει να μείνει στην προεδρία του Αρείου Πάγου για μια τριετία. Δυστυχώς γι' αυτή, δεν κατάφερε παρά μόνο να καταγράψει μια δεινή ήττα. Ετσι, τον Ιούνιο θα κουνήσει μαντίλι στο πόστο που της έδωσε το δικαίωμα να γίνει ακόμα και υπηρεσιακή πρωθυπουργός και μόνο όταν θα παρίσταται σε πανηγυρικές εκδηλώσεις θα τη θυμούνται. Το πιθανότερο είναι -μετά απ' αυτή την ήττα- ότι και το συνδικαλιστικό «μαγαζί» που έστησε θα οδηγηθεί στο μαρασμό.

Το ΕΣΡ αγνοεί τον Παππά

Μέσω «κύκλων» το ΕΣΡ φρόντισε να διαμηνύσει -εμμέσως πλην σαφώς- στον Παππά ότι τον έχει «γραμμένο κανονικότητα» και πως θα εξακολουθήσει να τον έχει «γραμμένο» όσα ραβασάκια κι αν στείλει (φροντίζοντας να τα δημοσιοποιήσει για λόγους προπαγάνδας).

Οι «κύκλοι» του ΕΣΡ, λοιπόν, δήλωσαν ότι υπάρχουν αρκετές παράμετροι που πρέπει να μελετηθούν, καθώς ξεφεύγουν από τις αρμοδιότητες της Αρχής. Σημείωσαν, ακόμα, ότι την περασμένη εβδομάδα εστάλησαν επιστολές στους θεσμικούς εκπροσώπους και τις Ενώσεις του Τύπου (ΠΟΕΣΥ, ΠΟΣΠΕΡΤ, ΠΟΘΑ, Ένωση Παραγωγών Κινηματογράφου, ΕΙΤΗΣΕΕ), στο πλαίσιο της διαβούλευσης για τον διαγωνισμό των τηλεοπτικών αδειών.

Τι σημαίνει αυτό; Οτι το ΕΣΡ δε δέχεται τις «εντολές» του Παππά για γρήγορη προκήρυξη των αδειών, αλλά θα προχωρήσει σύμφωνα με το δικό του σχεδιασμό. Θυμίζουμε ότι ο Παππάς, με επιστολή που έστειλε στο ΕΣΡ στις 30 Γενάρη και έδωσε στη δημοσιότητα την επομένη (συνοδεύοντάς τη με προσωπική του δήλωση), ζήτησε από το ΕΣΡ «να οριστεί αναλυτικό χρονοδιάγραμμα για την ολοκλήρωση της αδειοδότησης των πανελλαδικών τηλεοπτικών σταθμών». Όπως έλεγε το δελτίο Τύπου του υπουργείου, «ο Νίκος Παππάς απευθύνεται στην Ανεξάρτητη Αρχή προκειμένου να συγκεκριμενοποιηθεί άμεσα ο χρόνος δημοσίευσης της προκήρυξης του διαγωνισμού, οι προθεσμίες υποβολής φακέλων των υποψηφίων, οι ενδεικτικές ημερομηνίες διενέργειας του διαγωνισμού και χορήγησης των αδειών».

Με τη διαδικασία που περιέγραψαν οι «κύκλοι» του ΕΣΡ, θα τους πάρει ακόμα καιρό για να προκηρύξουν διαγωνισμό. Όταν λένε

ότι υπάρχουν παράμετροι που εκφεύγουν των αρμοδιοτήτων του ΕΣΡ, χωρίς να λένε κάτι συγκεκριμένο, μπορεί κανείς να υποθέσει ότι υπαινίσσονται ακόμα και την ανάγκη να εκδοθούν υπουργικές αποφάσεις, ίσως να γίνουν και νομοθετικές ρυθμίσεις.

Φυσικά, αν το τηλεοπτικό τοπίο ήταν ξεκαθαρισμένο, το ΕΣΡ θα προχωρούσε στο μοίρασμα της «πίτας», παίρνοντας υπόψη τη συμφωνία ανάμεσα στους καναλάρχες και τις ισορροπίες ανάμεσα στα αστικά κόμματα (με τη σύνθεση που έχει αποκλείεται ν' αποφασίσει μόνο προς όφελος των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ). Όπως όλα δείχνουν, το παζάρι ανάμεσα στους παλιούς και τους νέους καναλάρχες ακόμα δεν έχει τελειώσει, υπάρχει η εκκρεμότητα του Mega και το τοπίο είναι ακόμα ρευστό. Όταν τελειώσει το παρασκηνίο, τότε θαβάλει μπροστά και το ΕΣΡ να καθορίσει τον αριθμό των αδειών και να προκηρύξει το διαγωνισμό για τη διαμόνη τους. Το νομικό καθεστώς, μετά την απόφαση του ΣτΕ, έχει καταστήσει το ΕΣΡ κυρίαρχο στο ζήτημα του μοιράσματος της «πίτας».

Δεν είναι τυχαίο ότι η Δημοκρατική Συμπαράταξη, που έπαιξε καθοριστικό ρόλο βοηθώντας τον Βούτση στους χειρισμούς με τους οποίους έβαλε στη μπάντα τον Παππά και κατάφερε να πετύχει συμφωνία και με τη ΝΔ για ορισμό του ΕΣΡ, έστειλε επιστολή στο ΕΣΡ, στην οποία αναφέρει ότι το τίμημα για την απόκτηση μιας άδειας θα πρέπει να είναι «πολύ σημαντικό» (δεν το καθορίζει, όμως, ούτε δίνει έστω μια τάξη μεγέθους) και υπογραμμίζει την **ανάγκη πλήρους εκμετάλλευσης του φάσματος**. Αυτό, σε απλά ελληνικά, σημαίνει: να πάρουν άδεια όσο γίνεται περισσότεροι, πληρώνοντας ένα «εύλογο τίμημα».

Επεσαν οι μάσκες

Πέταξε τη μάσκα ο Μουζάλας, άφησε το ύφος του γλυκού και ευαίσθητου «ακτιβιστή» που πασχίζει να βοηθήσει τους πρόσφυγες σ' ένα αντίξοο περιβάλλον, και έδειξε το πραγματικό του πρόσωπο. Αυτό του στυγνού εξουσιαστή, που διαχειρίζεται με δικτατορικό τρόπο ανθρώπους και με αδιαφανή τρόπο κονδύλια και δε θέλει κανένας να του χαλάει τη «δουλειά».

Ο Μουζάλας πήγε στο Ελληνικό, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης προσφύγων που αποτελεί πραγματική ντροπή, αποφασισμένος να πατάξει κάθε διαμαρτυρία, είτε αυτή προέρχεται από τους ίδιους τους πρόσφυγες είτε από έλληνες αλληλέγγυους. Και όπως κάνει κάθε εξουσιαστής που βρίσκεται αντιμέτωπος με μια κινητοποίηση, μίλησε για «υποκίνηση» και «παραπληροφόρηση».

«Οχι μόνο δεν υπάρχει απεργία πείνας αλλά υπάρχει μια παραβίαση των νόμων του ελληνικού κράτους. Οι λεγόμενοι απεργοί πείνας απαγόρευαν χθες την είσοδο των φορτηγών που φέρνουν το φαγητό και αναγκαστήκαμε και πήγαμε από την πίσω πόρτα», δήλωσε ο Μουζάλας και πρόσθεσε: «Κατανόω τον πόνο αυτών των ανθρώπων αλλά δεν πρόκειται να επιτρέψουμε παραβίαση των νόμων του ελληνικού κράτους για να στηθούν χειραγωγημένα σκηνηκά». Και κατέληξε με ύφος ακροδεξιού μπάτσου: «Οποιοι αισθάνεται καταπιεσμένοι σε αυτή τη δομή ας φύγει και ας υποστεί τις συνέπειες του νόμου!»

Προηγουμένως είχε πει ότι οι πρόσφυγες «έχουν εδώ πράγματα που δεν είχαν στα σπίτια τους». Το μόνο που δε ζήτησε είναι να μαζεύονται οι πρόσφυγες τρεις φορές την ημέρα, πριν το φαγητό, και να κάνουν προσευχή για να ευχαριστήσουν τον σωτήρα τους υπουργό Μουζάλα και τον πατέρα τους πρωθυπουργό Τσίπρα.

Και βέβαια, φώναξε τους μπάτσους να «καθαρίσουν» με τη διαμαρτυρία των προσφύγων. Ένας απ' αυτούς δε δίστασε (τι μπάτσος θα ήταν, άλλωστε) να γρονθοκοπήσει ένα δωδεκάχρονο προσφυγόπουλο.

Τι ζητούσαν οι πρόσφυγες; Καλύτερο φαγητό, πλυντήρια, γάλα για τα παιδιά. Γι' αυτό προχώρησαν σε αποχή από το φαγητό επί διήμερο. Τι απάντησε ο Μουζάλας; Οτι δεν υπάρχει απεργία πείνας, αλλά ένα «χειραγωγημένο σκηνηκό» από «δύο ελληνικές πολιτικές οργανώσεις». «Δεν υπάρχει καμία απεργία πείνας στο Ελληνικό. Δύο μέρες τώρα η Ελλάδα ζει μια ψευδή είδη-

ση» έλεγε ένας εκτός εαυτού Μουζάλας, που είχε χάσει την παροιμιώδη ψυχραιμία του. Τα ίδια επανέλαβε αργότερα στη Βουλή, όπου είχε όλη την άνεση να στήσει το σόου του, καθώς ο ερωτών βουλευτής Ν. Κακλαμάνης του έκανε πλάτες: «Για το Ελληνικό εγώ δήλωσα σήμερα με σαφήνεια ότι υποκινούνται καταστάσεις. Και όποτε γίνεται, το δηλώνω αυτό το πράγμα. Δεν είμαι εισαγγελέας, όπως είπατε. Θα πρέπει κανείς αυτό να το δει. Θεώρησα, όμως, καθήκον μου να πω ότι είναι η τρίτη φορά που ψευδώς λέγεται ότι γίνεται καθολική απεργία πείνας στο Ελληνικό. Αυτό το οποίο έγινε είναι ότι τριάντα Έλληνες και τριάντα, σαράντα ξένοι -δέκα πάνω, δέκα κάτω- απαγορεύσαν να μπει μέσα στη δομή το φαγητό. Τώρα στη δομή τρώνε, τώρα είναι εκεί οι δημοσιογράφοι. Αυτό το οποίο είπα -και το επαναλαμβάνω στη Βουλή, όχι σε εσάς, αλλά μέσα από εσάς για να ακουστεί στον ελληνικό λαό- είναι ότι η ελληνική πολιτεία έχει νόμους. Οι νόμοι θα εφαρμόζονται». Κι έκλεισε με την κορόνα: «Δεν θέλουμε βία. Δεν θα υποστούμε, όμως, και βία»!

Με τη βοήθεια και της δεξιάς αντιπολίτευσης, που ενδιαφέρεται μόνο για τη διαχείριση των κονδυλίων, ο Μουζάλας προσπαθεί σκόπιμα να ανακατέψει τις ΜΚΟ, που πλιατσικολογούν ελεύθερα χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν (αυτό το παραδέχεται και ο Μουζάλας), με αλληλέν-

γους που προσπαθούν να βοηθήσουν τους πρόσφυγες, κάνοντας αυτό που κάνουν εδώ και χρόνια. Κάνουν μια πολιτική δουλειά (όπως την αντιλαμβάνεται η κάθε οργάνωση ή πολιτική ομάδα) και όχι μπιζνα, όπως κάνουν οι ΜΚΟ, για τις οποίες ο ίδιος ο Μουζάλας έλεγε, πάλι στη Βουλή: «Στις ΜΚΟ εμείς δεν δίνουμε ούτε μία δραχμή. Οι ΜΚΟ παίρνουν χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι οκτώ μεγάλες ΜΚΟ, οι οποίες παίρνουν σαν υπεργολάβους εδώ μικρότερες ΜΚΟ ελληνικές»!

Η κατάσταση μεταξύ των προσφύγων και μεταναστών είναι εκρηκτική, ανεξάρτητα από το αν και πώς εκδηλώνεται. Καταρχάς, είναι ο ίδιος ο εγκλωβισμός τους στην Ελλάδα που δημιουργεί απελπισία. Οχι μόνο στα νησιά αλλά και στην ηπειρωτική Ελλάδα, όπου έχουν μεταφερθεί και πεταχτεί σε υποτυπώδη στρατόπεδα που έχουν όλα τα χαρακτηριστικά των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Περιμένουν μήνες για να πάρουν απάντηση από τις επιτροπές ασύλου. Τα αιτήματα για επανένωση με τις οικογένειές τους που βρίσκονται στην Ευρώπη διεκπεριώνονται με ρυθμό χελώνας. Οι συνθήκες διαβίωσης στα στρατόπεδα είναι παραπάνω από άθλιες. Όταν σε απομονωμένα στρατόπεδα συσσωρεύεις ανθρώπους από διαφορετικές εθνότητες, σε συνθήκες εξαθλίωσης και με τα όνειρά τους συντετριμμένα, θα πρέπει να περιμένεις

συγκρούσεις, συμμοριτισμό, φαινόμενα κάθε είδους εκμετάλλευσης, που ανθίζει δίπλα στην εκμετάλλευση του κράτους και των ΜΚΟ.

Ο Μουζάλας, με το ύφος του πονόψυχου ιεροκήρυκα, «πούλησε» όσο «πούλησε», αλλά πλέον «εξαντλήθηκε». Δεν μπορεί εσύ να τα έχεις κάνει όλα τέλεια και να φταίνει μονίμως κάποιος άλλος. Οι «δεξιοί ξενοδόχοι» για τους θανάτους στα νησιά (που όμως άρχισαν να νοικιάζουν δωμάτια, όταν το κράτος ανέβασε τις τιμές) και οι οργανώσεις αλληλεγγύης στο Ελληνικό. Με τον οχετό που βγήκε από το στόμα του στο Ελληνικό δεν ξεμασκαρεύτηκε μόνο, αλλά αποκάλυψε πως νιώθει πλέον «υπ' ατμόν». Μπορεί να κατάφερε να «εκτοπίσει» τον Βουδούρη (που ήθελε να γίνει Μουζάλας στη θέση του Μουζάλα), όμως φωνές εναντίον του ακούγονται και από το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αρκετοί αυτοί που θα ήθελαν να τον αντικαταστήσουν, κι αυτό αποδεικνύει ότι το πόστο θεωρείται προνομιούχο (εύκολα μπορείτε να καταλάβετε το λόγο, μολονότι ο ίδιος δηλώνει με νόημα ότι δε διαχειρίζεται κονδύλια και δείχνει τον Χαρίτη).

Το ζήτημα, όμως, δεν είναι ο ανταγωνισμός για μια περίοπτη θέση στο συριζανελίτικο σύστημα εξουσίας, που δεν αφορά ούτε τον ελληνικό λαό ούτε τους πρόσφυγες και μετανάστες. Το ζήτημα είναι η Ευρώπη-φρούριο, που έχει μετατρέψει την Ελλάδα σε μια τεράστια ανοιχτή φυλακή για πρόσφυγες και μετανάστες. Το ζήτημα είναι ο εγκλεισμός χιλιάδων ανθρώπων σε απομονωμένα στρατόπεδα συγκέντρωσης, που εμποδίζει την «ώσμωσή» τους με την ελληνική κοινωνία, ώστε να είναι διαθέσιμοι για κύματα απελάσεων, όταν αυτό κριθεί ώριμο. Κι ενάντια σ' αυτό θα πρέπει να αγωνιστούμε. Είναι πρωτίστως ένα πολιτικό πρόβλημα και όχι ένα ανθρωπιστικό πρόβλημα.

Νεκρός στα κρατητήρια αυτή τη φορά

Στη Μόρια οι πρόσφυγες πεθαίνουν από αναθυμιάσεις καθώς προσπαθούν να ξεσταθούν, στα κρατητήρια πεθαίνουν «από παθολογικά αίτια». Το μεσημέρι της Δευτέρας, ένας 45χρονος αλγερινός μετανάστης βρέθηκε νεκρός στα κρατητήρια της Διεύθυνσης Αλλοδαπών στην Πέτρου Ράλλη, το γνωστό άθλιο κολαστήριο όπου πετάνε τους αλλοδαπούς κρατούμενους για διοικητικούς λόγους (χωρίς να έχουν καταδικαστεί δηλαδή).

Η λαλίστατη ΕΛΑΣ, που εκδίδει καθημερινά σωρεία ανακοινώσεων, ακόμα και για ασήμαντα συμβάντα, δεν ανακοίνωσε τίποτα. Ατυπα μόνο, ψιθύρισαν στους δημοσιογράφους που καλύπτουν το αστυνομικό ρεπορτάζ, ότι ο νεκρός είχε δηλώσει προφορικά (αλήθεια, με τι τρόπο θα τους το δήλωνε γραπτά;) ότι είναι χρήστης

ναρκωτικών και ότι έπασχε από ηπατίτιδα. Οι ίδιοι οι μπάτσοι είπαν ότι στο παρελθόν είχε συλληφθεί τέσσερις φορές για ναρκωτικά και μια για κλοπή.

Ακόμα χειρότερα για τις αρχές. Όταν συλλαμβάνεις έναν άνθρωπο κι αυτός σου δηλώνει ασθενής, είσαι απόλυτα υπεύθυνος για τη ζωή του. Όταν συλλαμβάνεις έναν τοξικοεξαρτημένο και τον πετάς μόνο του σ' ένα άθλιο κελί, μόνο και μόνο επειδή είναι αλλοδαπός και δε διανέμεις ταξιδιωτικά έγγραφα, διαπράττεις έγκλημα. Γιατί ξέρεις πολύ καλά τους κινδύνους που διατρέχει ένας τοξικοεξαρτημένος. Ξέρεις ότι επιβάλλεται να τεθεί υπό ιατρική παρακολούθηση και να ακολουθήσει θεραπευτική αγωγή. Ο συγκεκριμένος όμως ήταν δυο φορές παρίας: τοξικοεξαρτημένος και αλλοδαπός.

Προβολές και συζητήσεις

Η ΧΙΛΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΣΙΟ ΓΚΟΥΖΜΑΝ

«Μια χώρα χωρίς ντοκουμέντα είναι σαν μια οικογένεια χωρίς φωτογραφίες. Μια άδεια μνήμη». Ο πυρήνας της κινηματογραφικής πορείας του εμβληματικού χιλιανού ντοκιμαντερίστα Πατρίσιο Γκουζμάν είναι η αποτύπωση της ιστορικής μνήμης της πατρίδας του, από την πρώτη του κινηματογραφική τριλογία «Η Μάχη της Χιλής» (1972-1979 - «Η Εξέγερση της Μπουρζουαζίας», «Το Πραξικόπημα», «Η Δύναμη του Λαού») μέχρι τις δυο πιο πρόσφατες ταινίες του, που φιλοξενούνται σε αυτό το αφιέρωμα. Στα «Νοσταλγώντας το Φως» (2010) και «Το Μαργαριταρένιο Κουμπί» (2015), ο Γκουζμάν συνθέτει μέσα από ποιητικές εικόνες και διεισδυτικές μεταφορές ένα φόρο τιμής στα μεγαλειώδη φυσικά τοπία και τα ιστορικά τραύματα της χώρας του. Ψάχνοντας στο παρελθόν, ο Γκουζμάν ατενίζει το παρόν και θέτει ερωτήματα για το μέλλον.

Παρασκευές στις 8:30 μμ | Είσοδος ελεύθερη

Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών, Αθήνα

Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη

~Παρασκευή 17/2/2017~

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΕΝΙΟ ΚΟΥΜΠΙ

(El boton de nacar, Χιλή - Γαλλία - Ισπανία, 2015, 82')

Σκηνοθεσία, Σενάριο: Πατρίσιο Γκουζμάν

Φωτογραφία: Κατέλ Ντιγάν

Μοντάζ: Εμανουέλ Ζολί

Μουσική: Μιράντα & Τόμπαρ, Χιούζ Μαρέσαλ

Παραγωγή: Ρενάτε Σάτσε

Κατά μήκος της τεράστιας ακτογραμμής της Χιλής, συναντά κανείς ηφαίστεια, βουνά, παγετώνες. Το νερό μαρτυρά τις φωνές των ντόπιων ιθαγενών των προηγούμενων αιώνων, των ναυτικών που κατέφτασαν από την Αγγλία, αλλά και των πολιτικών κρατούμενων της δικτατορίας του Πινοσέτ. Το υγρό στοιχείο θεωρείται από πολλούς ότι είναι αυτό που μας ενώνει με το σύμπαν. Θρύλοι και δοξασίες μυθοποιούν ανά τους αιώνες τη ζωοδόχο δύναμη του. Ένα μαργαριταρένιο κουμπί ζητά να πει την ιστορία του... Μια ωδή στο υγρό στοιχείο αποτελεί αυτήν τη φορά την αρχή του ιστορικού κουβαριού που ξετυλίγει ο Πατρίσιο Γκουζμάν. Η ταινία βραβεύτηκε με την Αργυρή Αρκτο Σεναρίου και το Βραβείο Οικουμενικής Επιτροπής στη Μπερλινάλε του 2015.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

VALLECAS NO ES LUGAR PARA NAZIS. PRESA PARA TI TAMPOCO. VETE YA!

Το Βαγιέκας είναι μια περιοχή της Μαδρίτης με βαθιές εργατικές ρίζες και ιστορικό αντίστασης. Η Ράγιο Βαγιεκάνο είναι μια από τις λιγοστές ομάδες που στην εποχή του επαγγελματικού ποδοσφαίρου συνεχίζουν να διατηρούν σε μεγάλο βαθμό την ταυτότητά τους με τα ιδανικά και τις αξίες των οπαδών τους. Οι κοινωνικές αξίες δημιουργούν την ταυτότητα της ομάδας και οι οπαδοί της συνεχίζουν να κρατούν ψηλά τη σημαία της κοινωνικής αλληλεγγύης και της αντικαπιταλιστικής και αντιφασιστικής δράσης.

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι «Bukaneros» δείχνουν έμπρακτα ότι παραμένουν πιστοί στα ιδανικά της εργατογειτονιάς τους. Όμως ο τρόπος που αντέδρασαν στην περίπτωση της μεταγραφής του ουκρανού ποδοσφαιριστή Ρόμαν Ζοζούλια στην ομάδα τους έχει ιδιαίτερη σημασία. Ηρθαν σε αντιπαράθεση με τη διοίκηση της ομάδας, διαφορώντας για το ότι αυτός ο παίχτης θα μπορούσε να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της ομάδας και τη δυναμική της εντός του αγωνιστικού χώρου, δεν έκαναν «εκπτώσεις» στις αρχές τους και κατάφεραν να αλλάξουν την απόφασή της.

Στην ανακοίνωσή τους οι «Bukaneros» (στα ισπανικά σημαίνει πειρατές) ανέφεραν: «Είναι γελοίο αυτό που συμβαίνει. Είναι πλήγμα στις αξίες και στην ιστορία μας: ανάμεσα σε χιλιάδες παίκτες που ήταν διαθέσιμοι απέκτησαν έναν γνωστό νεοναζί. Δεν είναι μόνο ιδεολογικό το θέμα. Είναι κάτι περισσότερο. Αυτός ο ποδοσφαιριστής κουβαλά όπλα, έχει στηρίξει οικονομικά φασιστικές οργανώσεις, φέρει τα σύμβολά τους κι έχει δηλώσει τη συμπαράστασή του στην ακροδεξιά παράταξη της πατρίδας του. Είναι σύμβολο γι' αυτούς». Εκατοντάδες οπαδοί συγκεντρώθηκαν έξω από το Vallecas, στην πρώτη προπόνηση του Ζοζούλια με τη Ράγιο, ανάρτησαν ένα μεγάλο πανό με το σύνθημα «Το Βαγιέκας δεν είναι τόπος για Ναζί», έγραψαν αντιφασιστικά συνθήματα στην είσοδο του προπονητικού κέντρου και απαίτησαν την άμεση απομάκρυνσή του.

Ο μάνατζερ του παίχτη και μέλη της διοίκησης της Ράγιο δεν κατάφεραν να ηρεμήσουν τους συγκεντρωμένους οπαδούς και να τους πείσουν ότι ο Ζοζούλια δεν έχει σχέση με παραστρατιωτικές και νεοναζιστικές οργανώσεις. Ο κόσμος της

Ράγιο έξω από τα γραφεία του συλλόγου φώναζε: «Δε θέλουμε ναζί», «Αν είσαι ρατσιστής δεν μπορείς να φορέσεις τη φανέλα μας». Χρειάστηκαν διμοιρίες των ΜΑΤ για να μην ξεφύγει η κατάσταση και για να μπορέσει ο ουκρανός φορ να φύγει από την πίσω πόρτα. Ήταν πλέον παρελθόν για την Ράγιο Βαγιεκάνο.

Προκειμένου να μετριάσουν οι εντυπώσεις και να γλιτώσει την εκδίωξή του από τη Ράγιο, ο Ζοζούλια σε δηλώσεις του προσπάθησε να πείσει ότι όλα οφείλονται σε λάθος κάποιου δημοσιογράφου, τονίζοντας: «Δεν εμπλέκομαι σε παραστρατιωτικές και νεοναζιστικές οργανώσεις. Βοηθώ τον ουκρανικό στρατό, ο οποίος προστατεύει την πατρίδα μου και τα παιδιά που υποφέρουν από τον πόλεμο. Είμαι περήφανος που θα παίξω στη Ράγιο Βαγιεκάνο. Όταν έφτασα στη Σεβίλλη για τη Μπέτις φορούσα μια μπλούζα με το έμβλημα της Ουκρανίας και ποιήματα του Τάρας Σεφτσένκο, έργα του οποίου διδάσκονται σε όλα τα σχολεία της Σοβιετικής Ενωσης. Ο δημοσιογράφος έγραψε ότι φορούσα μπλούζα νεοναζιστικής παραστρατιωτικής οργάνωσης. Εγινε λάθος...». Η απάντηση από τους οπαδούς

της Ράγιο ήταν άμεση. Τον ξεμπρόστιασαν, αναρτώντας φωτογραφίες στις οποίες ο Ζοζούλια πόζαρε κρατώντας όπλο ή δίπλα στην εικόνα του Στεπάν Μπαντέρ (αντικομμουνιστής που συνεργάστηκε με τον Αδόλφο Χίτλερ).

Σε μια εποχή που η ΦΙΦΑ και ολόκληρο το σαρ σίστεμ επιβάλλουν το δόγμα του No Política και «αφυδατώνουν» το ποδόσφαιρο από οποιαδήποτε κοινωνική αναφορά, προσπαθώντας να μας πείσουν ότι είναι μόνο ένα αθλητικό θέαμα, που δεν έχει καμιά σχέση με το κοινωνικό και πολιτικό «γίνεσθαι», η αντίδραση των οπαδών της Ράγιο στην περίπτωση Ζοζούλια αποκτά ιδιαίτερη αξία. Δείχνει με πολύ απλό αλλά ξεκάθαρο τρόπο, ότι οι κοινωνικές αξίες που συνδέονται με την ταυτότητα της ομάδας και την ιστορία της μπορούν και πρέπει να παραμείνουν αδιαπραγμάτευτες και να μη θυσιαστούν για χάρη μιας εφήμερης ενίσχυσης της δυναμικότητάς της εντός του αγωνιστικού χώρου.

Κος Πάπιας

parias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ο τίτλος της στήλης είναι το σύνθημα που υπήρχε στο πανό που ανάρτησαν οι «Bukaneros» στο προπονητικό κέντρο της ομάδας τους, για να αποτρέψουν την παραμονή του Ρόμαν Ζοζούλια στη Ράγιο.

Η εκλογική αντιπαράθεση είχε έντονο πολιτικό και επιχειρηματικό παρασκήνιο, αλλά και άρωμα διαφθοράς. Τον Καπράλο στήριξαν -εμμέσως πλην σαφώς- η κυβέρνηση και ο Μελισσανίδης, ενώ τον Κούβελου η ΝΔ, ελέω Ντόρας, και ο Μαρινάκης, ενώ σύμφωνα με δημοσιεύματα κάτω από το τραπέζι διακινήθηκαν δεκάδες χιλιάδες ευρώ για να εξασφαλιστεί η ψήφος κάποιων ομοσπονδιών. Εμείς, βέβαια, δεν τα πιστεύουμε αυτά για τους... ανιδιοτελείς εργάτες του αθλητισμού.

Αν ψάχνετε να βρείτε συσχέτιση όσων συνέβησαν στις εκλογές της ΕΟΕ με το θάνατο ολυμπιακό πνεύμα, το αθλητικό ιδεώδες

και την ευγενή άμιλλα, ματαιοπονείτε. Αλλωστε, αυτό (αν υπήρχε, κάπου, κάποτε), μας έχει αποχαιρετήσει από τη στιγμή που ο αθλητισμός, μέσω της επαγγελματοποίησής του, έχει μετατραπεί σε καπιταλιστική μπίζνα. Τα φράγκα που «επενδύονται» γύρω από την μπίζνα των Ολυμπιακών Αγώνων είναι παρά πολλά και για το λόγο αυτό κάθε καπιταλιστής που σέβεται τον εαυτό του προσπαθεί να φτιάξει την ομάδα του μέσα στους κόλπους της ΕΟΕ και της ΔΟΕ, προκειμένου να εξασφαλίσει δουλειές και ζεστό χρήμα.

Κλείνουμε με μια επισήμανση. Μετά από πολύ καιρό, ο Μελισσανίδης κατάφερε να πετύχει μια νίκη επί του Μαρινάκη, την οποία όμως δεν μπορεί να την «κεφαλαιοποιήσει» επικοινωνιακά στον κόσμο της ΑΕΚ, γιατί σχετίζεται με τις επιχειρηματικές του μπίζνες και όχι με τα δρώμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο και τα θέματα που αφορούν την κιτρινόμαυρη ΠΑΕ.

Κανονικά διεξήχθησαν οι εκλογές στην Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή (ΕΟΕ), παρά την απέλπιδα προσπάθεια του Ισίδωρου Κούβελου να τις αναβάλει. Ο σύζυγος της Ντόρας Μπακογιάννη και στενός συνεργάτης του Βαγγέλη Μαρινάκη, όταν ξεκαθάρισε το τοπίο και διαπίστωσε ότι χάνει την εκλογική μάχη, «αρρώστησε» και μπήκε στο νοσοκομείο, προκειμένου να πετύχει την αναβολή της εκλογικής διαδικασίας.

Αργώγος στην προσπάθειά του είχε τον Γιάννη Σγουρό και τον Λάμπη Νικολάου, που είχε οριστεί από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) ως προεδρεύων της διαδικασίας. Ο πρώτος επικαλέστηκε το καταστατικό της ΕΟΕ, σύμφωνα με το οποίο οι εκλογές γίνονται το πρώτο δεκαήμερο του Φλεβάρη, ζήτησε ολιγοήμερη αναβολή της διαδικασίας, ώστε να δώσει το «παρών» και ο Κούβελος, και όταν απορρίφθηκε η πρότασή του αποχώρησε διαμαρτυρόμενος. Ο δεύτερος έθεσε θέμα διαδικασίας, τονίζοντας ότι οι εκλογές έπρεπε να αναβληθούν, αφού λόγω της ασθένειας ενός εκ των υποψηφίων δεν μπορεί να συνεχιστεί η διαδικασία. Ακολούθησε και αυτός το παράδειγμα του Σγουρού και αποχώρησε, όταν η παράταξη του Σπύρου Καπράλου αποφάσισε να συνεχίσει κανονικά τη διαδικασία και να τον εκλέξει πρόεδρο με ψήφους 14-0 (οι 13 ομοσπονδίες που είχαν ταχθεί υπέρ του Κούβελου αποχώρησαν).

Πλέον, η μάχη αναμένεται να μεταφερθεί στη ΔΟΕ, αφού η πλευρά Κούβελου δεν αποδέχεται το αποτέλεσμα των εκλογών και ζητάει την ακύρωσή τους και την επανάληψη της διαδικασίας.

Μια ακόμη ενέργεια έμπρακτης αλληλεγγύης από την πλευρά των οργανωμένων οπαδών της Ομόνοιας Κύπρου (γνωστών με το όνομα «τα σοβιέτ»). Με ανακοίνωσή της η Θύρα 9 απαιτεί την άμεση αποφυλάκιση του απεργού πείνας Mohamed Abdelgawad, που κινδυνεύει να παραδοθεί στη χούντα της Αιγύπτου από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τάσσεται στο πλευρό όσων αγωνίζονται για τις πραγματικές αξίες της ζωής και την ελευθερία.

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΜΠΛΟ ΛΑΡΑΙΝ

Νερούδα

Ο 41χρονος Πάμπλο Λαραϊν της «Τριλογίας του Πινοσέτ» («Tony Manero», «Post Mortem», «No») και της «Μυστικής Λέσχης» είναι ένας από τους πιο σημαντικούς σύγχρονους χιλιανούς σκηνοθέτες. Πριν από λίγο καιρό, κυκλοφόρησε στις ελληνικές κινηματογραφικές αίθουσες η ταινία του «Jackie», μια αντισυμβατική βιογραφία της χήρας Κένεντι. Λίγο πριν από αυτή τη βιογραφία, είχε ολοκληρώσει μίαν άλλη, αυτή του μεγάλου ποιητή (και κομμουνιστή) Πάμπλο Νερούδα.

Ο Λαραϊν πιάνει το νήμα από το 1948, όταν ο γεροϋσιαστής Νερούδα κατηγορεί την κυβέρνηση ότι προδίδει το Κομμουνιστικό Κόμμα, γεγονός που προκαλεί την αντίδραση του προέδρου Βιδέλα. Ο αστυνομικός Οσκαρ Πελουσονό έχει αναλάβει να συλλάβει τον ποιητή. Ο Νερούδα και η γυναίκα του αναγκάζονται να κρυφτούν. Ταυτόχρονα, ένα μεγάλο κύμα αλληλεγγύης αναπτύσσεται στην Ευρώπη και καλλιτέχνες με επικεφαλής τον Πάμπλο Πικάσο κραυγάζουν για την ελευθερία του Νερούδα.

Σίγουρα δεν πρόκειται για μια τυπική βιογραφία, που παρακολουθεί γραμμικά τα γεγονότα της ζωής του πρωταγωνιστή της. Γίνεται μια προσπάθεια ένα καινούριο έργο τέχνης να συμβάλει στην κατανόηση της προσωπικότητας και του έργου ενός καλλιτέχνη, αποτιόντας παράλληλα και φόρο τιμής σε αυτό. Ο σκηνοθέτης εξηγεί αυτό το εγχείρημα: «Για εμάς, η ταινία Νερούδα είναι μία ψευτική βιογραφία. Εφηύραμε έναν κόσμο, όπως ο Νερούδα είχε εφεύρει το δικό του. Δημιουργήσαμε ένα νεροουδιακό φιλμ, όχι ένα φιλμ για τον Νερούδα, ένα διήγημα που ο Νερούδα θα ήθελε να διαβάσει».

ΜΟΧΑΜΕΝΤ ΝΤΙΑΜΠ

Κλούβα

Μετά την πρώτη του ταινία «Οι γυναίκες του λεωφορείου 678», με θέμα την καθημερινή σεξουαλική κακοποίηση των γυναικών, ο αιγύπτιος σκηνοθέτης επιστρέφει με μια ταινία για τα πρόσφατα γεγονότα στην πατρίδα του. Μεταφερόμαστε σχεδόν τέσσερα χρόνια πριν, στο καλοκαίρι του 2013. Στην αρχή της σειράς των γεγονότων που οδήγησαν στην ανατροπή του προέδρου Μόρσι, μια κλούβα της Αστυνομίας, μέσα στην οποία κρατούνται διαδηλωτές με εντελώς διαφορετικές πολιτικές και θρησκευτικές πεποιθήσεις, διασχίζει τις βίαιες διαδηλώσεις.

Ο Μοχάμεντ Ντιάμπ και ο συν-σεναριογράφος, αδερφός του, Χάλεντ, χρησιμοποιούν αυτό το κλειστοφοβικό και πνιγηρό περιβάλλον για να σκιαγραφήσουν, με αδρές γραμμές, τις διάφορες κοινωνικές τάσεις που διαμορφώνονται και συγκρούονται «εδώ και τώρα». Με τρόπο που ενίοτε καταλήγει αρκετά σχηματικός και απλουστευτικός, το δίδυμο των σεναριογράφων επιδιώκει να αναδείξει όσα χωρίζουν αλλά και όσα ενώνουν αυτές τις τόσο διαφορετικές τάσεις.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

**Να 'σαι τόσο πρόσκαιρος, και να κάνεις
όνειρα τόσο αιώνια!**
(Τ. Λειβαδίτης)

**Τούτοι οι σίχοι, να λες, καλά
που είναι οι τελευταίοι.**

**Η στέγη ολόγυρα θα στάζει
από ένα παλιό σεντόνι θα ράβεις
τα ρουχαλάκια του παιδιού μας
θα μπαλώνεις με την πίκρα σου
το κενό του χωρισμού.**
(Τ. Λειβαδίτης)

► Δε θα λένε: Τον καιρό που η βελανιδιά τα κλαδιά της ανεμοσάλευε.

Θα λένε: Τον καιρό που ο μπογιατζής τσάκιζε τους εργάτες. Δε θα λένε: Τον καιρό που το παιδί πετούσε βότσαλα πλατιά στου ποταμού το ρέμα.

Θα λένε: Τον καιρό που ετοιμάζονταν οι μεγάλοι πόλεμοι. Δε θα λένε: Τον καιρό που μπήκε στην κάμαρα η γυναίκα.

Θα λένε: Τον καιρό που οι μεγάλες δυνάμεις συμμαχούσαν ενάντια στους εργάτες.

Μα δε θα λένε: Ήτανε σκοτεινοί καιροί.

Θα λένε: Γιατί σωμαίνουν οι ποιητές τους;

(Μπ. Μπρεχτ: «Σε σκοτεινούς καιρούς» - 1937)

► Ολνε-σου-Μπουά: ασίγα-στος βρασμός.

► «Εκθεση-σοκ του ΔΝΤ: Μη βιώσιμο το χρέος και αναγκαία μέτρα» - Γιατί δεν εκπληρώσαμε;

► Το συγγνώμη, μουσιού Φιγιόν, είναι ίσο με μισό χέσιμο, που λεν και στο χωριό μου.

► Σεισμός στα τουρκικά παράλια. Καμιά δόνηση στην ελληνική κοινωνία.

► Αναγραφή προσδόκιμου χρόνου ζωής σε συγκεκριμένα φάρμακα (ΕΟΠΠΥ); Δηλαδή, δεν φτάνουν τα τόσα μέτρα;

► Λίπος-λύπη-Λίπη-λύπηση.

► Η οργή που αναφέρει η ΚΑ-ΘΗΜΕΡΙΝΗ (Κύριο άρθρο,

«Θα δουν την οργή», 5-2-2017, kathimerini.gr/895006/opinion/epikairothta/politikh-8a-dougn-thn-orgh) επικεντρώνεται στο «ξεμπούκωμα» των εκλογών (και μη σπάσει καμιά βιτρίνα ή φύγει κάνας πόντος, ταμάμ;).

► «Πρώτα η Αμερική» ή «Amerika über alles».

► ΚΑΙ εργάτες εξάγει το Βιετνάμ. (115.000 το 2016).

► «1. γκοσποντίνε (gospodine) αφέντι (αφέντη, seigneur!), 2. μπράτε (bràte) αδελφέ (αφελφέ, frère!), 3. Ντάσι στραύ (da si zdràn) να 'χεις υγεία (να 'χεις, porte-toi bien). Short-dictionary of the Macedonian language, Kostur Dialect, 301 entries». Από «Un Lexique Macédonien du xvie siècle, par Ciro Gianelli, avec la collaboration de André Vaillant, PARIS, INSTITUT D'ETUDES SLAVES DE L'UNIVERSITÉ DE PARIS, 9 RUE Michelet (60), 1958».

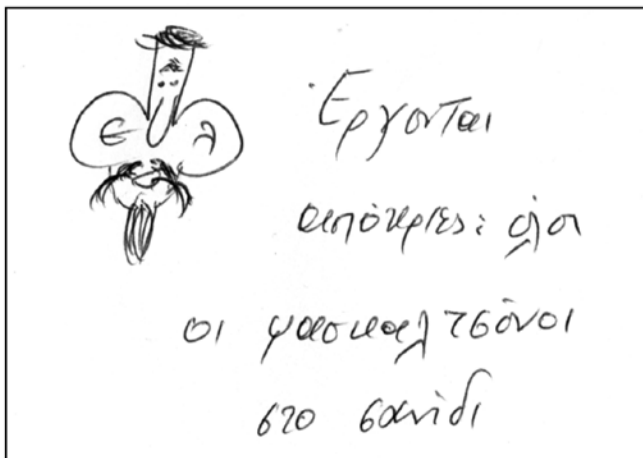
► Σε κατάσταση διάλυσης οι ιδιωτικοποιημένοι σιδηρόδρομοι της Βρετανίας, στους οποίους στάζουν οι φορολογούμενοι 4 δισ. το χρόνο με τη μορφή επιδοτήσεων. (morningstaronline.co.uk/a-4856-Privatised-Rail-Not-Fit-For-Purpose#WJi6GFOLTCs). Εγγενείς αδυναμίες.

► Φιγιόν, διαφυγών, φυγών.

► Υποδοχή με... αυγά για τον Nigel Farage στη βρετανική πόλη Stoke. Ουδείς... άβγατος

Η επιδίωξη του σκηνοθέτη ήταν μάλλον να κάνει μια ταινία για την ανθρώπινη πλευρά των γεγονότων, παρά μια ταινία καθαρά πολιτική, όπως ο ίδιος σημειώνει στο σκηνοθετικό του σημείωμα: «Αφήνοντας στην άκρη το ρόλο μου ως σκηνοθέτης, στάθηκα στο πλευρό της δημοκρατίας, μαζί με τον αιγυπτιακό λαό. Στη σημερινή Αίγυπτο πρέπει να προσέχουμε πολύ τις λέξεις που χρησιμοποιούμε γιατί η χώρα και ο λαός βλέπει τα πράγματα ή άσπρα ή μαύρα. Μία λάθος λέξη και αμέσως έχει τοποθετηθεί στους επαναστάτες ή στην Αδελφότητα. Θέλω ο κόσμος να δει την ταινία χωρίς να σκέφτεται σε ποια πλευρά είμαι εγώ. Δεν είναι μία ταινία για την πολιτική, αλλά μία ταινία για την ανθρώπινη πλευρά των γεγονότων. Και το πιο σημαντικό είναι ότι δεν ξέρουμε κάποιον πριν τον γνωρίσουμε, ακόμα και σε μία ακραία συνθήκη όπως αυτή της Κλούβας».

Ελένη Π.

Ριχαρδος ο Τζον Τόκερδος

(κατά το ουδείς ασφαλτος της «αιόδου»...).

► Μπορεί ο πρόεδρος της Βουλής των Κοινοτήτων, Τζων Μπέρκοου, να μην θέλει να μιλήσει ο Τραμπ στο κοινοβούλιο όμως «κυβερνητικές πηγές» περιγράφουν τα (σχετικά) σχόλιά του ως «εξόχως πολιτικά και εκτός γραμμής».

► «Sa cada guvernul lor!» σύνθημα των ημερών στο Βουκουρέστι («Να πέσει η κυβέρνηση τους!»). Σχετικά θερμή αντίδραση (εν τω μεταξύ στην πόλη Ιντορσούρα Μπουζαουλούι η θερμοκρασία κατέβηκε στους μείον 32,5 βαθμούς Κελσίου...).

► Στα παπάρια του το ζήτημα (γενικά μιλώντας) των συντάξεων (Δράστης: ο Κικίλιας).

► Nichts, βαθειά και σκοτεινή.

► Never - never land (syriza).

► Break the Law - μπρίκια κολά.

► Η Κοκκινογουλίτσα και το μέθυσο αφεντικό της.

► Κλ-ιμάκωση ή κλ-είσιμο (με «άλλες μορφές αγώνα»);

► «Το χαρτί τελειώνει» - κραυγή ΔΟΛ... Το «χαρτί» είχε τελειώσει από καιρό.

► «Μοντέλα καταγγέλλουν ασφυκτικές πιέσεις από τη βιομηχανία της μόδας για απώλεια βάρους» - ε, αυτή την αξίωση της μόδας έκανε... μόδα (εκ του modus = τρόπος) διακυβέρνησης η συμπαγνία των Συριζανέλ (with a little help from its friends) και συντελεί στην απώλεια των εργαζομένων και ανέργων.

► Τι στήριξη στο παραμύθι Σύριζα κι αυτή - του Τσόμσκι, πρόσφατα (tovima.gr/world/article/raid=861035). Αδελφές απόψεις...

► «Θέλω να μου γράψετε φάρμακα». «Βεβαίως, πόσα χρόνια προτίθεστε να ζήσετε;».

► Να (προς-)δοκιμάσουμε να αντιδράσουμε, μήπως;

► «Φωτιά» που καίει πυροσβέστες από την συγκυβέρνηση.

► Ανησυχία (;) του Π. Μανδραβέλη ή «έσωθεν ειδήσεις»; (kathimerini.gr/895365/opinion/epikairothta/politikh/amesh-analysh-arch-neas-erohs).

► ΚΑΙ Πασκάλ ΚΑΙ Μπρικνέρ, δε γίνεται. Πασκάλ Μπρικνέρ, μάλλον.

► Σε φωτογραφίσεις καλά τα πάει η υπουργός Κονιόρδου.

► «Μία Ε.Ε. που επιλύει τα προβλήματα και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει πάντα σε ένα πλαίσιο αρχών και κανόνων για όλους». (avgj.gr/article/10811/7881220/o-gordios-desmos-tou-dnt). 'Η πώς εξαφανίζονται οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που αποτελούν μέλη της Ε.Ε. «Καλή» Ευρώπη. Τότε προς τι οι (προφορικές) συμμαχίες για την αλλαγή της;

► Χρόνος δεν υπάρχει, χρήμα δεν υπάρχει, χρώμεθα αμφοτέρων.

► Και τι, ακριβώς, «κακή» επίδραση στον ανθρώπινο οργανισμό έχει η «ατμιζόμενη» νικωτική; Απορία...

► Εμείς δε συμφωνήσαμε ποτέ με τα μέτρα που πρότειναν η τρόικα ή το ΔΝΤ. Αποφασίσαμε όμως και συμφωνήσαμε μαζί τους να τα εφαρμόσουμε πιστά. Για να φανεί το αδιέξοδό τους (Νίκος Ξυδάκης). Πώς το λέει ο Καραγκιόζης; Θα με δείρεις, θα ιδρώσεις, θα κρυώσεις, θ' αρρωστήσεις...

► Τελικά, φάνηκε το αδιέξοδό τους ή όχι; Κι αν φάνηκε σε τι ακριβώς οφέλησε τον ελληνικό λαό, ω Ξυδάκη;

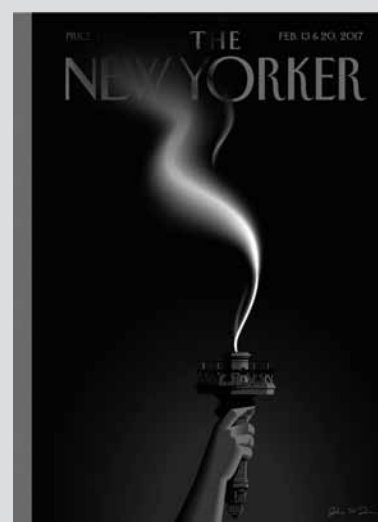
► Εχουν χάσει τ' αυγά και τα πασχάλια και τους έμειναν μόνο οι μακακιές.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

► Το ναζιστικό απόβρασμα που «περιποιούνται» οι διαδηλωτές έξω από το Μπέρκλεϊ είναι ο ελληνικής καταγωγής Μίλο Γιαννόπουλος, διαχειριστής της φασιστικής ιστοσελίδας Breitbart News. Οι φοιτητές δεν ήταν και τόσο... φιλικόι, η σύγκρουση με την αστυνομία δεν άργησε να έρθει και η διοίκηση του Μπέρκλεϊ αναγκάστηκε να ματαιώσει τη διάλεξη του φασίστα, προς υποστήριξη του οποίου έσπευσε ο φίλος του ο Τραμπ, που απείλησε να διακόψει την κρατική χρηματοδότηση στο Μπέρκλεϊ.

► Το New Yorker, το θεωρούμενο ως το πιο ριζοσπαστικό (μην πάρετε τοις μετρητοίς τη λέξη, με τα αμερικάνικα δεδομένα ριζοσπαστικό) έντυπο στις ΗΠΑ, κυκλοφόρησε με εξώφυλλο ένα σχέδιο του γραφίστα Τζον Τόμας, που δείχνει τον πυρσό από το άγαλμα της ελευθερίας να έχει σβήσει. Η ευθεία παραπομπή είναι στον Τραμπ και στο ρατσιστικό-φασιστικό παραλήρημά του. Υπάρχει, όμως, και μια εξ αντα-

νακλάσεως παραπομπή: μέχρι τώρα, ο πυρσός του αγάλματος της ελευθερίας ήταν αναμμένος και καταύγαζε τις ΗΠΑ! Δε χρειάζεται να το σχολιάσουμε αυτό. Το αποδίδει με τον καλύτερο τρόπο ένα... παραδοσιακό σύνθημα των ελληνικών διαδηλώσεων: «Φονιάδες των λαών, Αμερικάνοι». Τονίζουμε, λοιπόν, κάτι που τείνει να ξεχαστεί, εξαιτίας της απέχθειας που προκαλεί ο Τραμπ, αλλά και του αποπροσανατολιστικού θορύβου που προκαλούν οι κάθε είδους «αντιτραμπιστές» στις ΗΠΑ και σε όλο τον κόσμο: ο αντιτραμπισμός που δεν είναι ταυτόχρονα και αντικαπιταλισμός, αποτελεί δεκανίκι του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

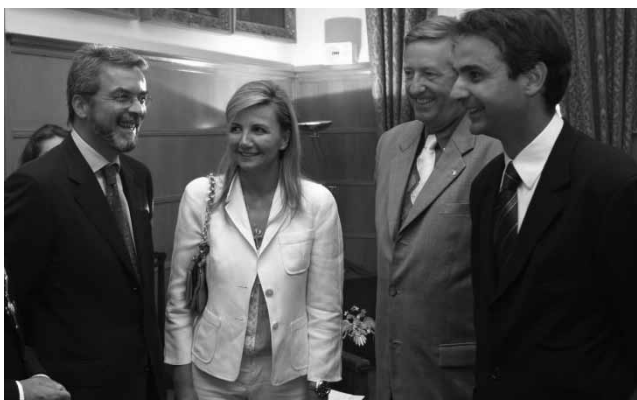
► Την προηγούμενη εβδομάδα, το πρωτοσέλιδο της κυβερνητικής «Εποχής» προειδοποιούσε για «Γκρίζες ζώνες στη διαπραγμάτευση» και για το ότι είναι «Απαραίτητη η γραμμή άμυνας και τα όρια». Τώρα, ο τίτλος είναι μέσα στη μαύρη απογοήτευση: «Βαρύ τίμημα, ισχνό αντιστάθμισμα». Το -κατά την «Εποχή» βαρύ τίμημα «περιλαμβάνει το σημαντικά μεγάλο μέρος των συμφωνιών ΔΝΤ-Γερμανίας», έναντι του οποίου «προσφέρεται ένα ισχνό αντιστάθμι-

σμα, ασαφές ακόμη, που θα αφορά κυρίως τα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος». Και τι προτείνει η «Εποχή» ενώπιον αυτής της κατάστασης; Κυβερνητική εφημερίδα είναι και μάλιστα ο άτυπος επικεφαλής της φράξιας που την εκδίδει τυχαίνει να είναι και ο υπουργός Οικονομικών που κάνει τη διαπραγμάτευση. «Αναφορές όπως αυτή του Αλέξη Τσίπρα ότι δεν μπορεί να συνεχίσουν οι λαοί της Ευρώπης να ζουν με λιτότητα και ότι “δεν μπορούν να αποφασίζουν κάποια εξωθεσμικά όργανα σε κλειστές πόρτες” δεν περνούν πια χωρίς να χαθεί η σημασία τους» είναι η κατακλείδα του σχολίου. Ωραία αυτά τα... οραματικά, αλλά να υπογράψει ή όχι τη συμφωνία η κυβέρνηση; Μάλλον να υπογράψει...

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

«**Η** θέληση του Πρωθυπουργού ήταν να μην ανακοινωθεί το συγκεκριμένο ταξίδι, όπως και άλλα ταξίδια δεν είμαστε υποχρεωμένοι ως ελληνική κυβέρνηση να τα ανακοινώνουμε!» Αυτή την πρωτοφανή απάντηση έδωσε, στο briefing της περασμένης Τρίτης, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Δ. Τζανακόπουλος, στο ερώτημα γιατί δεν ανακοινώθηκε το πρωθυπουργικό ταξίδι στο Παρίσι. Δε χρειάζεται ιδιαίτερη

Οσοι αφελείς πιστεύσατε. Οι μη αφελείς μπορείτε να βγάλετε τα συμπεράσματά σας.

Τον ίδιο πανικό επέδειξε και ο Μητσοτάκης όταν άρχισε το μπαράζ για το «πόθεν έσχες» της συζύγου του. Στην αρχή δεν έδινε καμιά απάντηση επί της ουσίας, παρά τον βομβαρδισμό των συριζαίων, μέχρι που φτάσαμε στη... δακρύβρεχτη δήλωση της Μαρέβα Γκραμπόφσκι-Μητσοτάκη, γραμμένη διά

Ολα έχουν την πολιτική ουσία τους

ανάλυση για να πούμε ότι πρόκειται για μια έμμεση ομολογία ενοχής. Από τότε τα ταξίδια και οι συναντήσεις του πρωθυπουργού δεν ανακοινώνονται;

Είναι φανερό ότι ο Τσίπρας πιάστηκε «με τη γίδα στην πλάτη», έστω και αν η «γίδα» έχει (προς το παρόν) συμβολική σημασία. Δεν είναι τυχαίο ότι η πρώτη κυβερνητική απάντηση στο θόρυβο που ξεσήκωσε ο Μπουμπούκος ήταν ανεπίσημη (με non paper). Στη συνέχεια, ζητήθηκε (και δόθηκε) επιβεβαίωση των συναντήσεων Τσίπρα από τη L' Oreal και τον τραπεζικό οίκο Rothschild.

Καταρχάς, είναι εντελώς ασυνήθιστο να συναντιέται ο ίδιος ο πρωθυπουργός με εκπροσώπους μονοπωλιακών ομίλων εκτός Ελλάδας και να προσπαθεί να κρατήσει κρυφό το γεγονός. Συνήθως τέτοιες συναντήσεις κάνουν οι αρμόδιοι υπουργοί κι αν χρειαστεί η πρωθυπουργική «σφραγίδα», οργανώνεται μια επίσκεψη των μονοπωλιστών στο Μαξίμου. Υστερα, υπάρχει η σύνθεση της πρωθυπουργικής αποστολής στο Παρίσι. Ο Τσίπρας, ο Τζανακόπουλος και ο Καλογήρου. Ούτε ένας οικονομικός υπουργός, ούτε ένας οικονομικός σύμβουλος. Ο Τσίπρας και δυο δικηγόροι με ελάχιστη εμπειρία!

Μπορεί καθένας να υποθέσει ό,τι θέλει για τη «μεγάλη επένδυση» που ετοιμάζει η L' Oreal στην Ελλάδα. Εμείς θα θυμί-

σουμε μόνο ότι το «σκάνδαλο L' Oreal» διέλυσε την πολιτική καριέρα του Σαρκοζί στη Γαλλία. Κατηγορήθηκε ότι έπαιρνε «τούβλα» με ευρώ, από την ιδιοκτήτρια της L' Oreal Λιλιάν Μπετανκούρ, για να χρηματοδοτήσει την προεκλογική του εκστρατεία. Αραγε, δεν το είχε υπόψη του αυτό ο Τσίπρας, όταν αποφάσιζε να συναντηθεί κρυφά με τον αρχιμάντζερ της L' Oreal στο Παρίσι; Να σημειώσουμε, ακόμα, ότι η L' Oreal έκλεισε το εργοστάσιό της στην Ελλάδα, πριν ξεσπάσει η κρίση, και πως βρίσκεται υπό κατηγορία για πρακτικές «καρτέλ» ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Η εκπρόσωπος Τύπου της L' Oreal, πάντως, δήλωσε ότι «επρόκειτο για μία ιδιωτική συνάντηση και ουδέν σχόλιο έχουμε σχετικά με το περιεχόμενο των συζητήσεων»!

Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα αναφορικά με τη συνάντηση με τη Rothschild. «Αποτελεί επίσημο Σύμβουλο του ΟΔΔΗΧ με αντικείμενο την προετοιμασία της εξόδου της χώρας στις αγορές» έλεγε για τη Rothschild το πρώτο non paper του Μαξίμου. Οπως αποδείχτηκε, σύμβαση ΟΔΔΗΧ-Rothschild δεν υπήρχε! «Στις 25 Ιανουαρίου ο υπουργός Οικονομικών έστειλε επιστολή στο ΔΣ του ΟΔΔΗΧ με την οποία ζητούσε την άμεση πρόσληψη τεχνικού συμβούλου για την προετοιμασία της χώρας για την έξοδο στις αγορές. Στις 27 Ιανουαρίου το ΔΣ του ΟΔΔΗΧ με επιστολή

του όρισε την επενδυτική τράπεζα Rothschild, ως την επιλογή του. Αυτή τη στιγμή αναμένεται η έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης» ήταν η νεότερη (και βελτιωμένη) εκδοχή του Τζανακόπουλου, στο briefing της περασμένης Τρίτης. Και πήγε ο Τσίπρας, παρέα με τον Τζανακόπουλο και τον Καλογήρου (δηλαδή τρεις πανάσχετοι με τόσο εξειδικευμένα τεχνικά-οικονομικά ζητήματα, όπως είναι ο διεθνής δανεισμός) για να συζητήσουν με τα στελέχη της Rothschild τις λεπτομέρειες.

Δε θα αναφερθούμε στις παλιές κορόνες του Καμμένου ενάντια στους Rothschild, που τις έχουν κάνει σημαία τα ακροδεξιά σάιτ (έχει και η ακροδεξιά τους εσωτερικούς της ανταγωνισμούς). Θα υπογραμμίσουμε, όμως, την αλληλουχία των γεγονότων, όπως με μεγάλη καθυστέρηση παρουσιάζεται από το Μαξίμου. Στις 5 Φλεβάρη, βάφτιζαν τη Rothschild «επίσημο Σύμβουλο του ΟΔΔΗΧ με αντικείμενο την προετοιμασία της εξόδου της χώρας στις αγορές». Στις 7 Φλεβάρη άλλαξαν θέση και μας είπαν ότι στις 25 Γενάρη ο Τσακαλώτος έστειλε επιστολή στον ΟΔΔΗΧ ζητώντας «την άμεση πρόσληψη τεχνικού συμβούλου για την προετοιμασία της χώρας για την έξοδο στις αγορές», εντός δυο ημερών ο ΟΔΔΗΧ απάντησε «να πάρουμε τη Rothschild» και μια βδομάδα μετά πήγε ο Τσίπρας με τον Τζανακόπουλο και τον Καλογήρου να κλείσει το «ντιλ»!

χειρός δικηγόρου, προκειμένου να ορθώσει **νομική άμυνα** στις πολιτικές κατηγορίες. Δε θα σχολιάσουμε γελοία προπαγανδιστικά επιχειρήματα του τύπου «ουσιαστικά το άνω διαμέρισμα είναι στην κυριότητα της δανειοδότριας τράπεζας μέχρι την ολοσχερή εξόφληση του δανείου». Το μπέρδεμα της ιδιοκτησίας με την υποθήκη μόνο χαζούς ή άσχετους μπορεί να πείσει. Θα επικεντρωθούμε αποκλειστικά στο ζήτημα του ανύπαρκτου εδώ και χρόνια «πόθεν έσχες».

Σύμφωνα με τη δήλωση Γκραμπόφσκι, θα γίνει «πόθεν έσχες» για το 2015 (έχει όντως πάρει αναβολή για το Μάρτη), γιατί «από το 2006 έως το 2014 έζησα την δυσκολότερη φάση της ζωής μου, γιατί βρέθηκα μακριά από τον άνδρα μου, Κυριάκο Μητσοτάκη, τον σύντροφό μου και πατέρα των τριών παιδιών μας». Μόνο που ο Κούλης εμφανίστηκε τον περασμένο Οκτώβρη στο μεσημεριανάδικο Τατιάνα Live και μεταξύ άλλων είπε: «Με τη σύζυγό μου μετά από πέντε χρόνια χωρισμού είμαστε καλύτερα από πριν». Αρα, επανασυνδέθηκαν το 2011 και όχι το 2014. Πού είναι, λοιπόν, τα «πόθεν έσχες» της μαντάμ Γκραμπόφσκι από το 2012 μέχρι και το 2015; Δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς για ποιο λόγο ο πενταετής χωρισμός έγινε τώρα οκταετής. Οσο για τις μπίζνες με τον Παπασταύρου, αυτές είναι γραμμένες σε ΦΕΚ του 2007!

βαθύ κόκκινο

Γιατί λασπομαχία;

Η γνωστή απογοήτευση που τους καταλαμβάνει πάντοτε σε ανάλογες περιστάσεις κατέλαβε και πάλι τους «σοβαρούς» αναλυτές των αστικών ΜΜΕ (ενός ευρύτατου φάσματος, μάλιστα). Αφού έδωσαν το χαρακτηρισμό «λασπομαχία» στη σύγκρουση ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ επί του «πόθεν έσχες» της συζύγου Μητσοτάκη και επί του μυστικού ταξιδιού του Τσίπρα στο Παρίσι, άρχισαν να εκφράζουν τη θλίψη τους για το «κατάντημα της πολιτικής ζωής» και για το «πόσο χαμηλά έπεσε η πολιτική αντιπαράθεση». Το πιο... αριστερό που ακούστηκε είναι ότι η «λασπομαχία» βοηθάει στον αποπροσανατολισμό του ελληνικού λαού.

Γιατί «λασπομαχία», όμως; Η «λάσπη» είναι υλικό κατασκευασμένο, χωρίς ίχνος πολιτικής ουσίας. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, δε θα δυσκολευτεί ο οποιοσδήποτε να ανακαλύψει αμέσως πολιτική ουσία. Εκτός αν πούμε ότι δεν έχει πολιτική ουσία ένα ταξίδι του πρωθυπουργού σε ξένη πρωτεύουσα που κρατήθηκε κρυφό, όπως και οι εν κρυπτώ συναντήσεις του με εκπροσώπους μονοπωλιακών ομίλων. Ή αν πούμε ότι δεν έχουν πολιτική σημασία οι μπίζνες της συζύγου του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης, οι οποίες επί τουλάχιστον τρία-τέσσερα έτη δεν καταγράφηκαν στο «πόθεν έσχες» του πολιτικού.

Ακόμα και η μεταφορά της οικογένειας του πρωθυπουργού στο ταξίδι της επιστροφής -που δεν επιβεβαιώθηκε, αλλά και δε διαψεύστηκε- δε στερείται πολιτικής σημασίας. Και δε χρειάζεται να εξηγήσουμε το λόγο, ειδικά όταν μιλάμε για πολιτικούς που παριστάνουν τους αριστερούς και τους απόγονους της «δρακογενιάς».

Είναι άλλο πράγμα ο τρόπος με τον οποίο τα αστικά κόμματα χρησιμοποιούν τέτοια στοιχεία στη μεταξύ τους αντιπαράθεση και άλλο η πολιτική τους ουσία. Στο κάτω-κάτω, τότε η πολιτική αντιπαράθεση των αστικών κομμάτων, ακόμα και στην πιο «καθαρή» της μορφή, όταν δηλαδή δε συνοδεύεται από σκανδαλογολία, αλλά διεξάγεται επί πολιτικών προγραμμάτων και θέσεων, είναι απαλλαγμένη από δημαγωγία, υπερβολές, ψεύδη, χαρακτηρισμούς και χυδαιότητα; Και τότε τα αστικά ΜΜΕ δεν είχαν ως βασικό εργαλείο της «ενημέρωσης» που προσφέρουν, την παραπληροφόρηση, τη διαστρέβλωση της αλήθειας, τον κιτρινισμό;

Αυτοί που εμφανίζονται ως εραστές της «καθαρής πολιτικής» και του «πολιτικού πολιτισμού» δεν είναι παρά τιποτένιοι υποκριτές, που λειτουργούν ως πολιτικά αμορτισέρ ενός σάπιου και παρακμάζοντος συστήματος, προσπαθώντας να κρατήσουν την κατάσταση σε μια ισορροπία, να μην την αφήσουν να εκτραχυνθεί και κάνει ζημιά σε όλους.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πεδίο ουσιαστικής πολιτικής αντιπαράθεσης ανάμεσα στα αστικά κόμματα δεν υπάρχει. Η εποχή των Μνημονίων ισοπέδωσε και τις ελάχιστες διαφορές που είχαν σε επίπεδο κυβερνητικής διαχείρισης. Επομένως, ολοένα και περισσότερο θα σκανδαλογολούν και θα προσπαθούν ν' αποκτήσουν «ηθικό πλεονέκτημα» έναντι του αντιπάλου.

Ενώ, λοιπόν, τα αστικά κόμματα θα αντιμάχονται το ένα το άλλο σ' αυτό το επίπεδο, οι «σοβαροί» αναλυτές των αστικών ΜΜΕ θα κάνουν εκκλήσεις για επιστροφή στον «πολιτικό πολιτισμό», για διαμόρφωση «συγκλίσεων», για «εθνική στάση απέναντι στους δανειστές» και τα παρόμοια. Ο καθένας στο πόστο του και όλοι μαζί για την προστασία του συστήματος.

Οσο για εμάς, όχι μόνο δεν «αποστρέφουμε το βλέμμα» από αυτές τις υποθέσεις, αλλά προσπαθούμε να καταδείξουμε και να αναδείξουμε την πολιτική τους ουσία. Περιττό να πούμε ότι δεν είναι καθόλου δύσκολο να αποφύγουμε τη λασπομαχία, τη σκανδαλογολία, τον κιτρινισμό. Δε θα εγκαταλείψουμε ποτέ, όμως, αυτό το πεδίο αποκαλύψεων, επειδή τα αστικά κόμματα το επικαλύπτουν με λάσπη και τα αστικά ΜΜΕ με κιτρινισμό.

Η αστική πολιτική είναι μια κατ' εξοχήν βρόμικη υπόθεση, σε όλα τα επίπεδά της. Κι αυτό πρέπει να το αποκαλύπτουμε στο λαό.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση